

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2023/959,**annettu 10 päivänä toukokuuta 2023,****kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja markkinavakauseron perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään ja sen toiminnasta annetun päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytty Pariisin sopimus ⁽⁴⁾, jäljempänä 'Pariisin sopimus', tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Pariisin sopimuksen osapuolet ovat sopineet pitävänsä maapallon keskilämpötilan nousun selvästi alle kahdessa celsiusasteessa suhteessa esiteolliseen aikaan ja pyrkivänsä toimiin, joilla lämpötilan nousu saataisiin rajattua 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan. Kyseistä sitoumusta on vahvistettu hyväksymällä UNFCCC:n nojalla 13 päivänä marraskuuta 2021 Glasgow'n ilmastopöytäkirja, jossa Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva UNFCCC:n osapuolten konferenssi toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat huomattavasti pienemmät, jos lämpötila nousee 2 celsiusasteen sijasta 1,5 celsiusastetta, ja päättää jatkaa toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen.
- (2) Tarve pysyä Pariisin sopimuksen 1,5 celsiusasteen tavoitteessa on entistäkin kiireellisempi, sillä hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin kuudennessa arviointiraportissaan esittämien havaintojen mukaan ilmaston lämpeneminen voidaan rajoittaa 1,5 celsiusasteeseen vain, jos ryhdytään välittömästi vähentämään maailmanlaajuisia kasvihuonekaasupäästöjä voimakkaasti ja pysyvästi tämän vuosikymmenen aikana.
- (3) Ilmastohaasteiden ja ympäristöön liittyvien haasteiden ratkaiseminen ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen ovat keskeisellä sijalla 11 päivänä joulukuuta 2019 annetussa komission tiedonannossa "Euroopan vihreän kehityksen ohjelma".
- (4) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa yhdistetään kattava joukko toisiaan vahvistavia toimenpiteitä ja aloitteita, joilla pyritään saavuttamaan ilmastoneutraalius unionissa vuoteen 2050 mennessä, ja esitellään uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen, samalla kun talouskasvuun pyritään lisäämättä resurssien käyttöä. Tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Tämä siirtymä vaikuttaa eri alojen työntekijöihin eri tavoin. Samalla tähän siirtymään liittyy sukupuolten tasa-arvoa koskevia näkökohtia ja sillä on erityinen vaikutus joihinkin

⁽¹⁾ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 175.

⁽²⁾ EUVL C 301, 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2023 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 25. huhtikuuta 2023.

⁽⁴⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

heikommassa ja haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten ikäihmisiin, vammaisiin henkilöihin, rodullisiin tai etnisiin vähemmistöihin kuuluviin henkilöihin sekä matalan ja alemman keskitulotason henkilöihin ja kotitalouksiin. Se asettaa myös suurempia haasteita tietyille alueille, erityisesti alueille, joilla on rakenteellisia haittoja, ja syrjäseutualueille sekä saarialueille. Siksi on varmistettava, että siirtymä on oikeudenmukainen ja osallistava niin, että ketään ei jätetä jälkeen.

- (5) Unioni ilmoitti 17 päivänä joulukuuta 2020 UNFCCC:lle kansallisesti määritellyn panoksensa, jonka neuvosto oli ensin hyväksynyt. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/410⁽⁶⁾, on yksi tämän ilmoituksen liitteessä olevassa tavoitteen yleisessä kuvauksessa mainituista välineistä, ja sitä voidaan tarkistaa tehostetun 2030 tavoitteen perusteella. Neuvosto totesi 24 päivänä lokakuuta 2022 antamissaan päätelmissä olevansa valmis mahdollisimman pian 55-valmiuspaketin keskeisiä osia koskevien neuvottelujen päättymisen jälkeen saattamaan ajan tasalle, jos tarpeen, unionin ja sen jäsenvaltioiden kansallisesti määritellyt panokset Glasgow'n ilmastoso-pimuksen 29 kohdan mukaisesti sen huomioon ottamiseksi, miten 55-valmiuspaketin keskeisten osien lopullisilla tuloksilla pannaan täytäntöön unionin yleistavoite, josta sovittiin Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 2020. Koska direktiivillä 2003/87/EY perustettu EU:n päästökauppajärjestelmä on yksi unionin ilmastopolitiikan kulmakivistä ja sen keskeinen väline kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaasti, tällä direktiivillä hyväksytyt muutokset direktiiviin 2003/87/EY, myös sen soveltamisalaan, kuuluvat 55-valmiuspaketin keskeisiin osiin.
- (6) Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamisen tarpeellisuus ja arvo ovat vain kasvaneet, kun otetaan huomioon covid-19-pandemian erittäin vakavat vaikutukset unionin kansalaisten terveyteen, elin- ja työoloihin ja hyvinvointiin. Nämä vaikutukset ovat osoittaneet, että yhteiskuntamme ja taloutemme on parannettava kykyään selviytyä ulkoisista häiriöistä ja toimittava varhaisessa vaiheessa ulkoisten häiriöiden vaikutusten ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi tavalla, joka on oikeudenmukainen eikä jätä jälkeen ketään, ei myöskään niitä, joita uhkaa energiaköyhyys. Eurooppalaiset ovat edelleen vahvasti sitä mieltä, että tämä koskee erityisesti ilmastomuutosta.
- (7) Unioni on sitoutunut vähentämään unionin koko talouden laajuisesti kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä UNFCCC:n sihteeristölle 17 päivänä joulukuuta 2020 toimitetussa päivitetystä kansallisesti määritellyssä panoksessa.
- (8) Antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119⁽⁷⁾ unioni on kirjannut lainsäädäntöön tavoitteen saavuttaa koko talouden laajuinen ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä sekä pyrkimyksen saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt. Mainitussa asetuksessa myös vahvistetaan sitovaksi unionin tavoitteeksi kasvihuonekaasujen nettopäästöjen (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähentäminen vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä ja säädetään, että komissio pyrkii sovittamaan kaikki tulevat toimenpide-ehdotukset tai lainsäädäntöehdotukset, talousarvioehdotukset mukaan lukien, yhteen mainitun asetuksen tavoitteiden kanssa ja, jos ehdotuksia ei soviteta yhteen tavoitteiden kanssa, perustelee tämän osana kyseisiin ehdotuksiin liittyvää vaikutustenarviointia.
- (9) Kaikkien talouden alojen on tarpeen edistää asetuksessa (EU) 2021/1119 säädettyjen päästövähennysten saavuttamista. EU:n päästökauppajärjestelmän tavoitetaso olisi sen vuoksi mukautettava vastaamaan vuoteen 2030 ulottuvaa koko talouden laajusta kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähennystavoitetta sekä tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja pyrkimystä saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt asetuksessa (EU) 2021/1119 säädetyllä tavalla.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/410, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyttä edistävien investointien edistämiseksi sekä päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta (EUVL L 76, 19.3.2018, s. 3).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puiteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (10) EU:n päästökauppajärjestelmällä olisi kannustettava tuotantoon laitoksissa, jotka vähentävät kasvihuonekaasupäästöjä osittain tai poistavat ne kokonaan. Sen vuoksi direktiivin 2003/87/EY liitteessä I olevaa joidenkin toimintojen luokkien kuvausta olisi muutettava sen varmistamiseksi, että EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan sisällytetään laitokset, jotka harjoittavat jotakin mainitussa liitteessä lueteltua toimintaa ja täyttävät samaan toimintaan liittyvän kapasiteettina ilmaistun kynnyksarvon mutta eivät aiheuta kasvihuonekaasupäästöjä, ja siten kyseisten alojen laitosten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Lisäksi päästöoikeuksien jakamisessa maksutta jonkin tuotteen tuotantoon ohjaavana periaatteena olisi otettava huomioon materiaalien potentiaali uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen, ja se, että vertailuarvon olisi oltava raaka-aineesta tai tuotantoprosessin tyypistä riippumaton, jos tuotantoprosesseilla on sama tarkoitus. Sen vuoksi on tarpeen muuttaa tiettyjen vertailuarvojen piiriin kuuluvien tuotteiden sekä prosessien ja päästöjen määritelmää, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset uusien, kasvihuonekaasupäästöjä vähentäviä tai kokonaan poistavia teknologioita ja olemassa olevia teknologioita käyttäville laitoksille. Ohjaavista periaatteista huolimatta kauden 2026–2030 tarkistetuissa vertailuarvoissa olisi edelleenkin tehtävä ero teräksen ja alumiinin primääri- ja sekundäärituotannon välillä. On myös tarpeen erottaa toisistaan jalostamojen ja vedyn vertailuarvojen päivitys, jotta voidaan ottaa huomioon jalostusalan ulkopuolella tapahtuvan vedyn, myös vihreän vedyn, tuotannon kasvava merkitys.
- (11) Kun tiettyjen vertailuarvojen piiriin kuuluvien tuotteiden sekä prosessien ja päästöjen määritelmiä on muutettu, on tarpeen varmistaa, etteivät tuottajat saa samoista päästöistä kaksinkertaista kompensatiota maksutta jaettavien päästöoikeuksien ja välillisten kustannusten korvaamisen muodossa, ja mukauttaa siten vastaavasti taloudellisia toimenpiteitä, joilla kompensoidaan sähkön hintoihin siirrettyjä välillisiä kustannuksia.
- (12) Neuvoston direktiivi 96/61/EY⁽⁸⁾ kumottiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/75/EU⁽⁹⁾. Direktiivin 2003/87/EY 2 artiklassa ja sen liitteessä IV olevat viittaukset direktiiviin 96/61/EY olisi saatettava ajan tasalle tämän mukaisesti. Kun otetaan tarve toteuttaa kiireellisesti koko talouden laajuisia päästövähennyksiä, jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa toimia EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi myös muilla politiikkatoimilla kuin direktiivin 2010/75/EU nojalla vahvistetuilla päästörajoilla.
- (13) Komissio kehottaa 12 päivänä toukokuuta 2021 antamassaan tiedonannossa ”Terve maapallo kaikille – EU:n toimintasuunnitelma ”Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta” ohjaamaan unionia kohti saasteettomuutta vuoteen 2050 mennessä vähentämällä ilman, makean veden, merien ja maaperän pilaantuminen tasolle, jota ei enää pidetä haitallisena terveydelle ja luonnon ekosysteemeille. Direktiivi 2010/75/EU on tärkein väline, jolla säännellään ilmaan, veteen ja maaperään pääseviä pilaavia aineita, joten sen mukaisilla toimenpiteillä voidaan usein vähentää myös kasvihuonekaasupäästöjä. Direktiivin 2003/87/EY 8 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi varmistettava direktiivin 2003/87/EY lupavaatimusten ja direktiivin 2010/75/EU lupavaatimusten yhteensovittaminen.
- (14) Koska uusien innovatiivisten teknologioiden avulla voidaan usein vähentää sekä kasvihuonekaasujen että pilaavien aineiden päästöjä, on tärkeää varmistaa synergiat sekä kasvihuonekaasujen että pilaavien aineiden päästöjen vähentämiseen liittyvien toimien välillä, erityisesti direktiivin 2010/75/EU osalta, ja tarkastella niiden vaikuttavuutta tässä suhteessa.
- (15) Sähköntuottajien määritelmää käytettiin määritettäessä teollisuudelle maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäismäärä kaudella 2013–2020, mutta se johti yhteistuotantolaitosten erilaiseen kohteluun teollisuuslaitoksiin verrattuna. Jotta kannustettaisiin tehokkaan yhteistuotannon käyttöön ja luotaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille laitoksille, jotka saavat maksutta päästöoikeuksia lämmöntuotantoa ja kaukolämpöä varten, kaikki direktiivissä 2003/87/EY olevat viittaukset sähköntuottajiin olisi poistettava. Lisäksi komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/331⁽¹⁰⁾ täsmennetään yksityiskohtaisesti kaikkien teollisuuden prosessien osalta kelpoisuus saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia. Sen vuoksi direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 3 kohdan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevat säännökset ovat vanhentuneet ja ne olisi kumottava.

⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 96/61/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 1996, ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/331, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (EUVL L 59, 27.2.2019, s. 8).

- (16) Kasvihuonekaasuja, joita ei päästetä suoraan ilmakehään, olisi pidettävä EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisina päästöinä, ja näiden päästöjen osalta olisi palautettava päästöoikeuksia, paitsi jos ne varastoidaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY⁽¹¹⁾ mukaiseen varastointipaikkaan tai ne ovat pysyvästi kemiallisesti sitoutuneita johonkin tuotteeseen siten, että ne eivät joudu ilmakehään tavanomaisessa käytössä eivätkä ne joudu ilmakehään tuotteen käyttöään jälkeen tapahtuvassa tavanomaisessa toiminnassa. Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään edellytykset, joiden täytyessä kasvihuonekaasujen katsotaan olevan pysyvästi kemiallisesti sitoutuneita johonkin tuotteeseen siten, että ne eivät joudu ilmakehään tavanomaisessa käytössä eivätkä ne joudu ilmakehään tuotteen käyttöään jälkeisessä tavanomaisessa toiminnassa, mukaan lukien tapauksen mukaan hiilenpoistoa koskevan sertifikaatin hankkiminen, hiilenpoistojen sertifiointia koskevan sääntelyn kehitys huomioon ottaen. Tuotteen käyttöään jälkeinen tavanomainen toiminta olisi ymmärrettävä laajasti siten, että se kattaa kaiken tuotteen käyttöään jälkeen tapahtuvan toiminnan, mukaan lukien uudelleenkäyttö, uudelleenvalmistus, kierrätys ja loppukäsittely, kuten polttaminen ja kaatopaikkasijoitus.
- (17) Kansainvälinen meriliikennetoiminta, joka koostuu kahden eri jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvien satamien välisistä matkoista tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan sataman ja jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuulumattoman sataman välisistä matkoista, on ollut ainoa kuljetustapa, joka ei ole sisällynyt unionin aiempiin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeviin sitoumuksiin. Unionissa myydyn polttoaineen päästöt yhdestä jäsenvaltiosta lähtevillä ja toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan saapuvilla matkoilla ovat kasvaneet noin 36 prosenttia vuodesta 1990. Nämä päästöt muodostavat lähes 90 prosenttia kaikista unionin vesiliikenteen päästöistä, koska unionissa myydyn polttoaineen päästöt matkoilla, joiden lähtö- ja saapumispaikka on samassa jäsenvaltiossa, ovat vähentyneet 26 prosenttia vuodesta 1990. Jos nykytilanteen annetaan jatkua, kansainvälisen meriliikennetoiminnan päästöjen ennustetaan kasvavan noin 14 prosenttia aikavälillä 2015–2030 ja 34 prosenttia aikavälillä 2015–2050. Jos meriliikennetoiminnan ilmastovaikutukset kasvavat ennustettua tahtia, se mitätöi merkittäväällä tavalla muilla aloilla tehtyjä vähennyksiä, joilla pyritään torjumaan ilmastonmuutosta ja siten saavuttamaan vuoteen 2030 ulottuva koko talouden laajuinen kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähennystavoite, unionin ilmastoneutraaliustavoite viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja pyrkimys saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt asetuksessa (EU) 2021/1119 säädetyllä tavalla sekä Pariisin sopimuksen tavoitteet.
- (18) Komissio hyväksyi vuonna 2013 strategian meriliikenteen päästöjen sisällyttämiseksi asteittain kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevaan unionin politiikkaan. Tämän lähestymistavan ensimmäisenä vaiheena unioni otti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/757⁽¹²⁾ käyttöön meriliikenteen päästöjen tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän, jonka jälkeen ovat vuorossa meriliikenteen vähennystavoitteiden vahvistaminen ja markkinaperusteisen toimenpiteen soveltaminen. Lainsäätäjien direktiivissä (EU) 2018/410 ilmaisevan sitoumuksen mukaisesti Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) tai unionin toimet olisi aloitettava vuodesta 2023 alkaen, mukaan lukien sellaisen toimenpiteen hyväksymisen ja täytäntöönpanon valmistelu, jolla varmistetaan, että ala osallistuu asianmukaisesti Pariisin sopimuksessa sovittujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittaviin ponnisteluihin, ja kaikkien sidosryhmien tekemä tarkastelu asianmukaisesti huomioiden.
- (19) Direktiivin (EU) 2018/410 nojalla komission olisi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle IMO:ssa tapahtuvasta edistymisestä kunnianhimoisen päästövähennystavoitteen hyväksymisessä ja siihen liittyvistä toimista sen varmistamiseksi, että meriliikenne osallistuu asianmukaisesti Pariisin sopimuksessa sovittujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittaviin ponnisteluihin. Ponnistelut maailmanlaajuisten meriliikenteen päästöjen rajoittamiseksi IMO:n kautta ovat käynnissä ja niitä olisi edistettävä, esimerkiksi panemalla nopeasti täytäntöön vuonna 2018 hyväksytty alusten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeva IMO:n alustava strategia, jossa myös viitataan mahdollisiin markkinaperusteisiin toimenpiteisiin, joilla voitaisiin kannustaa vähentämään kansainvälisen meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjä. Vaikka IMO:ssa on äskettäin tapahtunut edistymistä, se ei ole kuitenkaan toistaiseksi ollut riittävää Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Meriliikenteen kansainvälisen luonteen vuoksi on tärkeää, että jäsenvaltiot ja unioni tekevät toimivaltansa puitteissa yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, jotta voidaan tehostaa diplomaattisia ponnisteluja maailmanlaajuisten toimenpiteiden vahvistamiseksi ja edistyä maailmanlaajuisten markkinaperusteisen toimenpiteen kehittämisessä IMO:n tasolla.

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/757, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55).

- (20) Meriliikenteen hiilidioksidipäästöt (CO₂) muodostavat noin kolmesta neljään prosenttia unionin päästöistä. Komissio ilmoitti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa aikovansa toteuttaa lisätoimenpiteitä meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi toimenpidekokonaisuudella, jonka avulla unioni voi päästä päästövähennystavoitteisiinsa. Tässä yhteydessä direktiiviä 2003/87/EY olisi muutettava meriliikenteen sisällyttämiseksi EU:n päästökauppajärjestelmään, jotta varmistetaan, että kyseinen ala osallistuu oikeudenmukaisella osuudella unionin tiukennettuihin ilmastotavoitteisiin ja Pariisin sopimuksen tavoitteisiin, joista 4 artiklan 4 kohdassa todetaan että kehittyneiden maiden olisi edelleen toimittava edelläkävijöinä sitoutumalla koko taloutensa laajuisiin päästövähennystavoitteisiin ja kannustetaan kehitysmaita siirtymään vähitellen koko taloutensa laajuisiin päästövähennys- tai -rajoitustavoitteisiin. Kansainvälisen lentoliikenteen päästöjä Euroopan ulkopuolella on pitänyt tammikuusta 2021 alkaen rajoittaa maailmanlaajuisilla markkinaperusteisilla toimilla, mutta käytössä ei ole toimia meriliikenteen päästöjen rajoittamiseksi tai hinnoittelemiseksi. Siksi on tarkoituksenmukaista, että EU:n päästökauppajärjestelmä kattaa osan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan sataman ja kolmannen maan lainkäyttövaltaan kuuluvan sataman välisistä matkoista aiheutuvista päästöistä ja kolmas maa voi päättää aiheellisista toimita päästöjen muun osan suhteen.

Kun EU:n päästökauppajärjestelmä ulotetaan koskemaan meriliikennettä, siihen olisi sen vuoksi sisällytettävä puolet sellaista alusten päästöistä, jotka tekevät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan päättyviä matkoja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuulumattomasta satamasta, puolet sellaista alusten päästöistä, jotka tekevät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta lähteviä ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuulumattomaan satamaan päättyviä matkoja, sellaista alusten kaikki päästöt, jotka tekevät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan päättyviä matkoja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta, ja kaikki päästöt jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvassa satamassa olon aikana. Tämä lähestymistapa on todettu toimivaksi keinoksi ratkaista yhteisen mutta eriytetyn vastuun ja kunkin valmiuksien periaatetta koskeva ongelma, joka on pitkään ollut haasteena UNFCCC:n yhteydessä. Kattamalla osa päästöistä, jotka aiheutuvat sekä saapuvista että lähtevistä matkoista unionin ja kolmansien maiden välillä, varmistetaan EU:n päästökauppajärjestelmän vaikuttavuus erityisesti siksi, että toimenpiteen ympäristövaikutus kasvaa verrattuna tilanteeseen, jossa maantieteellinen soveltamisala rajattaisiin matkoihin unionissa, ja samalla rajoitetaan sääntöjen kiertämiseksi tehtävien satamakäyntien riskiä ja riskiä jälleenlaivaustoiminnan siirtämisestä unionin ulkopuolelle. Jotta varmistettaisiin alan sujuva sisällyttäminen EU:n päästökauppajärjestelmään, laivayhtiöiden päästöoikeuksien palauttamista olisi asteittain lisättävä vuosina 2024 ja 2025 raportoitujen todennettujen päästöjen osalta.

Jotta voitaisiin suojella järjestelmän ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä tilanteessa, jossa meriliikenteen todennettuihin päästöihin verrattuna palautetaan kyseisiin vuosina vähemmän päästöoikeuksia, kunakin vuonna olisi todennettujen päästöjen ja palautettujen päästöoikeuksien välisen erotuksen määrittämisen jälkeen mitoitettava kyseistä erotusta vastaava määrä päästöoikeuksia. Vuodesta 2026 alkaen laivayhtiöiden olisi palautettava kaikkia niiden todennettuja päästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia. Meriliikenteen ilmastovaikutus tulee pääasiassa hiilidioksidipäästöistä, mutta muut kuin hiilidioksidipäästöt muodostavat huomattavan osan alusten päästöistä. Vuonna 2020 julkaistun IMO:n neljännen kasvihuonekaasupäästöselvityksen mukaan metaanipäästöt lisääntyivät huomattavasti kaudella 2012–2018. Metaani- ja dityppioksidipäästöt todennäköisesti lisääntyvät ajan mittaan varsinkin, kun kehitetään nesteytettyjä maakaasuja tai muita energialähteitä käytettäviksi aluksia. Ottamalla mukaan metaani- ja dityppioksidipäästöt voitaisiin edistää ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä ja kannustaa hyviin käytäntöihin. Kyseiset päästöt olisi ensin sisällytettävä asetukseen (EU) 2015/757 vuodesta 2024 alkaen ja sen jälkeen EU:n päästökauppajärjestelmään vuodesta 2026 alkaen.

- (21) Direktiivin 2003/87/EY soveltamisalan laajentaminen meriliikenteeseen muuttaa tällaisen liikenteen kustannuksia. Tällä soveltamisalan laajentamisella on vaikutusta unionin kaikkiin osiin, koska meriliikenteessä unionin satamiin ja satamista kuljetettavien tavaroiden lähtö- tai määräpaikka on eri jäsenvaltioissa, jotka voivat olla myös sisämaassa. Jäsenvaltioiden huutokauppaamien päästöoikeuksien jakaminen ei sen vuoksi saisi lähtökohtaisesti muuttua sen seurauksena, että meriliikenne sisällytetään direktiivin soveltamisalaan, ja kaikkien jäsenvaltioiden olisi osallistuttava siihen. Vaikutukset kohdistuvat jäsenvaltioihin kuitenkin vaihtelevassa määrin. Soveltamisalan laajentamisen vaikutus näkyy selvimmin niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat erittäin riippuvaisia meriliikenteestä. EU:n päästökauppajärjestelmän laajentaminen meriliikenteeseen vaikuttaa enemmän niihin jäsenvaltioihin, joiden merenkulkuala on niiden suhteelliseen kokoon verrattuna suuri. Sen vuoksi näille jäsenvaltioille on aiheellista antaa ajallisesti rajattua lisäapua lisäpäästöoikeuksien muodossa meriliikennetoiminnan vähähiilistämisen tukemiseksi ja tästä aiheutuvien hallinnollisten kustannusten kattamiseksi. Apua olisi otettava käyttöön asteittain sitä mukaa kuin palautusvelvoitteet otetaan käyttöön ja samalla vaikutus näihin jäsenvaltioihin kasvaa. Komission olisi direktiivin 2003/87/EY uudelleentarkastelun yhteydessä tarkasteltava kyseisen lisäavun merkityksellisyttä etenkin eri jäsenvaltioiden vastuulla olevissa laivayhtiöiden määrässä tapahtuvan kehityksen valossa.

- (22) EU:n päästökauppajärjestelmällä olisi edistettävä merkittävästi meriliikennetoiminnan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja tehokkuuden lisäämistä tällaisen toiminnan osalta. Direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohdan mukaiseen EU:n päästökauppajärjestelmän tulojen käyttöön olisi sisällytettävä muun muassa ilmastoystävällisen liikenteen ja joukkoliikenteen edistäminen kaikilla aloilla.
- (23) Jääluokiteltujen alusten laivastojen uudistaminen ja tällaisten alusten päästöjä vähentävän innovatiivisen teknologian kehittäminen vie aikaa ja edellyttää rahoitustukea. Jääluokiteltujen alusten jääolosuhteissa kulkemisen mahdollistava rakenne aiheuttaa sen, että tällä hetkellä nämä alukset kuluttavat enemmän polttoainetta ja aiheuttavat enemmän päästöjä kuin vain avovedessä kulkemaan suunnitellut vastaavankokoiset alukset. Tässä direktiivissä olisi sen vuoksi otettava käyttöön lippuvaltiosta riippumaton menetelmä, jonka avulla laivayhtiöt voivat vähentää palautettavia päästöoikeuksia 31 päivään joulukuuta 2030 saakka alustensa jääluokan perusteella.
- (24) Saaret, joilla ei ole maantie- tai rautatieyhteyttä mantereeseen, ovat muita alueita riippuvaisempia meriliikenteestä ja ovat yhteyksissään riippuvaisia meriyhteyksistä. Jotta väkiluvultaan pieniä saaria voitaisiin auttaa säilyttämään yhteytensä sitten, kun meriliikennetoiminta on sisällytetty direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan, on aiheellista säätää jäsenvaltion mahdollisuudesta pyytää poiketa väliaikaisesti mainitun direktiivin mukaisista palautusvelvoitteista tietyissä meriliikennetoiminnoissa saarilla, joiden väkiluku on alle 200 000 pysyvää asukasta.
- (25) Jäsenvaltioiden olisi oltava mahdollista pyytää, että ylikansallinen palveluhankintasopimus tai ylikansallinen julkisen palvelun velvoite kahden jäsenvaltion välillä vapautettaisiin väliaikaisesti tietyistä direktiivin 2003/87/EY mukaisista velvoitteista. Kyseinen mahdollisuus olisi rajoitettava koskemaan yhteyksiä maarajaa toiseen jäsenvaltioon vailla olevan jäsenvaltion ja maantieteellisesti lähimpänä olevan jäsenvaltion välillä, kuten Kyproksen ja Kreikan välistä meriyhteyttä, jollainen on puuttunut yli kahden vuosikymmenen ajan. Kyseisellä väliaikaisella poikkeuksella otettaisiin huomioon pakottava tarve tarjota yleishyödyllistä palvelua ja varmistaa yhteydet sekä taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus.
- (26) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tunnustetut unionin syrjäisimpien alueiden erityispiirteet ja pysyvät rajoitukset sekä niiden suuri riippuvuus meriliikenteestä huomioon ottaen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tällaisten alueiden saavutettavuuden ja tehokkaiden yhteyksien säilyttämiseen meriliikenteen avulla. Sen vuoksi olisi säädettävä väliaikaisesta poikkeuksesta tiettyihin direktiivin 2003/87/EY mukaisiin velvoitteisiin, kun kyse on meriliikennetoiminnan päästöistä jäsenvaltion syrjäisimmällä alueella sijaitsevan sataman ja samassa jäsenvaltiossa sijaitsevan sataman, myös samalla syrjäisimmällä alueella tai saman jäsenvaltion toisella syrjäisimmällä alueella sijaitsevan sataman, välillä.
- (27) Meriliikennetoimintaa koskevia direktiivin 2003/87/EY säännöksiä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon tuleva kansainvälinen kehitys ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetut toimet, mukaan lukien toinen maailmanlaajuinen tilannekatsaus vuonna 2028 ja sen jälkeen joka viides vuosi tehtävät maailmanlaajuiset tilannekatsaukset, joiden tarkoituksena on tuottaa tietoa peräkkäisiä kansallisesti määriteltyjä panoksia varten. Kyseisiä säännöksiä olisi tarkasteltava myös siinä tapauksessa, että IMO hyväksyy maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Komission olisi tätä varten annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus 18 kuukauden kuluessa tämän toimenpiteen hyväksymisestä ja ennen kuin se otetaan käyttöön. Komission olisi tässä kertomuksessa tarkasteltava kyseisestä maailmanlaajuisesta markkinaperusteisesta toimenpidettä sellaisten seikkojen osalta kuin sen tavoitetaso Pariisin sopimuksen tavoitteiden valossa, sen yleinen tinkimättömyys ympäristön kannalta, myös verrattuna direktiivin 2003/87/EY meriliikennettä koskeviin säännöksiin, ja mahdolliset ongelmat, jotka liittyvät EU:n päästökauppajärjestelmän ja tämän toimenpiteen väliseen johdonmukaisuuteen. Komission olisi erityisesti otettava huomioon tähän maailmanlaajuiseen markkinaperusteiseen toimenpiteeseen osallistumisen aste, sen täytäntöönpanokelpoisuus, avoimuus, seuraamukset noudattamatta jättämisestä, yleisöpalautetta koskevat prosessit, päästöjen tarkkailu, raportointi ja todentaminen, rekisterit ja vastuuvollisuus. Kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus direktiivin 2003/87/EY muuttamiseksi tavalla, joka on johdonmukainen unionin vuoteen 2030 ulottuvan ilmastotavoitteen ja asetuksessa (EU) 2021/1119 säädetyin ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa sekä unionin ilmastotoimien ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden ja tehokkuuden säilyttämistä koskevan tavoitteen kanssa, jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen täytäntöönpanon ja EU:n päästökauppajärjestelmän kanssa, välttämällä samalla merkittävä kaksinkertainen rasite ja pitäen mielessä unionin toimivalta säännellä sille kuuluvaa osaa kansainvälisen laivaliikenteen matkoista Pariisin sopimuksen velvoitteiden mukaisesti.

- (28) Direktiivin 2003/87/EY ulottaminen meriliikennetoimintaan nostaa laivaliikenteen kustannuksia, joten riski sääntöjen kiertämisestä on olemassa niin kauan kuin maailmanlaajuisista markkinaperusteista toimenpidettä ei ole. Välttelytarkoituksessa tehtävät satamakäynnit satamiin unionin ulkopuolella ja jälleenlaivaustoiminnan siirtäminen satamiin unionin ulkopuolella vähentävät meriliikennetoiminnan päästöjen kustannusten sisällyttämisestä hintoihin saatavia ympäristöhyötyjä ja voivat myös johtaa lisäpäästöihin, kun direktiivin 2003/87/EY vaatimusten välttely pidentää kuljettua matkaa. Sen vuoksi on aiheellista sulkea määritelmän ”käyntisatama” ulkopuolelle tietyt pysähdykset unionin ulkopuolisissa satamissa. Tällainen poissulkeminen olisi kohdistettava unionin lähistöllä sijaitseviin satamiin, joissa sääntöjen välttelyn riski on suurin. Jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta mitattu 300 meripeninkulman raja on oikeasuhteinen vastaus sääntöjen välttelyyn, sillä siinä tasapainotetaan lisärasite ja sääntöjen välttelyn riski. ”Käyntisataman” sulkemisen määritelmän ulkopuolelle olisi lisäksi koskettava ainoastaan konttialusten pysähdyksiä tietyissä unionin ulkopuolisissa satamissa, joissa konttien jälleenlaivaus muodostaa valtaosan konttiliikenteestä. Tällaisissa kuljetuksissa sääntöjen välttelyn riski lieventävien toimenpiteiden puuttuessa kattaa myös keskustataman siirtämisen unionin ulkopuolisiin satamiin, jolloin sääntöjen välttelyn vaikutukset pahenevat. Toimenpiteen oikeasuhteisuuden ja yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi olisi otettava huomioon kolmansissa maissa toteutetut toimenpiteet, joilla on vastaava vaikutus kuin direktiivillä 2003/87/EY.
- (29) Komission olisi tarkasteltava uudelleen direktiivin 2003/87/EY toimivuutta meriliikennetoiminnan osalta ottaen huomioon mainitun direktiivin soveltamisesta saadut kokemukset, myös sääntöjen välttelyn havaitseminen tällaisen käyttäytymisen estämiseksi varhaisessa vaiheessa, ja ehdotettava sitten toimenpiteitä direktiivin tehokkuuden varmistamiseksi. Tällainen toimenpide voisi sisältää tiukennettuja palautusvaatimuksia matkoille, joilla sääntöjen välttelyn riski on suurempi, kuten matkoille satamaan ja satamasta, joka sijaitsee unionin lähistöllä kolmannessa maassa, joka ei ole toteuttanut direktiivin 2003/87/EY kanssa samankaltaisia toimenpiteitä.
- (30) Päästöt aluksista, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000, muodostavat tämän direktiivin soveltamisala huomioon ottaen alle 15 prosenttia alusten päästöistä, mutta päästöt aiheuttaa suuri määrä aluksia. Hallinnolliseen toteutettavuuteen liittyvistä syistä on liian aikaista ottaa huomioon laivat, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000, siitä lähtien, kun meriliikenne sisällytetään EU:n päästökauppajärjestelmään, mutta niiden sisällyttäminen tulevaisuudessa parantaisi EU:n päästökauppajärjestelmän tehokkuutta ja mahdollisesti vähentäisi sääntöjen välttelyä aluksilla, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000. Komission olisi sen vuoksi 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa sen olisi tarkasteltava sellaisista aluksista, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000, mukaan lukien offshore-alukset, aiheutuvien päästöjen direktiiviin 2003/87/EY sisällyttämisen toteutettavuutta sekä taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia vaikutuksia.
- (31) EU:n päästökauppajärjestelmän noudattamisesta vastaavan henkilön tai organisaation olisi oltava laivayhtiö, joka määrittää aluksen omistajaksi tai muuksi organisaatioksi tai henkilöksi, kuten liikenteen harjoittajaksi tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtaajaksi, jolle aluksen omistaja on siirtänyt vastuun aluksen toiminnoista ja joka on vastuun ottaessaan suostunut ottamaan hoitaakseen kaikki alusten turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevasta kansainvälisestä turvallisuusjohtamissäännöstöstä johtuvat velvoitteet ja vastuut. Tämä määritelmä perustuu asetuksen (EU) 2015/757 3 artiklan d alakohdassa olevaan ”yhtiön” määritelmään ja on IMO:n vuonna 2016 perustaman maailmanlaajuisen tiedonkeruujärjestelmän mukainen.
- (32) Aluksen päästöt ovat riippuvaisia muun muassa aluksen omistajan toteuttamista aluksen energiatehokkuustoimenpiteistä sekä aluksen polttoaineesta, kuljetetusta lastista, reitistä ja nopeudesta, jotka voivat olla eri tahon kuin aluksen omistajan valvonnassa. Muu taho kuin laivayhtiö saattaa sopimusjärjestelyn nojalla ottaa vastuun polttoaineen ostamisesta tai aluksen kasvihuonekaasupäästöihin vaikuttavien operatiivisten päätösten tekemisestä. Sopimuksen neuvotteluhetkellä erityisesti viimeksi mainitut seikat eivät ole tiedossa, joten direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvat aluksen lopulliset päästöt ovat epävarmoja. Kannustimet polttoainetehokkuutta koskevien operatiivisten toimenpiteiden toteuttamiseen ovat kuitenkin rajalliset, jollei hiilidioksidikustannuksia siirretä edelleen alusta liikennöivälle taholle. Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti sekä tehokkuustoimenpiteiden toteuttamisen ja puhtaampien polttoaineiden käyttöönoton edistämiseksi laivayhtiöllä olisi sen vuoksi oltava kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus vaatia päästöoikeuksien palauttamisesta aiheutuneiden kustannusten korvaamista yhteisöltä, joka on suoraan vastuussa aluksen kasvihuonekaasupäästöihin vaikuttavista päätöksistä.

Tällaisesta korvausmekanismista voitaisiin määrätä sopimusjärjestelyllä, mutta jäsenvaltioilla ei pitäisi hallinnollisten kustannusten vähentämiseksi olla velvollisuutta varmistaa tai tarkistaa tällaisten sopimusten olemassaoloa, vaan niiden olisi sen sijaan säädettävä kansallisessa lainsäädännössä laivayhtiön lakisääteisestä oikeudesta saada korvaus ja vastaavasta oikeussuojakeinosta tämän oikeuden toteuttamiseksi. Samoista syistä kyseinen oikeus, mukaan lukien mahdollinen korvaukseen liittyvä riita laivayhtiön ja alusta liikennöivän yhteisön välillä, ei saisi vaikuttaa laivayhtiön velvoitteisiin laivayhtiöstä vastaavaa hallinnointiviranomaista kohtaan eikä täytäntöönpanotoimenpiteisiin, jotka saattavat olla tarpeen tällaista yhtiötä vastaan sen varmistamiseksi, että kyseinen yhtiö noudattaa täysimääräisesti direktiiviä 2003/87/EY. Koska tarkoitus, jota oikeutta korvaukseen koskeva säännös palvelee, on läheisesti yhteydessä unioniin, erityisesti sen osalta, noudattaako laivayhtiö tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan suhteessa tiettyyn jäsenvaltioon, on kuitenkin tärkeää, että kyseistä oikeutta kunnioitetaan kaikkialla unionissa kaikissa sopimussuhteissa, joiden nojalla muu yhteisö kuin aluksen omistaja voi päättää kuljetetusta lastista tai reitistä ja aluksen nopeudesta, tavalla, jolla turvataan vääristymätön kilpailu sisämarkkinoilla, mihin voi sisältyä säännöksiä, joilla estetään tällaisten sopimusjärjestelyjen osapuolia kiertämästä oikeutta korvaukseen, mukaan lukien lainvalintalausekkeella.

- (33) Laivayhtiöiden hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi vain yhden jäsenvaltion olisi oltava vastuussa kustakin laivayhtiöstä. Komission olisi julkaistava EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa meriliikennetoimintaa harjoittaneista laivayhtiöistä alustava luettelo, jossa täsmennetään laivayhtiöstä vastaava hallinnointiviranomainen. Luettelo olisi päivitettävä säännöllisesti ja vähintään joka vuosi, jotta laivayhtiöt voidaan siirtää tarvittaessa toisen tällaisen hallinnointiviranomaisen vastuulle. Jäsenvaltiossa rekisteröityjen laivayhtiöiden osalta laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen olisi oltava kyseinen jäsenvaltio. Kolmannessa maassa rekisteröityjen laivayhtiöiden osalta laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen olisi oltava se jäsenvaltio, jossa laivayhtiöllä oli suurin arvioitu määrä satamakäyntejä direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvilta matkoilta neljänä edeltävänä tarkkailuvuonna. Sellaisten laivayhtiöiden tapauksessa, jotka on rekisteröity kolmannessa maassa ja jotka eivät ole suorittaneet mitään direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvaa matkaa neljänä edeltävänä tarkkailuvuonna, laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen olisi oltava se jäsenvaltio, josta laivayhtiön alus on aloittanut tai johon se on päättänyt ensimmäisen mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvan matkansa. Komission olisi julkaistava ja tapauksen mukaan päivitettävä joka toinen vuosi luettelo direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvista laivayhtiöistä ja täsmennettävä kustakin laivayhtiöstä vastaava hallinnointiviranomainen. Laivayhtiöiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi noudatettava niiden vastuulla olevien laivayhtiöiden hallinnoinnissa yhdenmukaistettuja sääntöjä komission vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden hallinnoimat laivayhtiöt noudattavat direktiivin 2003/87/EY vaatimuksia. Jos laivayhtiö ei noudata näitä vaatimuksia ja jos vaatimusten noudattamista ei ole pystytty varmistamaan laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen lainvalvontatoimenpiteillä, jäsenvaltioiden olisi toimittava yhteisvastuullisesti. Jäsenvaltioiden, lukuun ottamatta sitä jäsenvaltiota, jonka lipun alla alus purjehtii, olisi voitava viimeisenä keinona evätä pääsy kyseisen laivayhtiön vastuulla olevilta aluksilta, ja jäsenvaltion, jonka lipun alla alus purjehtii, olisi voitava pysäyttää kyseinen alus.
- (35) Laivayhtiöiden olisi tarkkailtava meriliikennetoiminnasta aiheutuvia päästöjään ja raportoitava yhtiötason yhdistetyt päästötietonsa asetuksessa (EU) 2015/757 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Yhtiötason yhdistettyjä päästötietoja koskevat selvitykset olisi todennettava mainitussa asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Suorittaessaan yhtiötason todentamista todentajan ei olisi todennettava alustason päästöselvityksiä eikä yhtiön vaihtumisen jälkeen tapahtuneita alustason selvityksiä, koska nämä alustason selvitykset on tuolloin jo todennettu.
- (36) Vastaavista ympäristönsuojeluun liittyvistä tehtävistä saatujen kokemusten perusteella Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) tai muun asiaankuuluvan organisaation olisi tarvittaessa ja toimeksiantonsa mukaisesti avustettava komissiota ja laivayhtiöstä vastaavia hallinnointiviranomaisia direktiivin 2003/87/EY täytäntöönpanossa. Koska EMSAlla on kokemusta asetuksen (EU) 2015/757 ja sen tietoteknisten välineiden täytäntöönpanosta, sen olisi avustettava laivayhtiöstä vastaavia hallinnointiviranomaisia erityisesti direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvasta meriliikennetoiminnasta aiheutuvien päästöjen tarkkailussa, raportoinnissa ja todentamisessa helpottamalla tietojenvaihtoa tai laatimalla suuntaviivoja ja kriteerejä. Komission olisi EMSAn avustamana pyrittävä

kehittämään asianmukaisia seurantavälineitä sekä ohjausta, jotta voidaan helpottaa ja koordinoita todentamis- ja täytäntöönpanotoimia, jotka koskevat direktiivin 2003/87/EY soveltamista meriliikenteeseen. Siinä määrin kuin käytännössä mahdollista, tällaiset välineet olisi asetettava jäsenvaltioiden ja todentajien saataville, jotta voidaan varmistaa paremmin niiden kansallisten säännösten, joilla direktiivi 2003/87/EY saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä tehokas täytäntöönpano.

- (37) Samanaikaisesti tämän direktiivin antamisen kanssa ollaan muuttamassa asetusta (EU) 2015/757, jotta voidaan vahvistaa tarkkailu-, raportointi- ja todentamissäännöt, jotka ovat tarpeen EU:n päästökauppajärjestelmän laajentamiseksi meriliikennetoimintaan, ja säätää muiden kasvihuonekaasujen ja alustyyppien päästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta.
- (38) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/2392 ⁽¹³⁾ muutettiin direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 3 kohtaa niin, että kaikki toiminnanharjoittajat voisivat käyttää kaikkia myönnettyjä päästöoikeuksia. Mainitun direktiivin 6 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukainen vaatimus, jonka mukaan kasvihuonekaasujen päästöluupiin sisältyvä velvoite palauttaa päästöoikeuksia, olisi yhdenmukaistettava vastaavasti.
- (39) Unionin vuoden 2030 päästövähennystavoitteen saavuttaminen edellyttää, että EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien alojen päästöjä vähennetään 62 prosenttia vuoden 2005 tasosta. EU:n päästökauppajärjestelmän koko unionin päästöoikeuksien määrää on tarpeen vähentää, jotta voidaan luoda tarvittava pitkän aikavälin hiilen hintasignaali ja sysäys kohti kyseistä hiilestä irtautumisen astetta. Päästöoikeuksien kokonaismäärää olisi vähennettävä vuosina 2024 ja 2026, jotta se saataisiin paremmin vastaamaan tosiasiallisia päästöjä. Lineaarista vähennyskerrointa olisi niin ikään korotettava vuosina 2024 ja 2026, jotta voitaisiin ottaa huomioon myös meriliikenteen päästöjen sisällyttäminen. Näistä muutoksista saatava jyrkemmin laskevan päästökaton mukainen kehityspolku johtaa merkittävästi suurempiin kumulatiivisiin päästövähennyksiin vuoteen 2030 mennessä kuin direktiivin (EU) 2018/410 nojalla olisi saatu aikaan. Meriliikenteen huomioon ottamiseen liittyvät luvut olisi johdettava meriliikennetoiminnan päästöistä, joita käsitellään direktiivin 2003/87/EY 3 g a artiklassa ja jotka raportoidaan asetuksen (EU) 2015/757 mukaisesti vuosien 2018 ja 2019 osalta unionissa ja Euroopan talousalueen ja Euroopan vapaakauppaliiton valtioissa, mukautettuna vuodesta 2021 vuoteen 2024 saakka lineaarisella vähennyskerroimella vuoden 2024 osalta. Lineaarista vähennyskerrointa olisi sovellettava vuonna 2024 koko unionin päästöoikeuksien määrän korotukseen kyseisenä vuonna.
- (40) Entistä kunnianhimoisempien ilmastotavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että ilmastosiirtymään osoitetaan huomattavasti julkisia ja yksityisiä resursseja unionissa ja myös jäsenvaltioissa. Unionin talousarvion huomattavien ilmastomenojen täydentämiseksi ja vahvistamiseksi kaikki huutokaupasta saatavat tulot, joita ei osoiteta unionin talousarvioon omina varoina, tai rahalliselta arvoltaan vastaava määrä tällaisia huutokaupasta saatavia tuloja olisi käytettävä ilmastoon liittyviin tarkoituksiin, lukuun ottamatta välillisten hiilidioksidikustannusten korvaamiseen käytettyjä tuloja. Direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohdan luetteloa ilmastoon liittyvistä tarkoituksista olisi laajennettava kattamaan muita tarkoituksia, joilla on myönteinen ympäristövaikutus. Tähän olisi sisällyttävä rahoitustuen käyttö pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin sosiaalisiin näkökohtiin puuttumiseksi vähentämällä vääristäviä veroja sekä uusiutuvasta sähköstä perittävien verojen ja maksujen kohdennetun vähentämisen. Jäsenvaltioiden olisi raportoitava huutokaupasta saatujen tulojen käytöstä vuosittain Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ⁽¹⁴⁾ 19 artiklan mukaisesti ja täsmennettävä tarvittaessa ja tapauksen mukaan, mitä tuloja käytetään ja mitä toimia toteutetaan niiden yhdenmukaistettujen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien ja alueellisten oikeudenmukaista siirtymää koskevien suunnitelmien täytäntöönpanoon.

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2392, annettu 13 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta voimassa olevan ilmailutoimintaa koskevan rajoitetun soveltamisen jatkamiseksi ja maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen vuonna 2021 alkavan täytäntöönpanon valmistelemiseksi (EUVL L 350, 29.12.2017, s. 7).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (41) Jäsenvaltioiden huutokaupasta saamat tulot kasvavat, kun meriliikenneala sisällytetään EU:n päästökauppajärjestelmään. Jäsenvaltioita kannustetaan sen vuoksi lisäämään EU:n päästökauppajärjestelmän tulojen käyttöä direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohdan nojalla siihen, että edistetään meriekosysteemien ja erityisesti merisuojealueiden suojelua, ennallistamista ja parempaa hoitoa.
- (42) Pariisin sopimuksen tavoitteiden toteuttamiseksi kehitysmaissa tarvitaan merkittäviä taloudellisia resursseja, ja Glasgow'n ilmastositomuksessa kehoitetaan osapuolina olevia kehittyneitä maita kiireellisesti ja merkittävästi kasvattamaan ilmastorahoitustaan. UNFCCC:n osapuolten 27. konferenssin (COP 27) valmistelutoimista annetuissa päätelmissään neuvosto muistuttaa, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat kansainvälisen julkisen ilmastorahoituksen suurin rahoittaja ja että vuodesta 2013 lähtien ne ovat yli kaksinkertaistaneet osuutensa ilmastorahoituksesta kehitysmaiden tukemiseksi. Kyseisissä päätelmissä myös toistetaan unionin ja sen jäsenvaltioiden vahva sitoumus lisätä edelleen kansainvälistä ilmastorahoitustaan, jotta saavutetaan kehittyneiden maiden yhteinen tavoite, joka on ottaa käyttöön vähintään 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuosittain mahdollisimman pian ja vuoteen 2025 saakka useista eri lähteistä, ja niissä odotetaan, että tavoitteeseen päästään vuonna 2023.
- (43) Jotta voitaisiin puuttua siirtymän tulonjakoon liittyviin ja sosiaalisiin vaikutuksiin alhaisen tulotason jäsenvaltioissa, 2,5 prosentin lisämäärä koko unionin päästöoikeuksien määrästä vuodesta 2024 vuoteen 2030 olisi käytettävä direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklassa tarkoitetun modernisaatorahaston kautta rahoittamaan niiden jäsenvaltioiden energiasiirtymää, joiden bruttokansantuote (BKT) asukasta kohden oli alle 75 prosenttia unionin keskiarvosta vuosina 2016–2018.
- (44) Edunsaajajäsenvaltioiden olisi voitava käyttää modernisaatorahastoon osoitettuja varoja rahoittamaan investointeja, joihin osallistuu unionin vierekkäisiä raja-alueita, kun tällä on merkitystä edunsaajajäsenvaltioiden energiasiirtymän kannalta.
- (45) Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen kustannustehokkailla tekniikoilla olisi tarjottava lisäkannustimia. Kiinteille laitoksille vuodesta 2026 alkaen maksutta jaettavien päästöoikeuksien ehdoksi olisi tätä varten asetettava investoinnit energiatehokkuutta parantaviin ja päästöjä vähentäviin tekniikoihin, erityisesti suurten energiankäyttäjien osalta. Komission olisi varmistettava, ettei ehdollisuuden soveltaminen vaaranna tasapuolisia toimintaedellytyksiä, ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä tai yhdenvertaista kohtelua laitosten välillä unionissa. Komission olisi sen vuoksi annettava delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi, jotta voidaan puuttua mihin tahansa erityisesti edellä mainittujen periaatteiden osalta havaittuun seikkaan ja vahvistaa hallinnollisesti yksinkertaiset ehdollisuuden soveltamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU⁽¹⁵⁾ nojalla sovellettavien sääntöjen soveltamista. Kyseisten sääntöjen olisi oltava osa päästöoikeuksien jakamista maksutta koskevia yleisiä sääntöjä, niissä olisi käytettävä kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden osalta vakiintunutta menettelyä, ja niissä olisi vahvistettava määrääjät ja kriteerit toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden tunnistamiseksi sekä kasvihuonekaasupäästöjä vähentäviä vaihtoehtoisia toimenpiteitä varten. Lisäksi olisi vahvistettava entisestään kannustimia vähentää kasvihuonekaasupäästöjä laitoksissa, joilla on suuri kasvihuonekaasujen päästöintensiteetti. Tätä varten tietyn tuotteen vertailuarvon mukaan suurimman päästöintensiteetin 20 prosentin joukkoon kuuluville kiinteille laitoksille vuodesta 2026 alkaen maksutta jaettavien päästöoikeuksien ehdoksi olisi asetettava myös ilmastoneutraaliussuunnitelmien laatiminen ja täytäntöönpano.
- (46) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/956⁽¹⁶⁾ nojalla perustetun hiilidioksidipäästöjen säätömekanismin (CBAM) on tarkoitus korvata hiilivuodon riskin ehkäisemiseksi direktiivin 2003/87/EY nojalla perustetut mekanismit. Siltä osin kuin toimialat ja toimialojen osat kuuluvat kyseisen toimenpiteen soveltamisalaan, niille ei pitäisi jakaa päästöoikeuksia maksutta. Tarvitaan kuitenkin siirtymäkausi, jonka aikana maksutta jaettavia päästöoikeuksia vähennetään asteittain, jotta tuottajat, tuojat ja elinkeinonharjoittajat voivat sopeutua uuteen järjestelmään. Maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentäminen olisi toteutettava soveltamalla kerrointa CBAM:n toimialoille maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin samalla kun CBAM otetaan käyttöön vaiheittain. CBAM-kertoimen olisi oltava 100 prosenttia mainitun asetuksen voimaantulon ja vuoden 2025 lopun välisellä jaksolla ja, jollei mainitun asetuksen 36 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamisesta muuta johdu, 97,5 prosenttia vuonna 2026, 95 prosenttia vuonna 2027, 90 prosenttia vuonna 2028, 77,5 prosenttia vuonna 2029, 51,5 prosenttia vuonna 2030, 39 prosenttia vuonna 2031, 26,5 prosenttia vuonna 2032 ja 14 prosenttia vuonna 2033. Vuodesta 2034 alkaen ei olisi sovellettava mitään CBAM-kerrointa.

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/956, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, hiilirajamekanismin perustamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 52).

Päästöoikeuksien jakamista maksutta koskevia asiaankuuluvia delegoituja säädöksiä olisi mukautettava vastaavasti CBAM:n soveltamisalaan kuuluvien toimialojen ja toimialojen osien osalta. Maksutta jaettavat päästöoikeudet, joita ei enää tämän laskelman perusteella tarjota CBAM:n toimialoille (CBAM-kysyntä), lisätään innovointirahastoon, jotta voidaan tukea innovointia vähähiilisiin teknologioihin, hiilidioksidin talteenottoon ja hyödyntämiseen, hiilidioksidin talteenottoon, kuljetukseen ja geologiseen varastointiin, uusiutuvaan energiaan ja energian varastointiin tavalla, joka edistää ilmastonmuutoksen hillitsemistä. Tässä yhteydessä erityistä huomiota olisi kiinnitettävä CBAM:n toimialoilla toteutettaviin hankkeisiin. Jotta voidaan ottaa huomioon CBAM:n ulkopuolisille toimialoille saatavilla oleva maksutta jaettavien päästöoikeuksien osuus, maksutta jaettavista päästöoikeuksista vähennettävä ja innovaatorahastossa saataville asetettava lopullinen määrä olisi laskettava sen perusteella, mikä osuus CBAM-kysynnällä on suhteessa kaikkien maksutta jaettavien päästöoikeuksia saavien toimialojen tällaisia päästöoikeuksia koskeviin tarpeisiin.

- (47) Jotta voitaisiin lieventää sellaisiin CBAM:n alaisiin tavaroihin liittyviä mahdollisia hiilivuotoriskejä, jotka tuotetaan unionissa vietäviksi kolmansiin maihin, joissa ei sovelleta EU:n päästökauppajärjestelmää tai vastaavaa hiilen hinnoittelumekanismia, ennen asetuksen (EU) 2023/956 mukaisen siirtymäkauden päättymistä olisi toteutettava arviointi. Jos kyseisessä arvioinnissa todetaan, että tällainen hiilivuotoriski on olemassa, komission olisi tarvittaessa esitettävä lainsäädäntöehdotus, jolla puututaan kyseiseen hiilivuotoriskiin tavalla, joka on Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukainen. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava käyttää huutokaupasta saatavia tuloja puuttuakseen hiilivuodon mahdolliseen jäljelle jäävään hiilivuodon riskiin CBAM:n toimialoilla ja valtiontukisääntöjen mukaisesti. Jos ehdollisuussääntöjen mukaisen maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentämisestä tulevia päästöoikeuksia ei käytetä kokonaan kasvihuonekaasujen päästöintensiteetiltään pienimpien laitosten vapauttamiseen monialaisen korjauskertoimen soveltamisesta, 50 prosenttia näistä jäljelle jäävistä päästöoikeuksista olisi lisättävä innovaatorahastoon. Loput 50 prosenttia olisi huutokaupattava jäsenvaltioiden puolesta, ja jäsenvaltioiden olisi käytettävä niistä saatavia tuloja puuttuakseen hiilivuodon mahdolliseen jäljelle jäävään hiilivuodon riskiin CBAM:n toimialoilla.
- (48) Jotta voitaisiin ottaa paremmin huomioon teknologian kehitys ja samalla varmistaa päästövähennyskannustimet ja palkita asianmukaisesti innovoinnista, vertailuarvojen vähimmäismukautus olisi korotettava 0,2 prosentista 0,3 prosenttiin vuodessa ja enimmäismukautus olisi korotettava 1,6 prosentista 2,5 prosenttiin vuodessa. Vertailuarvoja olisi siten kauden 2026–2030 osalta mukautettava 6–50 prosenttia verrattuna kaudella 2013–2020 sovellettavaan arvoon. Jotta laitoksille voidaan tarjota ennustettavuutta, komission olisi hyväksyttävä täytäntöönpanosäädökset maksutta jaettavien päästöoikeuksien tarkistettujen vertailuarvojen määrittämiseksi mahdollisimman pian ennen kauden 2026–2030 alkua.
- (49) Jotta voitaisiin tarjota kannustimia uusille läpimurtoteknologioille terästeollisuudessa ja välttää vertailuarvon huomattavan suhteeton pienentyminen sekä ottaa huomioon terästeollisuuden erityinen tilanne, kuten suuri päästöintensiteetti sekä kansainvälinen ja unionin markkinarakenne, on tarpeen poistaa laskelmasta kuuman metallin vertailuarvo kaudella 2026–2030 laitoksissa, jotka olivat toiminnassa viitekaudella 2021–2022 ja jotka tähän laskelmaan muutoin sisällytettäisiin kuumametallituotteen vertailuarvon määrittelyn tarkistamisen vuoksi.
- (50) Parhaiten suoriutuneiden ja innovoinnin palkitsemiseksi olisi monialaisen korjauskertoimen soveltamisen ulkopuolelle jätettävä laitokset, joiden kasvihuonekaasupäästöt alittavat tietyn vertailuarvon mukaan tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskiarvon. Päästöoikeudet, joita ei ehdollisuussääntöjen mukaisen maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentämisen vuoksi jaeta, olisi käytettävä kattamaan maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentämisessä oleva vaje, joka on muodostunut parhaiten suoriutuneiden jättämisestä monialaisen korjauskertoimen soveltamisen ulkopuolelle.
- (51) Jotta voitaisiin nopeuttaa talouden vähähiilistämistä lujittaen samalla unionin teollisuuden kilpailukykyä, innovaatorahastoon olisi asetettava saataville 20 miljoonaa lisäpäästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin jakaa maksutta, ja 5 miljoonaa lisäpäästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin huutokaupata. Kun komissio tarkastelee uudelleen komission asetuksessa (EU) N:o 1031/2010⁽¹⁷⁾ käyttöön otettua innovaatorahaston huutokauppojen ajoitusta ja jaksottamista tällä direktiivillä tehtyjen muutosten valossa, sen olisi harkittava sitä, että tarkistetun direktiivin 2003/87/EY ensimmäisinä täytäntöönpanovuosina asetettaisiin saataville suurempia määriä varoja, joilla voitaisiin vauhdittaa asianomaisten toimialojen vähähiilistämistä.

⁽¹⁷⁾ Komission asetukset (EU) N:o 1031/2010, annettu 12 päivänä marraskuuta 2010, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista (EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1).

- (52) Kattava lähestymistapa innovointiin on olennaisen tärkeä asetuksen (EU) 2021/1119 tavoitteiden saavuttamiseksi. Tarvittavia tutkimus- ja innovointitoimia tuetaan unionin tasolla muun muassa Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta, johon sisältyy merkittävää rahoitusta ja uusia välineitä EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluville uusille aloille. Komission olisi sen vuoksi pyrittävä löytämään synergioita Horisontti Eurooppa -puiteohjelman ja tapauksen mukaan muiden unionin rahoitusohjelmien kanssa.
- (53) Innovaatorahastosta olisi tuettava innovatiivisia tekniikoita, prosesseja ja teknologioita, mukaan lukien tällaisten tekniikoiden, prosessien ja teknologioiden mittakaavan kasvattaminen, tavoitteena niiden laaja käyttöönotto unionissa. Avustuksilla tuettavien hankkeiden valinnassa olisi painotettava läpimurtoinnovointia.
- (54) Direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 kohdassa tarkoitettua innovaatorahaston soveltamisalaa olisi laajennettava tukemaan innovointia vähähiilisiin ja hiilettömiin teknologioihin ja prosesseihin, jotka koskevat polttoaineiden kulutusta rakennusten ja tieliikenteen ja muilla aloilla, mukaan lukien joukkoliikenteen muodot, kuten julkinen liikenne ja linja-autoliikennepalvelut. Lisäksi innovaatorahastosta olisi tuettava investointeja meriliikenteen vähähiilistämiseen, mukaan lukien investoinnit alusten energiatehokkuuteen, satamiin ja lähimerenkulkuun, alan sähköistämiseen, kestäviin vaihtoehtoihin polttoaineisiin, kuten uusiutuvista energialähteistä tuotettuun vetyyn ja ammoniakkiin, päästöttömiin käyttövoimateknologioihin, kuten tuuliteknologiaan, ja jääluokiteltuihin aluksiin liittyviin innovaatioihin. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä innovatiivisiin hankkeisiin, joilla edistetään meriliikennealan vähähiilistämistä ja sen kaikkien ilmastovaikutusten, myös mustahiilipäästöjen, vähentämistä. Komission olisi sisällytettävä tähän liittyviä aiheita innovaatorahaston ehdotuspyyntöihin. Kyseisissä pyynnöissä olisi otettava huomioon luonnon monimuotoisuuden suojeluun, meluhaittoihin ja vesien pilaantumiseen liittyviä seikkoja. Meriliikenteen osalta olisi voitava tukea hankkeita, joilla on selvää unionin lisäarvoa.
- (55) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/1122 ⁽¹⁸⁾ 9 artiklan nojalla silloin, kun ilma-alusten käyttäjät eivät enää suorita EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaa kuuluvia lentoja, niiden tilit asetetaan ”poissuljettuun” tilaan eikä kyseisiltä tileiltä voida enää panna vireille prosesseja. EU:n päästökauppajärjestelmän ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden säilyttämiseksi päästöoikeudet, joita ei myönnetä ilma-alusten käyttäjille niiden toiminnan päättymisen vuoksi, olisi käytettävä kattamaan mahdollinen vaje kyseisten toiminnanharjoittajien palautuksissa ja mahdolliset jäljelle jääneet päästöoikeudet olisi käytettävä nopeuttamaan toimia ilmastomuutoksen torjumiseksi lisäämällä ne innovaatorahastoon.
- (56) Keskittämällä komission tekninen apu jäsenvaltioille, joista on tähän mennessä esitetty vain vähän tai ei lainkaan hankkeita, voitaisiin saavuttaa tavoite siitä, että kaikista jäsenvaltioista jätettäisiin suuri määrä hankehakemuksia rahoituksen saamiseksi innovaatorahastosta. Tällä avulla olisi tuettava muun muassa toimia, joilla pyritään parantamaan jäsenvaltioissa, joista on tähän mennessä esitetty vain vähän tai ei lainkaan hankkeita, sijaitsevia hankkeita koskevien ehdotusten laatua, esimerkiksi jakamalla tietoja, kokemuksia ja parhaita käytäntöjä sekä tehostamalla kansallisten yhteyspisteiden toimintaa. Muita samaa tarkoitusta palvelevia toimenpiteitä olisivat tietoisuuden lisääminen rahoitusvaihtoehdoista ja näiden jäsenvaltioiden valmiuksien lisääminen mahdollisten hankehakijoiden yksilöimiseksi ja tukemiseksi. Lisäksi olisi edistettävä hankekumppanuuksia eri jäsenvaltioissa ja kumppaninetsintää mahdollisten hakijoiden välillä, erityisesti laajamittaisissa hankkeissa.
- (57) Jotta voitaisiin parantaa jäsenvaltioiden roolia innovaatorahaston hallinnoinnissa ja lisätä avoimuutta, komission olisi raportoitava ilmastomuutoskomitealle innovaatorahaston täytäntöönpanosta ja esitettävä analyysi rahoitettavien hankkeiden odotetuista vaikutuksista aloittain ja jäsenvaltioittain. Komission olisi myös toimitettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja julkistettava se. Komission olisi hakijoiden suostumuksella ilmoitettava jäsenvaltioille ehdotuspyynnön päättymisen jälkeen hakemuksista, jotka koskevat rahoituksen saamista hankkeille näiden alueella, ja annettava jäsenvaltioille yksityiskohtaiset tiedot näistä hakemuksista, jotta niiden olisi helpompi koordinoita tukea hankkeille. Komission olisi myös ilmoitettava jäsenvaltioille esivalittujen hankkeiden luettelosta ennen tuen myöntämistä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, etteivät kansalliset täytäntöönpanosäännökset vaikeuta innovointia ja että ne ovat teknologianeutraaleja, ja komission olisi annettava teknistä apua, erityisesti jäsenvaltioille, joissa tosiasiallinen osallistuminen on vähäistä, jotta voitaisiin parantaa tosiasiallista

⁽¹⁸⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/1122, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY täydentämisestä unionin rekisterin toiminnan osalta (EUVL L 177, 2.7.2019, s. 3).

maantieteellistä osallistumista innovaatorahastoon ja esitettyjen hankkeiden yleistä laatua. Komission olisi myös varmistettava kattava tarkkailu ja raportointi, mukaan lukien tiedot edistymisestä tosiasiallisessa laatuun perustuvassa maantieteellisessä kattavuudessa koko unionissa ja asianmukaisista jatkotoimista.

- (58) Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kattavan luonteen mukaisesti avustuksilla tuettavien hankkeiden valintaprosessissa olisi asetettava etusijalle hankkeet, joilla puututaan useisiin eri ympäristövaikutuksiin. Jotta voitaisiin tukea tuettavien teknologioiden tai ratkaisujen replikointia ja nopeuttaa niiden leviämistä markkinoilla, innovaatorahastosta rahoitettavissa hankkeissa olisi jaettava tietämystä muiden asiaan liittyvien hankkeiden sekä sellaisten unioniin sijoittautuneiden tutkijoiden kanssa, joilla on asiassa oikeutettu etu.
- (59) Hinnanerosopimukset, hiilen hinnanosopimukset ja kiinteän preemion sopimukset ovat tärkeitä tekijöitä teollisuuden päästövähennysten käynnistämisessä, sillä niillä edistetään uusien teknologioiden mittakaavan kasvattamista ja annetaan mahdollisuus taata innovatiivisiin ilmastoystävällisiin teknologioihin investoiville sijoittajille hinta, jolla palkitaan EU:n päästökauppajärjestelmässä vallitsevalla hiilen hintatasolla aikaansaadut vähennykset ylittävistä hiilidioksidipäästöjen vähennyksistä. Niiden toimenpiteiden valikoimaa, joita innovaatorahastosta voidaan tukea, olisi laajennettava kattamaan tuen antaminen hankkeille tarjouskilpailumenettelyssä, joka johtaa hinnanosopimusten, hiilen hinnanosopimusten tai kiinteän preemion sopimusten tekemiseen. EU:n päästökauppajärjestelmän tarjouskilpailumenettely olisi tärkeä mekanismi tuettaessa vähähiilistämisteknologioiden kehittämistä ja optimoitaessa käytettävissä olevien resurssien käyttö. Se antaisi myös varmuutta tällaisiin teknologioihin investoiville sijoittajille. Ehdollinen velka unionin talousarviossa voitaisiin minimoida varmistamalla riskien vähentäminen hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten suunnittelussa ja kattamalla sopimukset asianmukaisesti talousarviositoumuksella niin, että taataan täysi kattavuus ainakin hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten kahdella ensimmäisellä kierroksella määrärahoilla, jotka saadaan direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 kohdan nojalla jaettujen päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista.

Kiinteän preemion sopimuksissa tällaisia riskejä ei ole, koska oikeudellinen sitoumus katetaan vastaavalla talousarviositoumuksella. Komission olisi hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten kahden ensimmäisen kierroksen päättämisen jälkeen ja aina, kun se on jälkeensä tarpeen, myös tehtävä laadullinen ja määrällinen arvio niiden täytäntöönpanosta aiheutuvista taloudellisista riskeistä. Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla säädetään tällaisen arvioinnin tulosten perusteella asianmukainen rahoitusaste pikemminkin kuin täysi kattavuus hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten myöhemmille kierroksille. Tällaisessa lähestymistavassa voitaisiin ottaa innovaatorahastossa saatavilla olevien päästöoikeuksien lisäksi huomioon myös muut mahdolliset tekijät, jotka voivat vähentää taloudellisia riskejä unionin talousarviossa, kuten mahdollinen vastuunjako jäsenvaltioiden kanssa vapaaehtoisuuden pohjalta tai mahdollinen yksityisen sektorin jälleenvakuutusmekanismi. Sen vuoksi on tarpeen säätää poikkeuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁹⁾ X osaston tietyistä osista. Hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten kahden ensimmäisen tarjouskilpailukierroksen rahoitusasteen olisi oltava 100 prosenttia.

Poiketen siitä, mitä mainitun asetuksen 210 artiklan 1 kohdassa, 211 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 218 artiklan 1 kohdassa säädetään, tässä direktiivissä olisi kuitenkin vahvistettava seuraaville kierroksille 50 prosentin vähimmäisrahoitusaste sekä innovaatorahaston tuloista rahoittamiseen käytettävä 30 prosentin enimmäisosuus ja komission olisi voitava täsmentää tarvittava rahoitusaste hinnanosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten kahdesta ensimmäisestä ehdotuspyynnöstä saatujen kokemusten ja rahoittamiseen käytettävien tulojen määrän perusteella. Unionin talousarviosta katettavan rahoitusvastuun kokonaismäärä ei siten saisi ylittää 60:tä prosenttia innovaatorahaston huutokaupoista saaduista tuloista. Lisäksi, koska rahoitus tulee pääsääntöisesti innovaatorahastosta, olisi tehtävä poikkeuksia asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 212, 213 ja 214 artiklan sääntöihin, jotka koskevat asetuksen 212 artiklalla perustettua yhteistä vararahastoa. Hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanosopimusten uudenlaisen luonteen vuoksi saattaa myös olla tarpeen poiketa mainitun asetuksen 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d ja h alakohdasta, koska niissä ei hyödynnetä vipu- tai kerrannaisvaikutuksia eivätkä ne perustu täysin ennakoarviointiin, 219 artiklan 3 kohdasta, koska niillä on yhteys 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohtaan, ja 219 artiklan 6 kohdasta, koska toteutuskumppaneilla ei ole takuun kattamia luottovastuita tai oman pääoman ehtoisia vastuita. Asetuksesta (EU, Euratom) 2018/1046 tehtävien poikkeusten käyttö olisi rajoitettava siihen, mikä on tarpeen. Komissiolle olisi siirrettävä valta muuttaa innovaatorahaston tuloista rahoittamiseen käytettävää enimmäisosuutta enintään 20 prosenttiyksiköllä yli tässä direktiivissä säädetyn osuuden.

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (60) Innovaatorahastoon sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU, Euratom) 2020/2092⁽²⁰⁾ perustettua yleistä ehdollisuusjärjestelmää unionin talousarvion suojaamiseksi.
- (61) Jos laitoksen toiminta keskeytetään tilapäisesti, maksutta jaettavat päästöoikeudet mukautetaan tuotantotasoihin, joiden raportointi vuosittain on pakollista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lisäksi keskeyttää päästöoikeuksien myöntämisen laitoksille, jotka ovat keskeyttäneet toimintansa, niin kauan kuin ei ole näyttöä siitä, että ne aloittavat toimintaansa uudelleen. Toiminnanharjoittajia ei sen vuoksi pitäisi enää vaatia osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että niiden laitos aloittaa tuotannon uudelleen tietyn täsmennetyt ja kohtuullisen ajan kuluessa, jos toiminta keskeytetään väliaikaisesti.
- (62) Kiinteille laitoksille direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 2 kohdan nojalla maksutta myönnettyjen päästöoikeuksien korjaukset voivat edellyttää, että maksutta jaettavia päästöoikeuksia myönnetään lisää tai ylimääräisiä päästöoikeuksia siirretään takaisin. Näihin tarkoituksiin olisi käytettävä uusille osallistujille direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 7 kohdan nojalla varattuja päästöoikeuksia.
- (63) Sähköntuottajat ovat vuodesta 2013 lähtien olleet velvollisia ostamaan kaikki sähkön tuottamiseen tarvitsemansa päästöoikeudet. Eräillä jäsenvaltioilla on kuitenkin direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaisesti mahdollisuus antaa siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia energia-alan nykyaikaistamiseksi kaudella 2021–2030. Kolme jäsenvaltiota on päättänyt käyttää kyseistä mahdollisuutta. Kun otetaan huomioon tarve nopeaan hiilestä irtautumiseen etenkin energia-alalla, asianomaisten jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää tällaisia siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia ainoastaan 31 päivään joulukuuta 2024 saakka toteutettaviin investointeihin. Niiden olisi voitava lisätä määrittämänsä osa niistä kauden 2021–2030 jäljellä olevista päästöoikeuksista, joita ei käytetä tällaisiin investointeihin, niiden päästöoikeuksien kokonaismäärään, jotka asianomainen jäsenvaltio saa huutokaupattaviksi, tai käyttää niitä tukeakseen investointeja modernisaatorahaston puitteissa. Lukuun ottamatta niiden ilmoittamiselle asetettua määräaika, modernisaatorahastoon siirrettyihin päästöoikeuksiin olisi sovellettava samoja investointeja koskevia sääntöjä, joita sovelletaan direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklan 4 kohdan nojalla jo siirrettyihin päästöoikeuksiin. Jotta varmistettaisiin ennustettavuus ja avoimuus niiden päästöoikeuksien määrien osalta, jotka ovat joko huutokaupattavissa tai jaettavissa maksutta siirtymäajan, ja modernisaatorahaston hallinnoimien varojen osalta, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle jäljellä olevien päästöoikeuksien kuhunkin tarkoitukseen käytettävät määrät viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2024.
- (64) Modernisaatorahaston soveltamisala olisi sovittava yhteen unionin uusimpien ilmastotavoitteiden kanssa edellyttämällä, että investoinnit ovat johdonmukaisia Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja asetuksen (EU) 2021/1119 tavoitteiden kanssa, ja poistamalla tuki fossiilisiin polttoaineisiin perustuvaan energiantuotantoon liittyviltä investoinneilta, lukuun ottamatta tukea tällaisille investoinneille tuloista, jotka saadaan modernisaatorahastoon direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklan 4 kohdan mukaisesti vapaaehtoisesti siirretyistä päästöoikeuksista. Tällaisille investoinneille olisi jatkossakin oltava tietyn edellytyksin mahdollista myöntää rajoitettua tukea tuloista, jotka saadaan mainitun direktiivin 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista, erityisesti, jos toimintaa pidetään asetuksen (EU) 2020/852⁽²¹⁾ nojalla ympäristön kannalta kestävä, ja siltä osin kuin on kyse vuoteen 2027 saakka huutokaupattavista päästöoikeuksista. Viimeksi mainitun päästöoikeuksien luokan osalta muiden kuin kiinteiden fossiilisten polttoaineiden käyttöä jakeluketjun loppupäässä ei myöskään vuoden 2028 jälkeen saisi tukea tuloista, jotka saadaan huutokaupatuista päästöoikeuksista. Tämän lisäksi ensisijaisiin investointeihin modernisaatorahastosta osoitettava osuus olisi nostettava 80 prosenttiin direktiivin 2003/87/EY 10 d artiklan 4 kohdan mukaisesti siirrettyjen ja kyseisen direktiivin 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen modernisaatorahaston päästöoikeuksien osalta ja 90 prosenttiin koko unionin päästöoikeuksien määrän 2,5 prosentin lisämäärän osalta.

Ensisijaisten investointien soveltamisalaan olisi sisällytettävä energiatehokkuus, muun muassa teollisuuden, liikenteen, rakennusten, maatalouden ja jätehuollon aloilla, uusiutuvista lähteistä peräisin oleva lämmitys ja jäähditys sekä kotitalouksien tukeminen energiaköyhyyteen puuttumiseksi, myös maaseudulla ja syrjäseuduilla. Jotta voitaisiin lisätä avoimuutta ja arvioida paremmin modernisaatorahaston vaikutusta, investointikomitean olisi raportoitava ilmastomuutoskomitealle vuosittain investointien arvioinnista saaduista kokemuksista, varsinkin päästövähennyksen ja niiden kustannusten osalta.

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2020/2092, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, yleisestä ehdollisuusjärjestelmästä unionin talousarvion suojaamiseksi (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 1).

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävä sijoittamista helpottavasta kehiksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (65) Direktiivillä (EU) 2018/410 otettiin käyttöön säännöksiä, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat mitätöidä päästöoikeuksia huutokaupattavasta määrästä, kun sähköntuotantokapasiteettia suljetaan niiden alueella. Unionin entistä kunnianhimoisemmat ilmastotavoitteet ja niistä seuraava sähköalan kiihtyvä vähähiilistäminen huomioon ottaen tällaisen mitätöinnin merkitys on kasvanut. Komission olisikin arvioitava, voidaanko mitätöinnin käyttöä helpottaa jäsenvaltioissa muuttamalla direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyt asiaan liittyviä delegoituja säädöksiä.
- (66) Päästöoikeuksien maksutta tapahtuvan jaon mukautukset, jotka otettiin käyttöön direktiivillä (EU) 2018/410 ja pantiin täytäntöön komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/1842 ⁽²²⁾, ovat parantaneet maksutta tapahtuvan jaon tehokkuutta ja sen tarjoamia kannustimia mutta lisänneet hallinnollista taakkaa ja käytännössä estäneet soveltamasta maksutta jaettavien päästöoikeuksien aiempaa myöntämispäivää eli 28 päivää helmikuuta. Jotta päästöoikeuksien maksutta tapahtuvan jaon mukautukset voitaisiin ottaa paremmin huomioon, on aiheellista tehdä mukautuksia vaatimustenmukaisuuskieliin. Toimivaltaisten viranomaisten määräaika maksutta jaettavien päästöoikeuksien myöntämiseksi olisi sen vuoksi lykättävä 28 päivästä helmikuuta 30 päivään kesäkuuta ja toiminnanharjoittajien määräaika päästöoikeuksien palauttamiseksi 30 päivästä huhtikuuta 30 päivään syyskuuta.
- (67) Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2018/2066 ⁽²³⁾ vahvistetaan biomassasta aiheutuvien päästöjen tarkkailua koskevat säännöt, jotka ovat uusiutuvaa energiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen biomassan käyttöä koskevien sääntöjen mukaisia. Kun lainsäädännössä tarkennetaan biomassan kestävyyskriteerejä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001 ⁽²⁴⁾ vahvistettujen uusimpien sääntöjen myötä, direktiivin 2003/87/EY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanovallan siirto olisi nimenomaisesti ulotettava koskemaan tarvittavien mukautusten hyväksymistä biomassan, mukaan lukien biopolttoaineet, bionesteeet ja biomassapolttoaineet, kestävyyskriteerien soveltamiseksi EU:n päästökauppajärjestelmässä. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään, miten otetaan huomioon nollakertoimen biomassan ja muista kuin nollakertoimen lähteistä peräisin olevan biomassan seoksista aiheutuvien päästöjen varastointi.
- (68) Muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat nestemäiset ja kaasumaiset polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet voivat olla tärkeitä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi aloilla, joilla hiilestä irtautuminen on vaikeaa. Jos kierrätettyjä hiilipitoisia polttoaineita ja muuta kuin biologista alkuperää olevia uusiutuvia nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita tuotetaan jonkin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan toiminnan yhteydessä talteen otetusta hiilidioksidista, päästöt olisi laskettava kyseiseen toimintaan kuuluviksi. Jotta varmistettaisiin, että muuta kuin biologista alkuperää olevat uusiutuvat polttoaineet ja kierrätetyt hiilipitoiset polttoaineet edistävät kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, ja vältettäisiin kaksinkertainen laskenta tällaisten polttoaineiden osalta, on aiheellista nimenomaisesti laajentaa direktiivin 2003/87/EY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta koskemaan sitä, että komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään tarvittavista mukautuksista hiilidioksidin mahdollisen vapautumisen huomioon ottamiseksi tavalla, jolla varmistetaan, että kaikki päästöt otetaan huomioon, myös kun tällaisia polttoaineita tuotetaan unionin ulkopuolella talteen otetusta hiilidioksidista, ja samalla vältetään kaksinkertainen laskenta ja varmistetaan, että käytössä on asianmukaisia kannustimia päästöjen ottamiseksi talteen, ottaen huomioon myös kyseisten polttoaineiden direktiivin (EU) 2018/2001 mukainen kohtelu.
- (69) Koska hiilidioksidia on tarkoitus kuljettaa myös muilla tavoin kuin putkistojen kautta, kuten laivalla ja kuorma-autolla, direktiivin 2003/87/EY liitteen I nykyinen soveltamisala varastointia varten tapahtuvan kasvihuonekaasujen kuljettamisen osalta olisi yhdenvertaiseen kohteluun liittyvistä syistä ulotettava koskemaan kaikkia kuljetusvälineitä riippumatta siitä, kuuluuko kuljetusväline EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin. Jos kuljetuksen päästöt kuuluvat myös muun direktiivin 2003/87/EY mukaisen toiminnan piiriin, päästöt olisi laskettava kyseiseen toiseen toimintaan kuuluviksi kaksinkertaisen laskennan estämiseksi.

⁽²²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1842, annettu 31 päivänä lokakuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY soveltamista koskevien sääntöjen vahvistamisesta siltä osin kuin on kyse tuotantotason muutoksista johtuvia päästöoikeuksien maksutta tapahtuvan jaon mukautuksia koskevista lisäjärjestelyistä (EUVL L 282, 4.11.2019, s. 20).

⁽²³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitettua kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (70) Yksinomaan biomassaa käyttävien laitosten jättäminen EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle on johtanut tilanteisiin, joissa runsaasti biomassaa polttavat laitokset ovat saaneet ansiottomia voittoja, koska niiden maksutta saamat päästöoikeudet ovat olleet selvästi tosiasiallisia päästöjä suuremmat. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön nollakertoimen biomassan polttoa koskeva kynnyсарvo, jonka ylittyessä laitokset jätetään EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle. Kynnyсарvon käyttöönotto lisäisi varmuutta siitä, mitkä laitokset kuuluvat EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan, ja mahdollistaisi maksutta jaettavien päästöoikeuksien jakamisen tasaisemmin erityisesti niille aloille, joihin liittyy suurempi hiilivuodon riski. Kynnyсарvo olisi asetettava 95 prosentin tasolle, jotta voidaan tasapainottaa edut ja haitat, joita laitosten EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan jäämiseen liittyy. Laitoksille, jotka ovat säilyttäneet fyysisen kapasiteetin fossiilisten polttoaineiden polttoon, ei sen vuoksi saisi antaa kannustimia palata tällaisten polttoaineiden käyttöön. Asettamalla kynnyсарvoksi 95 prosenttia varmistettaisiin, että tapauksissa, joissa laitos käyttää fossiilisia polttoaineita voidakseen jäädä EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin ja hyötyä maksutta jaettavista päästöoikeuksista, tällaisten fossiilisten polttoaineiden käyttöön liittyvät hiilidioksidikustannukset olisivat tarpeeksi merkittävät toimiakseen pidäkkeenä.

Tällä kynnyсарvolla varmistettaisiin myös, että huomattavan määrän fossiilisia polttoaineita käyttävät laitokset säilyvät EU:n päästökauppajärjestelmän tarkkailuvelvoitteiden piirissä, jolloin vältetään voimassa olevien tarkkailu-, raportointi- ja todentamisvelvoitteiden mahdollinen kiertäminen. Laitoksia, joissa poltetaan vähemmän nollakertoimen biomassaa, olisi samanaikaisesti jatkossakin kannustettava joustavan mekanismin avulla vähentämään entisestään fossiilisten polttoaineiden polttoa samalla, kun ne ovat vielä EU:n päästökauppajärjestelmän piirissä, kunnes kestävän biomassan käyttö niissä on niin merkittävää, ettei niitä ole enää perusteltua pitää EU:n päästökauppajärjestelmässä. Kokemukset ovat myös osoittaneet, että yksinomaan biomassaa käyttävien laitosten sulkeminen pois, mikä tosiasiallisesti tarkoittaa 100 prosentin kynnyсарvoa lukuun ottamatta fossiilisten polttoaineiden polttoa käynnistyksen tai pysäytyksen aikana, edellyttää uudelleenarviointia ja tarkempaa määrittelyä. Fossiilisten polttoaineiden poltto käynnistyksen tai pysäytyksen aikana on mahdollista 95 prosentin kynnyсарvolla.

- (71) Jotta voitaisiin tarjota kannustimia vähähiilisten ja hiilettömien teknologioiden käyttöönottoon, jäsenvaltioiden olisi tarjottava toiminnanharjoittajille mahdollisuus pysyä EU:n päästökauppajärjestelmän piirissä direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kuluvan ja seuraavan viisivuotiskauden loppuun saakka, jos laitos on muuttanut tuotantoprosessiaan vähentääkseen kasvihuonekaasupäästöjään eikä enää täytä kynnyсарvoa, joka on 20 MW:n nimellinen kokonaislämpöteho.
- (72) Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA) julkaisi 28 päivänä maaliskuuta 2022 loppuraporttinsa päästöoikeuksista ja niihin liittyvistä johdannaisista. Raportti on kattava analyysi Euroopan hiilimarkkinoiden eheydestä, ja siitä on saatu asiantuntijatietoa ja suosituksia hiilimarkkinoiden asianmukaisen toiminnan säilyttämiseksi. Jotta markkinoiden eheyttä ja avoimuutta voitaisiin seurata jatkuvasti, ESMAn raportointi olisi toteutettava säännöllisesti. ESMA arvioi jo markkinakehitystä ja antaa tarvittaessa suosituksia omalla vastuualueellaan kertomuksessaan suuntauksista, riskeistä ja haavoittuvuuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁽²⁵⁾ 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Euroopan hiilimarkkinoiden analyysin, joka sisältää päästöoikeuksien huutokaupat sekä kauppapaikoilla tapahtuvan ja pörssin ulkopuolisen kaupankäynnin päästöoikeuksilla ja niiden johdannaisilla, olisi oltava osa tätä vuotuista raportointia. Tämä velvoite johtaisi ESMAn toteuttaman raportoinnin virtaviivaistamiseen ja mahdollistaisi markkinoiden väliset vertailut, erityisesti EU:n päästömekanismien ja hyödykejohdannaismarkkinoiden välillä olevien vahvojen kytkösten vuoksi.

Tällaisessa ESMAn säännöllisessä analyysissä olisi erityisesti seurattava mahdollista markkinoiden epävakautta ja hintakehitystä, huutokauppojen toimintaa ja kaupankäyntitoimia markkinoilla, likviditeettiä ja kaupattuja määriä sekä markkinaosapuolten luokkia ja kaupankäyntitapoja, mukaan lukien spekulatiivinen toiminta, joka vaikuttaa merkittävästi hintoihin. Sen arviointiin olisi tarvittaessa sisällyttävä suosituksia, joilla parannetaan markkinoiden eheyttä ja avoimuutta sekä raportointivelvoitteita ja tehostetaan markkinoiden väärinkäytön ehkäisemistä ja havaitsemista sekä autetaan ylläpitämään moitteettomasti toimivia päästöoikeuksien ja niiden johdannaisten markkinoita. Komission olisi otettava arvioinnit ja suositukset asianmukaisesti huomioon vuotuisen hiilimarkkinakertomuksen yhteydessä ja tarvittaessa hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettavissa kertomuksissa.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (73) Jotta voitaisiin edelleen tarjota kannustimia kaukolämmityksen vähähiilistämisen edellyttämiin investointeihin ja puuttua korkeisiin energianhintoihin liittyviin sosiaalisiin näkökohtiin sekä kaukolämpölaitosten suureen kasvihuonekaasupäästöintensiteettiin, toiminnanharjoittajien olisi jäsenvaltioissa, joissa kaukolämmityksen päästöjen osuus on talouden kokoon verrattuna erittäin suuri, voitava hakea siirtymäajan maksutta jaettavia lisäpäästöoikeuksia kaukolämpölaitoksille ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien lisäarvo olisi investoitava päästöjen merkittävään vähentämiseen ennen vuotta 2030. Näiden vähennysten toteutumisen varmistamiseksi siirtymäajan maksutta jaettavien lisäpäästöoikeuksien ehdoksi olisi asetettava tehdyt investoinnit ja saavutetut päästövähennykset, jotka esitetään toiminnanharjoittajien asianomaisista laitoksistaan laatimissa ilmastoneutraaliussuunnitelmissa.
- (74) Odottamattomat tai äkilliset hinnannousut hiilimarkkinoilla voivat vaikuttaa kielteisesti markkinoiden ennustettavuuteen, joka on olennaisen tärkeää vähähiilistämisinvestointien suunnittelussa. Toimenpidettä, jota sovelletaan direktiivin 2003/87/EY II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvilla päästöoikeusmarkkinoilla tapahtuvien liiallisten hinnanvaihtelujen johdosta, olisi sen vuoksi tiukennettava tarkan harkinnan jälkeen, jotta voitaisiin parantaa sen kykyä reagoida perusteettomaan hintavaihteluun. Jos päästöoikeuksien keskihinnan nousuun perustuva käynnistysedellytys täyttynyt, tätä sääntöperusteista suojatoimenpidettä olisi sovellettava automaattisesti, jolloin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/1814 ⁽²⁶⁾ perustetusta markkinavakausvarannosta vapautetaan ennalta määritetty määrä päästöoikeuksia. Komission olisi seurattava tarkasti käynnistysedellytyksiä, ja ne olisi julkaistava kuukausittain avoimuuden parantamiseksi. Jotta voitaisiin varmistaa markkinavakausvarannosta vapautettujen päästöoikeuksien hallittu huutokauppaaminen tämän suojatoimenpiteen nojalla ja parantaa markkinoiden ennustettavuutta, toimenpidettä ei saisi soveltaa uudelleen ennen kuin päästöoikeuksien aiemmasta vapauttamisesta toimenpiteen piiriin kuuluvilla markkinoilla on kulunut vähintään kaksitoista kuukautta.
- (75) Komission 17 päivänä syyskuuta 2020 antamassa tiedonannossa "EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi" korostettiin, että päästöjen vähentämiseen rakennusten ja tieliikenteen aloilla liittyy erityisiä haasteita. Sen vuoksi komissio ilmoitti, että päästökauppaa voitaisiin laajentaa edelleen kattamaan myös rakennusten ja tieliikenteen päästöt, ja huomautti myös, että kaikkien polttoaineiden polttamisesta aiheutuvien päästöjen tuomisella järjestelmän piiriin saataisiin merkittäviä hyötyjä. Päästökauppaa olisi sovellettava polttoaineisiin, joita käytetään polttoon rakennuksissa, tieliikenteessä ja muissa kuin direktiivin 2003/87/EY liitteen I soveltamisalaan kuuluvissa teollisuuden toiminnissa, kuten teollisuuslaitosten lämmityksessä, jäljempänä 'rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialat'. Kyseisille toimialoille olisi perustettava erillinen mutta rinnakkainen päästökauppajärjestelmä, jotta vältettäisiin häiriöt toimivassa kiinteiden laitosten ja ilmailun päästökauppajärjestelmässä. Uuteen järjestelmään liittyy täydentäviä politiikkatoimia, joilla muokataan markkinatoimijoiden odotuksia ja pyritään luomaan hiilen hintasignaali koko taloudelle sekä tarjotaan toimenpiteitä aiheuttomien hintavaikutusten välttämiseksi. Aiemmat kokemukset ovat osoittaneet, että uuden järjestelmän kehittäminen edellyttää tehokkaan tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän perustamista. Jotta voitaisiin varmistaa synergiat ja johdonmukaisuus EU:n päästökauppajärjestelmän nykyisen unionin infrastruktuurin kanssa, on aiheellista ottaa käyttöön rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmä muuttamalla direktiiviä 2003/87/EY.
- (76) Jotta voitaisiin ottaa käyttöön tarvittava täytäntöönpanokehys ja tarjota järkevä aikataulu vuodeksi 2030 asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, päästökauppa tieliikenteen, rakennusten ja muilla toimialoilla olisi aloitettava vuonna 2025. Ensimmäisinä vuosina säännellyillä yhteisöillä olisi oltava kasvihuonekaasujen päästölupa ja niiden olisi raportoitava päästösä vuosilta 2024–2026. Päästöoikeuksien myöntämistä näille yhteisöille ja niiden vaatimustenmukaisuusvelvoitteita olisi sovellettava vuodesta 2027 alkaen. Tämän jaksotuksen ansiosta päästökauppa voitaisiin käynnistää näillä aloilla hallitusti ja tehokkaasti. Sen myötä voitaisiin myös ottaa käyttöön toimenpiteet, joilla varmistetaan päästökaupan sosiaalisesti oikeudenmukainen käyttöönotto tieliikenteen, rakennusten ja muilla toimialoilla niin, että voidaan lieventää hiilen hinnan vaikutusta haavoittuviin kotitalouksiin ja liikenteen käyttäjiin.
- (77) Koska tieliikenteen, rakennusten ja muilla toimialoilla on hyvin paljon vähäisten päästöjen aiheuttajia, sääntelyn kohdetta ei ole mahdollista määrittää kasvihuonekaasupäästöjä suoraan aiheuttavien yhteisöjen tasolla, kuten kiinteiden laitosten ja ilmailun tapauksessa. Tekniseen toteutettavuuteen ja hallinnolliseen tehokkuuteen liittyvistä syistä on sen vuoksi tarkoituksenmukaisempaa määrittää sääntelyn kohde lähempänä jakeluketjun alkupäätä. Uuden päästökauppajärjestelmän vaatimustenmukaisuusvelvoitteen käynnistävänä tapahtumana olisi oltava sellaisten polttoaineiden luovutus kulutukseen, joita käytetään polttoon rakennusten ja tieliikenteen aloilla, myös kasvihuonekaasujen tieliikennekuljetuksessa geologista varastointia varten, sekä muilla toimialoilla, jotka ovat muita

⁽²⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1).

kuin direktiivin 2003/87/EY liitteen I soveltamisalaan kuuluvia teollisuuden toimintoja. Kaksinkertaisen kattavuuden välttämiseksi tämä ei saisi koskea sellaisten polttoaineiden luovutusta kulutukseen, joita käytetään mainitun direktiivin liitteen I mukaisissa toiminnoissa.

- (78) Tieliikenteen, rakennusten ja muiden toimialojen säännellyt yhteisöt ja sääntelyn kohde olisi määriteltävä neuvoston direktiivillä (EU) 2020/262⁽²⁷⁾ perustetun valmisteverojärjestelmän mukaisesti, tarvittavin mukautuksin, koska kyseisessä direktiivissä säädetään jo kaikille kulutukseen luovutettujen polttoaineiden määrille luotettava valvontajärjestelmä valmisteverojen maksamista varten. Direktiivin 2003/87/EY mukaisia velvoitteita ei pitäisi soveltaa polttoaineiden loppukäyttäjien näillä aloilla.
- (79) Tieliikenteen, rakennusten ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluviin säännelyihin yhteisöihin olisi sovellettava samanlaisia kasvihuonekaasujen päästölupavaatimuksia kuin kiinteiden laitosten toiminnanharjoittajiin. On tarpeen vahvistaa säännöt, jotka koskevat lupahakemuksia, lupien myöntämisen ehtoja, sisältöä ja uudelleentarkastelua sekä säännelyyn yhteisöön liittyviä muutoksia. Jotta uusi järjestelmä voisi käynnistyä hallitusti, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että uuden päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluvilla säännellyillä yhteisöillä on voimassa oleva lupa järjestelmän käynnistyessä vuonna 2025.
- (80) Uuden päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien kokonaismäärän olisi noudatettava lineaarista kehityspolkua vuoden 2030 päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi, kun otetaan huomioon rakennusten ja tieliikenteen toimialojen kustannustehokas panos eli 43 prosentin päästövähennykset vuoteen 2030 mennessä vuoteen 2005 verrattuna sekä uusien toimialojen yhteenlaskettu kustannustehokas panos eli 42 prosentin päästövähennykset vuoteen 2030 mennessä vuoteen 2005 verrattuna. Päästöoikeuksien kokonaismäärä olisi vahvistettava ensimmäisen kerran vuonna 2027, noudattaen vuodesta 2024 alkavaa kehityspolkua vuoden 2024 päästörajojen arvosta, joka lasketaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842⁽²⁸⁾ 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti katettujen toimialojen vuoden 2005 ja kauden 2016–2018 viitepäästöjen perusteella mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan nojalla määritetyllä tavalla. Lineaarisen vähennyskertoimen olisi vastaavasti oltava 5,10 prosenttia. Vuodesta 2028 alkaen päästöoikeuksien kokonaismäärä olisi vahvistettava vuosilta 2024, 2025 ja 2026 raportoitujen keskimääräisten päästöjen perusteella, ja sitä olisi vähennettävä samalla absoluuttisella vuotuisella vähennyksellä, joka on vahvistettu vuodesta 2024 alkaen ja joka vastaa 5,38 prosentin lineaarista vähennyskerrointa suhteessa edellä määritellyn kehityspolun vastaavaan vuoden 2025 arvoon. Jos kyseiset päästöt ovat huomattavasti tätä kehityspolun arvoa suuremmat ja jos tällainen ero ei johdu pienistä eroista päästömittausten menetelmissä, lineaarista vähennyskerrointa olisi mukautettava vaaditun päästövähennyksen tason saavuttamiseksi vuonna 2030.
- (81) Päästöoikeuksien huutokauppa on yksinkertaisin ja taloudellisesti tehokkain menetelmä päästöoikeuksien jakamiseksi, ja sillä vältetään myös ansiottomat voitot. Sekä rakennusten että tieliikenteen toimialaan kohdistuu suhteellisen pieni tai olematon kilpailupaine unionin ulkopuolelta, eivätkä ne ole alttiita hiilivuodon riskille. Sen vuoksi rakennuksia ja tieliikennettä koskevat päästöoikeudet olisi jaettava ainoastaan huutokaupalla ilman maksutta tapahtuvaa jakoa.
- (82) Jotta varmistettaisiin uuden päästökauppajärjestelmän sujuva käynnistyminen ja otettaisiin huomioon säännelyjen yhteisöjen tarve suojautua tai ostaa päästöoikeuksia etukäteen hinta- ja likviditeettiriskin pienentämiseksi, suurempi määrä päästöoikeuksia olisi huutokaupattava varhaisessa vaiheessa. Vuonna 2027 huutokaupattavien määrien olisi sen vuoksi oltava 30 prosenttia suuremmat kuin vuoden 2027 päästöoikeuksien kokonaismäärä. Tämä määrä riittäisi tarjoamaan likviditeettiä sekä siinä tapauksessa, että päästöjä vähennetään vähennystarpeiden mukaisesti, että siinä tapauksessa, että päästövähennykset toteutuvat vasta vähitellen. Tätä huutokaupattavien määrien etupainottamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi vahvistettava direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdan nojalla annettavassa huutokauppaan liittyvässä delegoidussa säädöksessä.

⁽²⁷⁾ Neuvoston direktiivi (EU) 2020/262, annettu 19 päivänä joulukuuta 2019, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (EUVL L 58, 27.2.2020, s. 4).

⁽²⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (83) Huutokaupattavien osuuksien jakamista koskevilla säännöillä on suuri merkitys jäsenvaltioille huutokaupasta kertyvien tulojen kannalta, erityisesti kun otetaan huomioon tarve vahvistaa jäsenvaltioiden kykyä puuttua hiilen hintasignaalin sosiaalisiin vaikutuksiin rakennusten, tieliikenteen ja muilla aloilla. Huolimatta siitä, että kyseisillä uusilla aloilla on hyvin erilaiset ominaispiirteet, on aiheellista vahvistaa yhteinen jakamissääntö, joka on samanlainen kuin kiinteisiin laitoksiin sovellettava sääntö. Valtaosa päästöoikeuksista olisi jaettava kaikkien jäsenvaltioiden kesken sen perusteella, miten päästöt keskimäärin jakautuivat maantiekuljetuksessa, kaupallisissa ja julkisissa rakennuksissa sekä asuinrakennuksissa kaudella 2016–2018.
- (84) Hiilen hinnan käyttöönottoon rakennusten ja tieliikenteen aloilla olisi yhdistettävä tehokas sosiaalinen kompensatio, erityisesti olemassa oleva energiaköyhyyden taso huomioon ottaen. Noin 34 miljoonaa eurooppalaista eli lähes 6,9 prosenttia unionin väestöstä totesi vuonna 2021 tehdyssä unionin laajuisessa kyselytutkimuksessa, ettei heillä ollut varaa lämmittää kotiaan riittävästi. Tehokkaan sosiaalisen ja tulonjakoon liittyvän kompensatian aikaansaamiseksi jäsenvaltioita olisi vaadittava käyttämään rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan huutokaupasta saatavat tulot olemassa olevassa päästökauppajärjestelmässä jo täsmennettyihin ilmastoon ja energiaan liittyviin tarkoituksiin siten, että etusijalle asetetaan toimet, joilla voidaan osaltaan puuttua päästökaupan sosiaalisiin näkökohtiin rakennusten, tieliikenteen ja muilla toimialoilla, tai toimenpiteisiin, jotka on lisätty erityisesti kyseisiin toimialoihin liittyviin huolenaiheisiin puuttumiseksi, mukaan lukien direktiivin 2012/27/EU mukaiset asiaan liittyvät politiikkatoimet.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/955⁽²⁹⁾ perustetusta uudesta sosiaalisesta ilmatorahastosta annetaan erillistä rahoitusta jäsenvaltioille eniten alttiina olevien haavoittuvien ryhmien, erityisesti energia- tai liikenneköyhyydestä kärsivien kotitalouksien, tukemiseksi. Sosiaalisella ilmatorahastolla edistetään oikeudenmukaisuutta ja yhteisvastuuta jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä ja vähennetään samalla energia- ja liikenneköyhyyden riskiä siirtymän aikana. Se perustuu olemassa oleviin yhteisvastuumekanismeihin ja täydentää niitä luoden synergiaa muiden unionin meno-ohjelmien ja rahastojen kanssa. EU:n päästökauppajärjestelmän 50 miljoonaa päästöoikeutta direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 b kohdan nojalla ja rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan 150 miljoonaa päästöoikeutta sekä rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästöoikeuksien huutokauppaamisesta saadut tulot, yhteensä enintään 65 000 000 000 euroa, olisi väliaikaisesti ja poikkeuksellisesti käytettävä sosiaalisen ilmatorahaston rahoittamiseen ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina, niin kauan kuin käydään keskusteluja ja neuvotteluja 22 päivänä joulukuuta 2021 annetusta komission ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä annetun päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 muuttamisesta uuden EU:n päästökauppajärjestelmään perustuvan omien varojen lähteen ottamiseksi käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.

On tarpeen säätää, että siinä tapauksessa, että hyväksytään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukainen päätös kyseisen uuden omien varojen lähteen käyttöönotosta, samat tulot lakkaavat olemasta ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, kun tällainen päätös tulee voimaan. Jos tällainen päätös hyväksytään, komission olisi sosiaalisen ilmatorahaston osalta tapauksen mukaan esitettävä tarvittavat ehdotukset asetuksen (EU) 2023/955 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Tämä ei rajoita vuoden 2027 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevien neuvottelujen lopputulosta.

- (85) Huutokaupasta saatujen tulojen käyttöä koskeva raportointi olisi sovitettava yhteen asetuksella (EU) 2018/1999 käyttöön otetun nykyisen raportoinnin kanssa.
- (86) Uuden päästökauppajärjestelmän piiriin kuuluvien säänneltyjen yhteisöjen olisi todennettujen päästöjänsä osalta palautettava niiden kulutukseen luovuttamien polttoaineiden määriä vastaava määrä päästöoikeuksia. Niiden olisi palautettava päästöoikeuksia todennettujen päästöjänsä osalta ensimmäisen kerran vuonna 2027. Hallinnollisen rasitteen minimoimiseksi eräitä voimassa olevaan kiinteiden laitosten ja ilmailun päästökauppajärjestelmään sovellettavia sääntöjä olisi alettava soveltaa rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen uuteen päästökauppajärjestelmään, tarvittavin mukautuksin. Tämä koskee erityisesti sääntöjä, jotka koskevat päästöoikeuksien siirtoa, palautusta ja mitätöimistä, sekä sääntöjä, jotka koskevat päästöoikeuksien voimassaoloa, seuraamuksia, toimivaltaisia viranomaisia ja jäsenvaltioiden raportointivelvoitteita.

⁽²⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/955, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, sosiaalisen ilmatorahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2021/1060 muuttamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 1).

- (87) Tietyillä jäsenvaltioilla on jo kansallisia hiiliveroja, joita sovelletaan rakennuksiin, tieliikenteeseen ja direktiivin 2003/87/EY liitteen III soveltamisalaan kuuluviin muihin toimialoihin. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön vuoden 2030 loppuun saakka väliaikainen poikkeus. Direktiivin 2003/87/EY tavoitteiden saavuttamisen ja uuden päästökauppajärjestelmän johdonmukaisuuden varmistamiseksi tätä poikkeusta olisi oltava mahdollista soveltaa ainoastaan silloin, kun kansallinen verokanta on korkeampi kuin kyseisen vuoden keskimääräinen huutokauppahinta, ja sen olisi koskettava ainoastaan tällaista veroa maksavien säännelyjen yhteisöjen palautusvelvoitetta. Järjestelmän vakauden ja avoimuuden varmistamiseksi kansallinen vero, mukaan lukien asiaan liittyvät verokannat, olisi ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetetun määräajan päättyessä. Poikkeus ei saisi vaikuttaa sosiaalisen ilmatorahaston ulkoisiin käyttötarkoituksensa sidottuihin tuloihin tai rakennusten ja tieliikenteen toimialoilla ja muilla aloilla sovellettavan päästökaupan huutokaupasta saatuihin tuloihin perustuvaan omien varojen lähteeseen, jos sellainen otetaan käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti.
- (88) Jotta rakennusten, tieliikenteen ja muiden alojen päästökauppa olisi tehokasta, päästöjä olisi voitava seurata erittäin varmasti ja kohtuullisin kustannuksin. Päästöt olisi kohdennettava säännellyille yhteisöille kulutukseen luovutettujen polttoainemäärien perusteella ja yhdistettynä päästökertoimeen. Säännelyjen yhteisöjen olisi voitava luotettavasti ja täsmällisesti yksilöidä ja erottaa toisistaan alat, joilla polttoaineet luovutetaan kulutukseen, sekä polttoaineiden loppukäyttäjät, jotta vältetään ei-toivotut vaikutukset, kuten kaksinkertainen rasite. Niissä harvoissa tapauksissa, joissa ei voida välttää päästöjen kaksinkertaista laskentaa nykyisen EU:n päästökauppajärjestelmän ja uuden rakennusten, tieliikenteen ja muiden alojen päästökauppajärjestelmän välillä tai joissa syntyy kustannuksia päästöoikeuksien palauttamisesta direktiiviin 2003/87/EY kuuluvien toimintojen ulkopuolisten päästöjen osalta, jäsenvaltioiden olisi käytettävä tällaisia tuloja kompensoimaan kaksinkertainen laskenta, jota ei voida välttää, tai muut tällaiset rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen ulkopuoliset kustannukset unionin lainsäädännön mukaisesti. Komissiolle olisi sen vuoksi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen täytäntöönpano kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi ja sen välttämiseksi, että palautetaan rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmään kuulumattomia päästöjä vastaavia päästöoikeuksia, sekä taloudellisen korvauksen myöntämiseksi. Jotta mahdollisia kaksinkertaisen laskentaan liittyviä ongelmia voitaisiin edelleen vähentää, uuden päästökauppajärjestelmän tarkkailua ja palautusta koskevien määräaikojen olisi oltava kuukautta myöhemmin kuin nykyisen kiinteiden laitosten ja ilmailun järjestelmän määräaikojen. Jotta saataisiin riittävästi tietoa päästöoikeuksien kokonaismäärän vahvistamiseksi kaudeksi 2028–2030, säännelyjen yhteisöjen, joilla on lupa järjestelmän käynnistyessä vuonna 2025, olisi raportoitava asiaan liittyvät aiemmat päästösä vuodelta 2024.
- (89) Avoimuus hiilidioksidikustannusten suhteen sekä siitä, missä määrin ne siirretään edelleen kuluttajille, on olennaisen tärkeää, jotta kaikilla talouden aloilla voidaan toteuttaa nopeita ja kustannustehokkaita päästövähennyksiä. Tällä on erityisen suuri merkitys silloin, kun päästökauppajärjestelmä perustuu jakeluketjun alkupään velvoitteisiin. Uuden päästökauppajärjestelmän tarkoituksena on tarjota säännellyille yhteisöille kannustimia polttoaineiden hiilipitoisuuden alentamiseen, eikä kyseisten yhteisöjen pitäisi saada aiheettomia voittoja siirtämällä asiakkaille enemmän hiilidioksidikustannuksia kuin niille aiheutuu. Päästöoikeuksien täysimääräisellä huutokauppaamisella rakennusten, tieliikenteen ja muiden alojen päästökauppajärjestelmässä rajoitetaan jo tällaisten aiheuttomien voittojen syntymistä, mutta komission olisi seurattava, missä määrin säännellyt yhteisöt siirtävät hiilidioksidikustannuksia edelleen, jotta vältetään ansiottomat voitot. Komission olisi IV a luvun osalta raportoitava vuosittain, mahdollisuuksien mukaan polttoainetyypeittäin, unionin kuluttajille edelleen siirrettyjen hiilidioksidikustannusten keskimääräisestä tasosta.
- (90) On aiheellista ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla puututaan mahdolliseen liiallisen hinnannousun riskiin, joka voi heikentää kotitalouksien ja yksityishenkilöiden halukkuutta investoida kasvihuonekaasupäästöjensä vähentämiseen, jos se on erityisen korkea uuden päästökauppajärjestelmän käynnistyessä. Näillä toimenpiteillä olisi täydennettävä vuonna 2019 toimintansa aloittaneen markkinavakausvarannon tarjoamaa suojaa. Vaikka markkinat määrittävät jatkossakin hiilen hinnan, suojatoimenpiteet käynnistetään sääntöihin perustuvalla automaattisella mekanismilla, jolloin päästöoikeuksia vapautetaan markkinavakausvarannosta ainoastaan, jos yksi tai useampi päästöoikeuksien keskihinnan nousuun perustuvista konkreettisista käynnistysedellytyksistä täyttyy. Tämän täydentävän mekanismin olisi myös oltava erittäin reaktiivinen, jotta voidaan puuttua muista tekijöistä kuin markkinoiden perustekijöiden muuttumisesta johtuvaan liialliseen epävakauteen. Toimenpiteet olisi mukautettava liiallisen hinnannousun eri tasoihin, jotka johtavat eriasteisiin interventioihin. Komission olisi seurattava tarkasti käynnistysedellytyksiä ja hyväksyttävä toimenpiteet kiireellisesti, kun kyseiset edellytykset täyttyvät. Tämä ei saisi vaikuttaa mahdollisiin liitännäistoimenpiteisiin, joita jäsenvaltiot voisivat toteuttaa puuttuakseen kielteisiin sosiaalisiin vaikutuksiin.

- (91) Jotta voitaisiin lisätä kansalaisten varmuutta siitä, että hiilen hinta ei uuden päästökauppajärjestelmän alkuvuosina ylity 45:tä euroa, on aiheellista ottaa käyttöön täydentävä hintavakausmekanismi, jonka avulla markkinavakausvarannosta vapautetaan päästöoikeuksia, jos hiilen hinta ylittää tämän tason. Toimenpidettä olisi lähtökohtaisesti sovellettava kerran 12 kuukauden jaksolla. Sitä olisi kuitenkin voitava soveltaa uudelleen samalla 12 kuukauden jaksolla, jos komissio ilmastonmuutoskomitean avustamana katsoo, että hintakehityksen vuoksi on perusteltua vapauttaa vielä päästöoikeuksia. Koska tämän mekanismin tarkoituksena on varmistaa vakaus uuden päästökauppajärjestelmän alkuvuosina, komission olisi arvioitava sen toimintaa sekä sitä, olisiko sitä jatkettava vuoden 2029 jälkeen.
- (92) Ennen rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan käynnistymistä sovellettavana täydentävänä suojamekanismina päästökaton ja palautusvelvoitteiden soveltamista olisi oltava mahdollista lykätä siinä tapauksessa, että kaasun tai öljyn tukkuhinnat ovat aikasuuntauksiin verrattuina poikkeuksellisen korkeita. Mekanismin olisi oltava automaattinen, mikä tarkoittaa sitä, että päästökaton ja palautusvelvoitteiden soveltamista lykätään vuodella, jos energian hintaan liittyvät konkreettiset käynnistysedellytykset täyttyvät. Viitehinnat olisi määritettävä kaasun ja öljyn tukkuarvojen vertailuarvosopimusten perusteella, jotka ovat välittömästi saatavilla ja merkityksellisimpiä loppukuluttajien kannalta. Kaasun ja öljyn hintaan liittyen olisi harkittava erillisiä käynnistymisen kynnsarvoja, sillä kaasun ja öljyn hintakehitys noudattelee erilaisia aikasuuntauksia. Markkinavarmuuden varmistamiseksi komission olisi selvennettävä lykkäyksen soveltamista riittävän ajoissa etukäteen tiedonannolla *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (93) Komission olisi seurattava rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan soveltamista, mukaan lukien hintojen lähentymisen aste suhteessa nykyiseen EU:n päästökauppajärjestelmään, ja tarvittaessa ehdotettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle uudelleentarkastelua, jotta voidaan parantaa näiden toimialojen päästökaupan tehokkuutta, hallintoa ja käytännön soveltamista hankitun tietämyksen sekä hintojen lähentymisen perusteella. Komissiota olisi vaadittava toimittamaan ensimmäinen näitä seikkoja koskeva kertomus 1 päivään tammikuuta 2028 mennessä.
- (94) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2003/87/EY 3 g a artiklan 2 kohdan, 3 g f artiklan 2 ja 4 kohdan, 10 b artiklan 4 kohdan, 12 artiklan 3 -d ja 3 -c kohdan, 14 artiklan 1 kohdan, 30 f artiklan 3 ja 5 kohdan sekä 30 h artiklan 7 kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Jotta voitaisiin varmistaa synergiat voimassa olevan sääntelykehityksen kanssa, mainitun direktiivin 14 ja 15 artiklassa tarkoitettu täytäntöönpanovalan siirto olisi ulotettava kattamaan rakennukset, tieliikenne ja muita toimialoja. Tätä täytäntöönpanovaltaa, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY 3 g f artiklan 2 kohtaan ja 12 artiklan 3 -d ja 3 -c kohtaan liittyvää täytäntöönpanovaltaa, olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽³⁰⁾ mukaisesti.
- (95) Tässä direktiivissä ja muussa unionin lainsäädännössä, erityisesti asetuksessa (EU) 2021/1119, säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä uusinta tieteellistä näyttöä politiikkatoimien täytäntöönpanossa. Kun ilmastonmuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta tarjoaa tieteellistä neuvontaa ja antaa raportteja EU:n päästökauppajärjestelmästä, komission olisi sen vuoksi otettava tällaiset neuvonta ja raportit huomioon, erityisesti sen suhteen, tarvitaanko täydentäviä unionin politiikkatoimia ja toimenpiteitä, jotta varmistetaan asetuksen (EU) 2021/1119 tavoitteiden ja päämäärien noudattaminen, sekä täydentäviä unionin politiikkatoimia ja toimenpiteitä ilmailun ja meriliikenteen maailmanlaajuisen markkinaperusteisten toimenpiteiden tavoitetasoa ja ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä silmällä pitäen.
- (96) Jotta voitaisiin antaa tunnustusta EU:n päästökauppajärjestelmän tulojen panoksesta ilmastosiirtymässä, olisi otettava käyttöön EU:n päästökauppajärjestelmää koskeva merkintä. Muiden EU:n päästökauppajärjestelmästä peräisin olevan rahoituksen näkyvyyden varmistamiseksi toteutettujen toimenpiteiden ohella jäsenvaltioiden ja komission olisi varmistettava, että modernisaatorahastosta ja innovaatorahastosta tuetuissa hankkeissa ja toimissa on selkeästi mainittava, että rahoitus tulee EU:n päästökauppajärjestelmän tuloista, esittämällä niissä asianmukainen merkintä.

⁽³⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (97) Asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa esitetyn ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi olisi vahvistettava vuoteen 2040 ulottuva unionin laajuinen ilmastotavoite asetuksen muuttamiseksi annetun lainsäädäntöehdotuksen pohjalta. EU:n päästökauppajärjestelmää olisi tarkasteltava uudelleen, jotta se voidaan sovittaa yhteen unionin vuoteen 2040 ulottuvan ilmastotavoitteen kanssa. Sen vuoksi komission olisi heinäkuuhun 2026 mennessä raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle useista EU:n päästökauppajärjestelmän näkökohdista ja liitettävä kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotus ja vaikutustenarviointi. Asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisesti etusijalle olisi asetettava suorat päästövähennykset, joita on tarpeen täydentää lisäämällä hiilipolitoimintaa ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi. Sen vuoksi komission olisi heinäkuuhun 2026 mennessä raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle muiden näkökohtien ohella siitä, miten päästökaupan piiriin voitaisiin mahdollisesti sisällyttää päästöt, jotka on poistettu ilmakehästä ja varastoitu turvallisesti ja pysyvästi, esimerkiksi suoralla talteenotolla ilmasta, tarvittavia päästövähennyksiä kompensoimatta. Niin kauan kuin hiilen hinnoittelu ei kata kaikkia niitä tuotteen elinkaaren vaiheita, joissa talteen otettua hiilidioksidia käytetään, mikä koskee erityisesti jätteenpolttovaihetta, päästöjen ottaminen huomioon vain sillä hetkellä, kun ne vapautuvat tuotteista ilmakehään, johtaisi siihen, että ne laskettaisiin liian pieniksi.

Jotta hiilidioksidin talteenottoa voitaisiin säännellä tavalla, jolla vähennetään nettopäästöjä ja varmistetaan, että kaikki päästöt otetaan huomioon ja että vältetään kaksinkertaista laskentaa, luoden samalla taloudellisia kannustimia, komission olisi arvioitava heinäkuuhun 2026 mennessä, onko kaikki direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvat kasvihuonekaasupäästöt tosiasiallisesti otettu huomioon ja onko kaksinkertainen laskenta tosiasiallisesti vältetty. Sen olisi erityisesti arvioitava niiden kasvihuonekaasupäästöjen laskenta, jotka katsotaan talteen otetuiksi ja hyödynnetyiksi tuotteessa muulla kuin 12 artiklan 3 b kohdassa tarkoitettulla tavalla, ja otettava huomioon jakeluketjun loppupään vaiheet, mukaan lukien loppukäsittely ja jätteenpolto. Komission olisi tämän lisäksi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle myös 20 MW:n nimellisen kokonaislämpötehon kynnysarvojen alentamisen toteutettavuudesta direktiivin 2003/87/EY liitteen I mukaisissa toiminnoissa ottaen huomioon ympäristöhyötyjen ja hallinnollisen rasitteen.

- (98) Komission olisi lisäksi heinäkuuhun 2026 mennessä arvioitava yhdyskuntajätteen polttolaitosten EU:n päästökauppajärjestelmään sisällyttämisen toteutettavuutta, myös niiden vuodesta 2028 tapahtuvaa sisällyttämistä silmällä pitäen, sekä raportoitava tästä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja arvioitava mahdollinen tarve antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus jättäytyä ulkopuolelle vuoden 2030 loppuun saakka, ottaen huomioon kaikkien päästövähennyksiä edistävien alojen merkityksen. Yhdyskuntajätteen polttolaitosten sisällyttäminen EU:n päästökauppajärjestelmään myötävaikuttaisi kiertotalouteen, kun sillä kannustettaisiin tuotteiden kierrätykseen, uudelleenkäyttöön ja korjaamiseen, ja edistäisi samalla koko talouden hiilestä irtautumista. Yhdyskuntajätteen polttolaitosten sisällyttäminen lujittaisi jätehierarkian mukaisen kestävän jätehuollon kannustimia ja loisi tasapuoliset toimintaedellytykset niiden alueiden välille, jotka ovat sisällyttäneet yhdyskuntajätteen polton EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan.

Jotta unionissa vältettäisiin jätteen uudelleensuuntaaminen yhdyskuntajätteen polttolaitoksista kaatopaikoille, mistä syntyy metaanipäästöjä, ja jotta vältettäisiin kolmansiin maihin suuntautuva jätteen vienti, joilla on mahdollisesti kielteinen vaikutus ympäristöön, komission olisi kertomuksessaan otettava huomioon mahdollinen uudelleensuuntaaminen jätteen loppusijoitukseen kaatopaikoille unionissa ja jätevientä kolmansiin maihin. Komission olisi otettava huomioon myös vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, ympäristötavoitteiden tinkimättömyys, yhteensopivuus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY⁽³¹⁾ tavoitteiden kanssa sekä luotettavuus ja tarkkuus päästöjen tarkkailun ja laskennan osalta. Jotta voitaisiin ottaa huomioon kaatopaikkojen metaanipäästöt ja välttää luomasta epätasaisia toimintaedellytyksiä, komission olisi lisäksi arvioitava mahdollisuutta sisällyttää EU:n päästökauppajärjestelmään muita jätehuoltoprosesseja, kuten kaatopaikkasijoitus, käyminen, kompostointi ja mekaanis-biologinen käsittely, kun se arvioi yhdyskuntajätteen polttolaitosten sisällyttämisen toteutettavuutta.

- (99) Jotta voidaan antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävää, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyt säädöksen tietyt, muita kuin sen keskeisiä osia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat huutokaupan ajoitusta, hallinnointia ja muita näkökohtia, ehdollisuuden soveltamista koskevia sääntöjä, innovaatorahaston toiminnan sääntöjä, hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten tarjouskilpailumekanismien sääntöjä, edellytyksiä arvioida, että kasvihuonekaasut ovat pysyvästi kemiallisesti sitoutuneet tuotteeseen ja direktiivin 2003/87/EY liitteessä III tarkoitettua toiminnan laajentamista muille toimialoille. Lisäksi, jotta voitaisiin varmistaa synergiat

⁽³¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

voimassa olevan sääntelykehysten kanssa, direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanovallan siirto huutokaupan ajoituksen, hallinnoinnin ja muiden näkökohtien osalta olisi ulotettava kattamaan rakennusten, tieliikenteen ja muut toimialat. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (100) EU:n nykyistä päästökauppajärjestelmää ja sen laajentamista meriliikenteeseen koskevia säännöksiä olisi sovellettava vuodesta 2024 alkaen ottaen huomioon tarve kiireellisiin ilmastotoimiin ja siihen, että kaikki toimialat osallistuvat päästövähennyksiin kustannustehokkaasti. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi saatettava näitä toimialoja koskevat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Määräajan rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmää koskevien säännösten saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi kuitenkin oltava 30 päivänä kesäkuuta 2024, sillä näiden alojen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä lupien myöntämistä koskevia sääntöjä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2025 ja niiden hallittu täytäntöönpano edellyttää riittävää siirtymäaikaa. Jotta voitaisiin taata avoimuus ja luotettava raportointi, jäsenvaltioiden olisi tästä poiketen saatettava näiden toimialojen aiempien päästöjen raportointia koskeva velvoite osaksi kansallista lainsäädäntöä 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä, sillä tämä velvoite liittyy vuoden 2024 päästöihin. Jäsenvaltiot ovat selittävästi asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (101) Toimiva ja uudistettu EU:n päästökauppajärjestelmä, johon kuuluu markkinoita vakauttava väline, on yksi unionin keskeinen väline, jolla se voi saavuttaa vuoteen 2030 ulottuvan koko talouden laajuisen kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähennystavoitteen, unionin ilmastoneutraalustavoitteen viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja pyrkimyksen saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt asetuksessa (EU) 2021/1119 säädetyllä tavalla sekä Pariisin sopimuksen tavoitteet. Markkinavakaussarannalla pyritään puuttumaan markkinoiden nykyiseen epätasapainoon päästöoikeuksien tarjonnassa ja kysynnässä. Päätöksen (EU) 2015/1814 3 artiklassa säädetään, että varantoa on määrä tarkastella kolmen vuoden kuluttua sen toiminnan alkamisesta kiinnittäen erityistä huomiota prosenttimäärään, jota käytetään määrittämään markkinavakaussarantoon lisättävien päästöoikeuksien määrä, kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärään liittyvään kynnsarvoon, jonka perusteella päästöoikeuksia otetaan varantoon, sekä varannosta vapautettavien päästöoikeuksien määrään. Nykyinen kynnsarvo, jonka perusteella päästöoikeudet lisätään markkinavakaussarantoon, vahvistettiin vuonna 2018 EU:n päästöoikeusjärjestelmän viimeisimmän uudelleentarkastelun yhteydessä, kun taas lineaarisesta vähennyskerrointa korotetaan tämän direktiivin myötä. Sen vuoksi komission olisi osana markkinavakaussarannon toiminnan säännöllistä uudelleentarkastelua myös arvioitava tarve kyseisen kynnsarvon mahdolliselle mukautukselle direktiivin 2003/87/EY 9 artiklassa tarkoitettua lineaarisen kertoimen mukaisesti.
- (102) Kun otetaan huomioon tarve antaa vahvempi investointisignaali päästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaasti ja jotta voidaan vahvistaa EU:n päästökauppajärjestelmää, päätöstä (EU) 2015/1814 olisi muutettava niin, että nostetaan prosenttiosuutta, jota käytetään markkinavakaussarantoon vuosittain lisättävien päästöoikeuksien määrittämiseksi. Kun kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on pienempi, varantoon otettavien päästöoikeuksien määrän olisi myös oltava yhtä suuri kuin kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän ja päästöoikeuksien varantoon ottamisen käynnistävän kynnsarvon välinen erotus. Näin estettäisiin huutokaupattaviin määriin liittyvä huomattava epävarmuus, joka syntyy, kun kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on lähellä kynnsarvoa, ja samalla varmistettaisiin, että ylijäämä saavuttaa sellaisen määrätason, jolla hiilimarkkinoiden katsotaan toimivan tasapainoisesti.
- (103) Sen varmistamiseksi, että markkinavakaussarantoon mitätöinnin jälkeen jäävien päästöoikeuksien määrä on ennakoitavissa, varannossa olevien päästöoikeuksien mitätöinti ei saisi enää olla riippuvainen edellisestä vuonna huutokaupatuista määristä. Sen vuoksi varannossa olevien päästöoikeuksien määräksi olisi vahvistettava 400 miljoonaa, joka vastaa kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän alemmaa kynnsarvoa.

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (104) Tähän direktiiviehdotukseen liitetyn vaikutustenenarvioinnin analyysi on myös osoittanut, että ilmailun nettokysyntä olisi sisällytettävä kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärään. Lisäksi, koska ilmailun päästöoikeuksia voidaan käyttää samalla tavoin kuin yleisiä päästöoikeuksia, ilmailun sisällyttäminen varantoon tekisi siitä tarkemman ja siten paremman välineen markkinoiden vakauden varmistamiseksi. Kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärää laskettaessa olisi otettava huomioon ilmailun päästöt ja ilmailulle myönnetyt päästöoikeudet tämän direktiivin voimaantuloa seuraavasta vuodesta alkaen.
- (105) Kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän laskennan selventämiseksi päätöksessä (EU) 2015/1814 olisi täsmennettävä, että päästöoikeuksien tarjontaan sisällytetään ainoastaan myönnetyt päästöoikeudet, joita ei lisätä markkinavakausvarantoon. Kaavassa ei myöskään saisi enää vähentää markkinavakausvarannossa olevien päästöoikeuksien määrää päästöoikeuksien tarjonnasta. Tällä muutoksella ei olisi olennaista vaikutusta kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän laskennan tulokseen eikä myöskään tätä määrää tai varantoa koskeviin aiempiin laskelmiin.
- (106) Jotta voitaisiin vähentää rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan käynnistämiseen liittyvää kysynnän ja tarjonnan välisten epäsuhtien riskiä ja saada se kestävämmän paremmin markkinahäiriöitä, näihin aloihin olisi sovellettava markkinavakausvarannon sääntöperusteista mekanismeja. Jotta varanto voisi olla toiminnassa järjestelmän käynnistymisestä alkaen, siihen olisi aluksi myönnettävä 600 miljoonaa päästöoikeutta rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppaa varten. Ensimmäisiin alempiin ja ylempiin kynnysarvoihin, jotka käynnistävät päästöoikeuksien vapauttamisen varannosta tai lisäämisen varantoon, olisi sovellettava yleistä uudelleentarkastelulauseketta. Muissa seikoissa, kuten kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän tai varannosta vapautettujen tai siihen lisättyjen päästöoikeuksien määrän julkaisemisessa, olisi noudatettava muiden alojen varannon sääntöjä.
- (107) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä kustannustehokkaasti ja taloudellisesti tavalla, joka vastaa tätä vuoteen 2030 ulottuvaa koko talouden laajuisia kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähennystavoitetta, laajennetun ja muutetun unionin laajuisen markkinaperusteisen mekanismin avulla, vaan ne voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (108) Direktiivi 2003/87/EY ja päätös (EU) 2015/1814 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiiviin 2003/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/87/EY seuraavasti:

- 1) korvataan 1 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Lisäksi tässä direktiivissä säädetään kasvihuonekaasujen päästövähennysten lisäämisestä siten, että voidaan auttaa saavuttamaan vähennysten tasot, joita pidetään tieteellisesti välttämättöminä vaarallisen ilmastomuutoksen välttämiseksi. Se edistää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 (*) vahvistettujen unionin ilmastoneutraaliustavoitteen ja sen ilmastotavoitteiden ja siten Pariisin sopimuksen (**) tavoitteiden saavuttamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

(**) EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.”;

2) korvataan 2 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteissä I ja III lueteltuihin toimintoihin sekä liitteessä II lueteltuihin kasvihuonekaasuihin. Jos laitos, joka kuuluu EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan, koska sen polttoyksiköt toimivat yli 20 MW:n nimellisellä kokonaislämpöteholla, muuttaa tuotantoprosessejaan vähentääkseen kasvihuonekaasupäästöjään eikä enää ylitä kyseistä kynnyksarvoa, jäsenvaltion, jossa laitos sijaitsee, on tarjottava toiminnanharjoittajalle mahdollisuudet pysyä tuotantoprosessin muutoksen jälkeen EU:n päästökauppajärjestelmän piirissä 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun kuluva ja seuraava viisivuotiskauden loppuun saakka. Kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja voi päättää, että laitos pysyy tuotantoprosessien muutoksen jälkeen EU:n päästökauppajärjestelmän piirissä ainoastaan kyseisen kuluva viisivuotiskauden loppuun saakka tai myös sitä seuraavalla viisivuotiskaudella. Asianomaisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi muutokset, jotka on tehty 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissiolle toimitettuun luetteloon.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2010/75/EU (*) johtuvien vaatimusten soveltamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).";

3) muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) 'päästöillä' jonkin laitoksen lähteistä päästettyjä kasvihuonekaasuja, liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan käytettävästä ilma-aluksesta tai liitteessä I tarkoitettuun meriliikennetoimintaan käytettävistä aluksista päästettyjä tiettyjä tähän toimintaan liittyviä kaasuja tai liitteessä III lueteltuihin toimintoihin liittyviä päästettyjä kasvihuonekaasuja;"

b) korvataan d alakohta seuraavasti:

"d) 'kasvihuonekaasujen päästöluvalla' 5, 6 ja 30 b artiklan mukaisesti myönnettyä lupaa;"

c) kumotaan u alakohta;

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

"w) 'laivayhtiöllä' laivan omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten liikenteen harjoittajaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtaajaa, jolle aluksen omistaja on siirtänyt vastuun aluksen toiminnosta ja joka on vastuun ottaessaan suostunut ottamaan hoitaakseen kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 336/2006 (*) liitteessä I vahvistetusta alusten turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevasta kansainvälisestä turvallisuusjohtamissäännöstöstä johtuvat velvoitteet ja vastuut;

x) 'matkalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/757 (**) 3 artiklan c alakohdassa määriteltyä matkaa;

y) 'laivayhtiöstä vastaavalla hallinnointiviranomaisella' viranomaista, joka vastaa EU:n päästökauppajärjestelmän hallinnoinnista laivayhtiön osalta 3 g f artiklan mukaisesti;

z) 'käyntisatamalla' satamaa, johon alus pysähtyy lastaamaan tai purkamaan lastia taikka päästämään matkustajat alukseen tai aluksesta, tai satamaa, jossa offshore-alus pysähtyy vaihtamaan miehistön, siten, että lukuun ei oteta pysähdyksiä, joiden yksinomaista tarkoituksena on täydentää polttoaine- tai muita varastoja, vaihtaa muun aluksen kuin offshore-aluksen miehistö, siirtyä kuivatelakalle tai korjata alusta tai sen laitteita taikka molempia, pysähdyksiä satamaan sen vuoksi, että alus tarvitsee apua tai on merihädässä, satamien ulkopuolella tapahtuvia siirtoja aluksesta toiseen, pysähdyksiä, joiden yksinomaista tarkoituksena on suojautua huonolta säältä tai jotka ovat välttämättömiä etsintä- tai pelastustoimien vuoksi, eikä konttialusten pysähdyksiä lähialueilla sijaitsevassa konttien jälleenlaivaussatamassa, joka on merkitty 3 g a artiklan 2 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä olevaan luetteloon;

- a a) 'risteilymatkustaja-aluksella' matkustaja-alusta, jossa ei ole lastikantta ja joka on suunniteltu yksinomaan matkustajien kaupalliseen kuljettamiseen merimatalla yömajoituksessa;
- a b) 'hinnanerosopimuksella' komission ja tarjouskilpailumekanismilla, kuten huutokaupalla, valitun vähähiilisen tai hiilettömän tuotteen tuottajan välistä sopimusta, jonka mukaan tuottaja saa innovaatorahastosta tukea ja joka kattaa voittaneen hinnan (toteutushinnan) ja tuotetun vähähiilisen tai hiilettömän tuotteen hinnasta johdetun viitehinnan, läheisen korvaavan tuotteen markkinahinnan tai näiden kahden yhdistelmän välisen erotuksen;
- a c) 'hiilen hinnanerosopimuksella' komission ja tarjouskilpailumekanismilla, kuten huutokaupalla, valitun vähähiilisen tai hiilettömän tuotteen tuottajan välistä sopimusta, jonka mukaan tuottaja saa innovaatorahastosta tukea ja joka kattaa voittaneen hinnan, eli toteutushinnan, ja päästöoikeuksien keskihinnasta johdetun viitehinnan välisen erotuksen;
- a d) 'kiinteän preemion sopimuksella' komission ja tarjouskilpailumekanismilla, kuten huutokaupalla, valitun vähähiilisen tai hiilettömän tuotteen tuottajan välistä sopimusta, jonka mukaan tuottaja saa tukea kiinteän määrän tuotettua tuoteyksikköä kohti;
- a e) 'säännellyllä yhteisöllä' IV a luvun soveltamiseksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, polttoaineiden loppukuluttajia lukuun ottamatta, joka harjoittaa liitteessä III tarkoitettua toimintaa ja joka kuuluu johonkin seuraavista luokista:
- i) jos polttoaine kulkee neuvoston direktiivin (EU) 2020/262 (***) 3 artiklan 11 alakohdassa määritellyn verottoman varaston kautta, mainitun direktiivin 3 artiklan 1 alakohdassa määritelty valtuutettu varastonpitäjä, joka on mainitun direktiivin 7 artiklan nojalla velvollinen maksamaan valmisteverosaatavan;
- ii) jos tämän alakohdan i alakohtaa ei voida soveltaa, mikä tahansa muu henkilö, joka on direktiivin (EU) 2020/262 7 artiklan tai neuvoston direktiivin 2003/96/EY (****) 21 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla velvollinen maksamaan valmisteverosaatavan tämän direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien polttoaineiden osalta;
- iii) jos tämän alakohdan i ja ii alakohtaa ei voida soveltaa, mikä tahansa muu henkilö, joka jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä valmisteverovelvollisuutta varten, mukaan lukien direktiivin 2003/96/EY 21 artiklan 5 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua valmisteverosta vapautetut henkilöt;
- iv) jos i, ii ja iii alakohtaa ei voida soveltaa tai jos useampi henkilö on yhteisvastuussa saman valmisteveron maksamisesta, mikä tahansa muu jäsenvaltion nimeämä henkilö;
- a f) 'polttoaineella' tämän direktiivin IV a luvun soveltamiseksi mitä tahansa direktiivin 2003/96/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua energiatuotetta, mukaan lukien mainitun direktiivin liitteessä I olevissa taulukoissa A ja C luetellut polttoaineet, sekä kaikkia muita mainitun direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita tarjotaan myytäväksi tai käytetään moottoripolttoaineena tai lämmityspolttoaineena, myös sähkön tuotantoon;
- a g) 'kulutukseen luovutuksella' tämän direktiivin IV a luvun soveltamiseksi direktiivin (EU) 2020/262 6 artiklan 3 kohdassa määriteltyä kulutukseen luovutusta;
- a h) 'kaasun TTF-hinnalla' IV a luvun soveltamiseksi sen seuraavan kuukauden kaasufutuurisopimuksen hintaa, jolla käydään kauppaa Gasunie Transport Services B.V.:n ylläpitämässä virtuaalisessa Title Transfer Facility (TTF) -kauppapaikassa;

- a i) 'Brent-raakaöljyn hinnalla' IV a luvun soveltamiseksi raakaöljyn futuurien kuukausihintaa, jota käytetään öljyhankintojen vertailuhintana.

- (*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 336/2006, annettu 15 päivänä helmikuuta 2006, kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten täytäntöönpanosta yhteisössä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95 kumoamisesta (EUVL L 64, 4.3.2006, s. 1).
- (**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/757, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55).
- (***) Neuvoston direktiivi (EU) 2020/262, annettu 19 päivänä joulukuuta 2019, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä (EUVL L 58, 27.2.2020, s. 4).
- (****) Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).";

- 4) korvataan II luvun otsikko seuraavasti:

"Ilmailu ja meriliikenne";

- 5) korvataan 3 a artikla seuraavasti:

"3 a artikla

Soveltamisala

Jäljempänä olevia 3 b–3 g artiklaa sovelletaan liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan liittyvien päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen. Jäljempänä olevia 3 g a–3 g artiklaa sovelletaan liitteessä I tarkoitettuun meriliikennetoimintaan.”;

- 6) korvataan 3 g artikla seuraavasti:

"3 g artikla

Tarkkailu- ja raportointisuunnitelmat

Hallinnoivan jäsenvaltion on varmistettava, että kukin ilma-aluksen käyttäjä toimittaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tarkkailusuunnitelman, jossa esitetään toimenpiteitä päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi, ja että toimivaltainen viranomainen hyväksyy tällaiset suunnitelmat 14 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäästöjen mukaisesti.”;

- 7) lisätään artiklat seuraavasti:

"3 g a artikla

Soveltaminen meriliikennetoimintaan

1. Päästöoikeuksien jakamista ja palautusvaatimuksia sovelletaan meriliikennetoiminnassa 50 prosenttiin päästöistä aluksilta, jotka, jotka tekevät matkoja, jotka alkavat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta ja päättyvät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuulumattomaan käyntisatamaan, 50 prosenttiin päästöistä aluksilta, jotka tekevät matkoja, jotka alkavat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta ja päättyvät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan, 100 prosenttiin päästöistä aluksilta, jotka tekevät matkoja, jotka alkavat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta käyntisatamasta ja päättyvät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan, ja 100 prosenttiin päästöistä aluksilta, jotka ovat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvassa käyntisatamassa.

2. Komissio vahvistaa 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä täytäntöönpanosäädöksillä luettelon lähialueilla sijaitsevista konttien jälleenlaivaussatamista ja sen jälkeen päivittää luettelon joka toinen vuosi 31 päivään joulukuuta mennessä.

Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä luetellaan satama lähialueilla sijaitsevana konttien jälleenlaivaussatamana, jossa konttien jälleenlaivausosuus TEU-yksiköiden (Twenty-foot Equivalent Unit) määränä mitattuna ylittää 65 prosenttia kyseisen sataman konttiliikenteen kokonaismäärästä viimeisimmältä 12 kuukauden jaksolta, jolta asiaankuuluvat tiedot ovat saatavilla, ja jos kyseinen satama sijaitsee unionin ulkopuolella mutta alle 300 meripeninkulman päässä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta. Tämän kohdan soveltamiseksi kontteja pidetään jälleenlai-

vattuina, kun ne puretaan aluksesta satamaan yksinomaan niiden lastaamiseksi toiseen alukseen. Komission ensimmäisen alakohdan nojalla vahvistamaan luetteloon eivät sisälly sellaiset kolmannessa maassa sijaitsevat satamat, joihin kyseinen kolmas maa tosiasiallisesti soveltaa tätä direktiiviä vastaavia toimenpiteitä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jäljempänä olevia 9, 9 a ja 10 artiklaa sovelletaan meriliikennetoimintaan samalla tavoin kuin muuhun EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvaan toimintoon, lukuun ottamatta seuraavaa poikkeusta 10 artiklan soveltamiseen.

Joulukuun 31 päivään 2030 saakka osa päästöoikeuksista osoitetaan jäsenvaltioille, joiden vastuulla oleva osuus laivayhtiöistä olisi 3 g f artiklan nojalla ollut niiden kunkin vuoden 2020 väestöön suhteutettuna ja vuosien 2018–2020 saatavilla olevien tietojen pohjalta enemmän kuin 15 laivayhtiötä miljoonaa asukasta kohti. Päästöoikeuksien määrän on vastattava 3,5:tä prosenttia päästöoikeuksien lisämäärästä, joka johtuu 9 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetun meriliikenteen päästökaton korottamisesta asianomaisena vuonna. Vuosien 2024 ja 2025 osalta päästöoikeuksien määrä kerrotaan lisäksi prosenttiosuuksilla, joita sovelletaan asianomaiseen vuoteen 3 g b artiklan ensimmäisen kohdan a ja b alakohdan mukaisesti. Tämän päästöoikeuksien osuuden huutokaupasta saatavat tulot olisi käytettävä 10 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa meriliikenteen osalta tarkoitettuihin tarkoituksiin sekä f ja i alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin. Päästöoikeuksien määrästä 50 prosenttia jaetaan asianomaisten jäsenvaltioiden kesken niiden vastuulla olevien laivayhtiöiden osuuden perusteella ja loput jaetaan tasaosuuksina niiden kesken.

3 g b artikla

Meriliikenteen vaatimusten asteittainen soveltaminen

Laivayhtiöt ovat velvollisia palauttamaan päästöoikeuksia seuraavan aikataulun mukaisesti:

- a) 40 prosenttia vuodelta 2024 raportoiduista todennetuista päästöistä, joihin sovellettaisiin 12 artiklan mukaisia palautusvaatimuksia;
- b) 70 prosenttia vuodelta 2025 raportoiduista todennetuista päästöistä, joihin sovellettaisiin 12 artiklan mukaisia palautusvaatimuksia;
- c) 100 prosenttia vuodelta 2026 ja kultakin sen jälkeiseltä vuodelta raportoiduista todennetuista päästöistä 12 artiklan mukaisesti.

Jos palautettujen päästöoikeuksien määrä on vuosina 2024 ja 2025 pienempi kuin meriliikenteen päästöt, kun todennettujen päästöjen ja palautettujen päästöoikeuksien välinen erotus on todettu kunkin vuoden osalta, on erotusta vastaava määrä päästöoikeuksia mitätöitävä, eikä huutokaupattava 10 artiklan mukaisesti.

3 g c artikla

Säännökset EU:n päästökauppajärjestelmän kustannusten siirtämisestä laivayhtiöltä toiselle taholle

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun lopullinen vastuu polttoaineen hankkimisesta tai aluksen käytöstä tai molemmat ovat sopimusjärjestelyn nojalla muulla taholla kuin laivayhtiöllä, laivayhtiöllä on oikeus saada kyseiseltä taholta korvaus kustannuksista, jotka aiheutuvat päästöoikeuksien palauttamisesta.

Tässä artiklassa 'aluksen käytöllä' tarkoitetaan aluksen kuljettamasta lastista tai aluksen reitistä ja nopeudesta päättämistä. Laivayhtiölle jää vastuu päästöoikeuksien palauttamisesta 3 g b ja 12 artiklan edellyttämällä tavalla sekä niiden kansallisten säännösten yleisestä noudattamisesta, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden vastuulla olevat laivayhtiöt täyttävät 3 g b ja 12 artiklan päästöoikeuksien palauttamista koskevat velvoitteensa riippumatta siitä, että sellaisilla laivayhtiöillä on oikeus saada kaupallisilta toimijoilta korvaus kustannuksista, joita palauttamisesta aiheutuu.

3 g d artikla

Meriliikenteen päästöjen tarkkailu ja raportointi

Tämän direktiivin liitteessä I tarkoitetun meriliikennetoiminnan päästöjen osalta laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen on varmistettava, että sen vastuulla oleva laivayhtiö tarkkailee asiaankuuluvia parametreja ja raportoi niistä raportointikauden aikana ja toimittaa sille yhtiötason yhdistetyt päästötiedot asetuksen (EU) 2015/757 II luvun mukaisesti.

3 g e artikla

Meriliikenteen päästöjen todentamista ja akkreditointia koskevat säännöt

Laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen on varmistettava, että laivayhtiön tämän direktiivin 3 g d artiklan mukaisesti toimittamien laivayhtiötason yhdistettyjen päästötietojen raportointi todennetaan asetuksen (EU) 2015/757 III luvussa vahvistettujen todentamis- ja akkreditointisääntöjen mukaisesti.

3 g f artikla

Laivayhtiöstä vastaava hallinnointiviranomainen

1. Laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen on oltava
 - a) jäsenvaltiossa rekisteröidyn laivayhtiön tapauksessa se jäsenvaltio, jossa laivayhtiö on rekisteröity;
 - b) sellaisen laivayhtiön tapauksessa, jota ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, se jäsenvaltio, johon on kohdistunut suurin arvioitu määrä kyseisen laivayhtiön neljänä edeltävänä tarkkailuvuonna tekemien 3 g a artiklassa määriteltyyn soveltamisalaan kuuluvien matkojen satamakäynneistä;
 - c) sellaisen laivayhtiön tapauksessa, jota ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa ja joka ei ole suorittanut mitään 3 g a artiklassa määriteltyyn soveltamisalaan kuuluvaa matkaa neljänä edeltävänä tarkkailuvuonna, se jäsenvaltio, josta laivayhtiön alus on aloittanut tai johon se on päättänyt ensimmäisen kyseisen artiklan soveltamisalaan kuuluvan matkansa.
2. Komissio vahvistaa parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella täytäntöönpanosäädöksillä
 - a) ennen 1 päivää helmikuuta 2024 luettelon laivayhtiöistä, jotka harjoittivat liitteessä I lueteltua 3 g a artiklassa määriteltyyn soveltamisalaan kuuluvaa meriliikennetoimintaa 1 päivänä tammikuuta 2024 tai sen jälkeen, ja yksilöi kunkin laivayhtiön hallinnointiviranomaisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - b) ennen 1 päivää helmikuuta 2026 ja sen jälkeen joka toinen vuosi päivitetyn luettelon jäsenvaltiossa rekisteröityjen laivayhtiöiden siirtämiseksi toisen laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen vastuulle, jos ne ovat vaihtaneet rekisteröintijäsenvaltiota unionissa, tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tai sellaisten laivayhtiöiden sisällyttämiseksi, jotka ovat myöhemmin harjoittaneet liitteessä I lueteltua 3 g a artiklassa määriteltyyn soveltamisalaan kuuluvaa meriliikennetoimintaa, tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti; ja
 - c) ennen 1 päivää helmikuuta 2028 ja sen jälkeen joka neljäs vuosi päivitetyn luettelon sellaisten laivayhtiöiden siirtämiseksi toisen laivayhtiöstä vastaavan hallinnointiviranomaisen vastuulle, joita ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
3. Laivayhtiöstä vastaava hallinnointiviranomainen, joka 2 kohdan nojalla vahvistetun luettelon mukaan on vastuussa laivayhtiöstä, säilyttää kyseisen vastuun riippumatta myöhemmistä muutoksista laivayhtiön toiminnassa tai rekisteröinnissä, kunnes kyseiset muutokset on merkitty päivitettyyn luetteloon.
4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä sellaisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi, jotka koskevat laivayhtiöstä vastaavien hallinnointiviranomaisten tämän direktiivin nojalla harjoittamaa laivayhtiöiden hallinnointia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 g artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Jos Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) hyväksyy maailmanlaajuisen markkinaehtoisen toimenpiteen, jonka tavoitteena on meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen ottaen huomioon kyseisen hyväksytyin toimenpiteen.

Komissio antaa tätä varten Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 18 kuukauden kuluessa tällaisen maailmanlaajuisen markkinaehtoisen toimenpiteen hyväksymisestä ja ennen kuin se otetaan käyttöön. Komissio tarkastelee kertomuksessa maailmanlaajuisista markkinaperusteista toimenpidettä seuraavien seikkojen osalta:

- a) sen kunnianhimon taso Pariisin sopimuksen tavoitteiden valossa;
- b) sen yleinen tinkimättömyys ympäristön kannalta, myös verrattuna tämän direktiivin meriliikennettä koskeviin säännöksiin; ja
- c) mahdolliset ongelmat, jotka liittyvät EU:n päästökauppajärjestelmän ja tämän toimenpiteen väliseen yhdenmukaisuuteen.

Komissio voi tarvittaessa liittää tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun kertomukseen lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamisesta tavalla, joka on johdonmukainen asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettujen unionin vuoteen 2030 ulottuvan ilmastotavoitteen ja ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa sekä unionin ilmastotoimien ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden ja tehokkuuden säilyttämistä koskevan tavoitteen kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen täytäntöönpanon ja EU:n päästökauppajärjestelmän välillä ja samalla välttää merkittävä kaksinkertainen rasite.

2. Siinä tapauksessa, että IMO ei hyväksy vuoteen 2028 mennessä maailmanlaajuisia markkinaperusteista toimenpidettä, jonka tavoitteena on meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen Pariisin sopimuksen mukaisesti ja vähintään tasolle, joka vastaa tämän direktiivin nojalla toteutetuista unionin toimenpiteistä johtuvaa tasoa, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se tarkastelee tarvetta soveltaa päästöoikeuksien jakamista ja palautusvaatimuksia yli 50 prosenttiin sellaisten alusten päästöistä, jotka tekevät jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan käyntisataman ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuulumattoman käyntisataman välisiä matkoja, Pariisin sopimuksen tavoitteet huomioon ottaen. Komissio käsittelee kertomuksessa erityisesti edistymistä IMO:n tasolla ja tarkastelee, onko missään kolmannessa maassa käytössä tätä direktiiviä vastaavaa markkinaperusteista toimenpidettä, sekä arvioi riskiä siitä, että käytännöt sääntöjen välttelemiseksi lisääntyvät muun muassa sitä kautta, että siirrytään muihin liikennemuotoihin tai meriliikennekeskukset siirtyvät unionin ulkopuolisiin satamiin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän direktiivin muuttamisesta.

3. Komissio seuraa tämän luvun täytäntöönpanoa meriliikenteen osalta erityisesti, jotta voidaan havaita sääntelyn välttely tällaisen käytäytymisen estämiseksi varhaisessa vaiheessa, ottaen huomioon myös syrjäisimmät alueet, ja raportoi joka toinen vuosi vuodesta 2024 alkaen tämän luvun täytäntöönpanosta meriliikenteen osalta ja mahdollisista suuntauksista laivayhtiöiden osalta, jotka pyrkivät välttämään tämän direktiivin vaatimusten noudattamista. Komissio seuraa myös vaikutuksia, jotka koskevat muun muassa mahdollista kuljetuskustannusten nousua, markkinavääristymiä ja muutoksia satamaliikenteessä, kuten satamien välttelyä ja jälleenlaivauskeskusten siirtymistä, meriliikennealan yleistä kilpailukykyä jäsenvaltioissa ja erityisesti sellaisiin meriliikennepalveluihin kohdistuvia vaikutuksia, jotka tarjoavat alueellisen jatkuvuuden kannalta välttämättömiä palveluja. Komissio ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä tämän luvun tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi meriliikenteen osalta, erityisesti toimenpiteitä tällaisten suuntausten korjaamiseksi sellaisten laivayhtiöiden osalta, jotka pyrkivät välttämään tämän direktiivin vaatimuksia.

4. Komissio arvioi viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2028, onko asianmukaista jatkaa 3 g a artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamista 31 päivän joulukuuta 2030 jälkeen, ja antaa tarvittaessa tätä varten lainsäädäntöehdotuksen.

5. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 kertomuksen, jossa se tarkastelee sellaisista aluksista, joiden bruttovetoisuus on alle 5 000 mutta vähintään 400, mukaan lukien offshore-alkuset, aiheutuvien päästöjen tähän direktiiviin sisällyttämisen toteutettavuutta sekä taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia vaikutuksia, erityisesti asetuksen (EU) 2015/757 uudelleentarkasteluun liittyvän analyysin perusteella, joka on määrä toteuttaa 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä.

Kyseisessä kertomuksessa on myös otettava huomioon tämän direktiivin ja asetuksen (EU) 2015/757 keskinäiset yhteydet ja hyödynnettävä sen soveltamisesta saatuja kokemuksia. Komissio tarkastelee kertomuksessa myös sitä, miten tällä direktiivillä voidaan parhaiten ottaa huomioon uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käyttöönotto elinkaariajattelun pohjalta. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotuksia.”;

- 8) korvataan 3 h artikla seuraavasti:

”3 h artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan muihin liitteessä I lueteltuihin toimintoihin kuin ilmailutoimintaan ja meriliikennetoimintaan liittyviin kasvihuonekaasujen päästölupiin ja päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen.”;

- 9) korvataan 6 artiklan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti todennettuja laitoksen kokonaispäästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia viimeistään 12 artiklan 3 kohdassa säädettyyn määräaikaan mennessä.”;

- 10) korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Yhteensovittaminen direktiivin 2010/75/EU kanssa

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos laitokset harjoittavat direktiivin 2010/75/EU liitteeseen I sisältyvää toimintaa, kasvihuonekaasujen päästöluvun myöntämisehdot ja -menettely sovitetaan yhteen mainitussa direktiivissä säädettyjen luvan myöntämisehtojen ja -menettelyn kanssa. Tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklassa säädetty vaatimukset voidaan sisällyttää direktiivissä 2010/75/EU säädettyihin menettelyihin.

Komissio tarkastelee tämän direktiivin ja direktiiviin 2010/75/EU välisten synergioiden vaikuttavuutta. Ympäristön ja ilmaston kannalta merkityksellisiä lupia on koordinoitava, jotta voidaan varmistaa unionin ilmasto- ja energiavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavien toimenpiteiden tehokas ja nopeampi toteuttaminen. Komissio voi antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin mahdollisen tulevan uudelleentarkastelun yhteydessä.”;

- 11) lisätään 9 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Vuonna 2024 koko unionin päästöoikeuksien määrää vähennetään 90 miljoonalla päästöoikeudella. Vuonna 2026 koko unionin päästöoikeuksien määrää vähennetään 27 miljoonalla päästöoikeudella. Vuonna 2024 koko unionin päästöoikeuksien määrää kasvatetaan 78,4 miljoonalla päästöoikeudella meriliikenteen sisällyttämiseksi. Lineaarinen vähennyskerroin on 4,3 prosenttia vuosina 2024–2027 ja 4,4 prosenttia vuodesta 2028 alkaen. Lineaarista vähennyskerrointa sovelletaan myös tämän direktiivin 3 g a artiklassa käsitelyihin päästöoikeuksiin, jotka vastaavat meriliikennetoiminnan keskimääräisiä päästöjä, jotka on raportoitu asetuksen (EU) 2015/757 mukaisesti vuosilta 2018 ja 2019. Komissio julkaisee koko unionin päästöoikeuksien määrän viimeistään 6 päivänä syyskuuta 2023.

Päästöoikeuksien määrää kasvatetaan 1 päivästä tammikuuta 2026 ja 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen, jotta voidaan ottaa huomioon meriliikennetoiminnan muiden kasvihuonekaasupäästöjen kuin hiilidioksidipäästöjen kattaminen ja offshore-alusten päästöjen kattaminen niiden viimeisimmän vuoden, jolta tiedot ovat saatavilla, päästöjen perusteella. Sen estämättä, mitä 10 artiklan 1 kohdassa säädetään, tästä määrän kasvattamisesta johtuvat päästöoikeudet asetetaan saataville innovoinnin tukemiseksi 10 a artiklan 8 kohdan mukaisesti.”;

- 12) muutetaan 10 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Vuosina 2021–2030 kaksi prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä huutokaupataan sellaisen rahaston perustamiseksi, jolla parannetaan energiatehokkuutta ja nykyaikaistetaan tiettyjen jäsenvaltioiden, jäljempänä ’edunsaajajäsenvaltiot’, energiajärjestelmiä, kuten 10 d artiklassa säädetään, jäljempänä ’modernisaattiorahasto’. Kyseisen päästöoikeuksien määrän edunsaajajäsenvaltioita ovat ne jäsenvaltiot, joiden BKT asukasta kohden markkinahintoina oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2013. Kyseistä päästöoikeuksien määrää vastaavat varat jaetaan liitteessä II b olevan A osan mukaisesti.

Lisäksi modernisaatorahastoa varten huutokaupataan 2,5 prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä vuosien 2024 ja 2030 välisenä aikana. Kyseisen päästöoikeuksien määrän edunsaajajäsenvaltioita ovat ne jäsenvaltiot, joiden BKT asukasta kohden markkinahintoina oli alle 75 prosenttia unionin keskiarvosta vuosina 2016–2018. Kyseistä päästöoikeuksien määrää vastaavat varat jaetaan liitteessä II b olevan B osan mukaisesti.”;

b) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään, lukuun ottamatta tuloja, jotka on todettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisiksi omiksi varoiksi ja otettu unionin talousarvioon. Jäsenvaltioiden on käytettävä nämä tulot, lukuun ottamatta tuloja, jotka käytetään tämän direktiivin 10 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen välillisten hiilidioksidikustannusten korvaamiseen, tai näiden tulojen rahallista arvoa vastaava määrä yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista.”;

c) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b–f alakohta seuraavasti:

”b) uusiutuvien energiamuotojen ja sähkönsiirtoverkkojen kehittäminen, jotta voidaan täyttää uusiutuvista lähteistä tuotettua energiaa koskeva unionin sitoumus ja yhteenliitettävyyttä koskevat unionin tavoitteet, ja muiden turvalliseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen siirtymistä edistävien teknologioiden kehittäminen sekä energiatehokkuuden tehostamista asiaan kuuluvissa säädöksissä sovitulla tasolla koskevan unionin sitoumuksen täyttämisen edistäminen, mukaan lukien itse tuotettua uusiutuvaa energiaa käyttävien kuluttajien ja uusiutuvan energian yhteisöjen sähköntuotanto;

c) toimenpiteet, joilla pyritään välttämään metsäkato ja tukemaan turvemaiden, metsien ja muiden maa- tai meriekosysteemien suojelua ja ennallistamista, mukaan lukien näiden alueiden ja erityisesti merisuojelualueiden suojelua, ennallistamista ja parempaa hoitoa edistävät toimenpiteet, sekä lisäämään luonnon monimuotoisuutta edistävää metsitystä ja metsien uudelleenistutusta muun muassa kehitysmaissa, jotka ovat ratifioineet Pariisin sopimuksen, ja toimenpiteet, joilla pyritään siirtämään teknologiaa ja helpottamaan ilmastomuutoksen kielteisiin vaikutuksiin sopeutumista näissä maissa;

d) hiilidioksidin sitominen metsätoiminnan ja maaperän avulla unionissa;

e) erityisesti kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävistä voimaloista ja usealta teollisuuden toimialalta ja toimialan osalta peräisin olevan hiilidioksidin ympäristön kannalta turvallinen talteenotto ja geologinen varastointi, myös kolmansissa maissa, ja innovatiiviset teknologiset hiilenpoistomenetelmät, kuten hiilidioksidin talteenotto suoraan ilmasta ja varastointi;

f) sellaisiin liikennemuotoihin investointi ja niihin siirtymisen nopeuttaminen, jotka edistävät merkittävästi alan vähähiilistämistä, mukaan lukien ilmastoystävällisten rautateiden matkustaja- ja rahtiliikenteen sekä linja-autoliikenteen palvelujen ja teknologioiden kehittäminen, toimenpiteet meriliikennealan vähähiilistämiseksi, mukaan lukien alusten ja satamien energiatehokkuuden parantaminen, innovatiiviset teknologiat ja infrastruktuuri sekä kestävät vaihtoehtoiset polttoaineet, kuten vety ja ammoniakki, jotka tuotetaan uusiutuvista energialähteistä, ja päästöttömät käyttövoimateknologiat sekä sellaisten toimenpiteiden rahoittaminen, joilla tuetaan lentoasemien vähähiilistämistä vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU kumoamisesta annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen sekä tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisesta kestäväälle lentoliikenteelle annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen mukaisesti;”

d) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohta seuraavasti:

”h) energiatehokkuuden, kaukolämpöjärjestelmien ja lämpöeristyksen parantamiseen ja tehokkaisiin uusiutuviin kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmiin tähtäävät toimenpiteet tai toimenpiteet rakennusten pitkälle menevän ja vaihteittain pitkälle menevän perusparannuksen tukemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU (*) mukaisesti alkaen energiatehokkuudeltaan heikoimpien rakennusten perusparannuksesta;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).”;

e) lisätään 3 kohdan ensimmäiseen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”h a) rahoitustuen tarjoaminen pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin sosiaalisiin näkökohtiin puuttumiseksi muun muassa vähentämällä vääristäviä veroja sekä uusiutuvasta sähköstä perittävien verojen ja maksujen kohdennettu vähentäminen;”

h b) sellaisten kansallisten ilmasto-osinkojärjestelmien rahoittaminen, joilla on todistetusti myönteinen ympäristövaikutus, joka on dokumentoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 (*) 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa vuosittaisessa raportissa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).”;

f) korvataan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohhta seuraavasti:

”k) taitojen kehittäminen ja työvoiman uudelleenkohdentaminen, jotta voidaan edistää oikeudenmukaista siirtymää ilmastoneutraaliin talouteen erityisesti alueilla, joihin työpaikkojen siirtyminen on eniten vaikuttanut, tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa, ja investoiminen sellaisten työntekijöiden täydennys- ja uudelleen koulutukseen, joihin siirtymä mahdollisesti vaikuttaa, mukaan lukien meriliikenteen työntekijät;

l) mahdolliseen jäljelle jäävään hiilivuodon riskiin puuttuminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/956 (*) liitteen I soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla siten, että tuetaan näiden toimialojen siirtymää ja edistetään niiden vähähiilistämistä valtiontukisääntöjen mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2023/956, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, hiilirajamekanismin perustamisesta (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 52).”;

g) lisätään 3 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohhta seuraavasti:

”Päätätessään, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään, jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve jatkaa kansainvälisen ilmatorahoituksen lisäämistä ensimmäisen alakohdan j alakohdassa tarkoitetuissa haavoittuvassa asemassa olevissa kolmansissa maissa.”;

h) korvataan 3 kohdan toinen alakohhta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja, mukaan lukien erityisesti kehitysmaiden osalta tai kansallisia sääntelypolitiikkoja, jotka laajentavat taloudellista tukea, jotka on laadittu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tuloja.”;

i) korvataan 3 kohdan kolmas alakohhta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tulojen käytöstä ja tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista asetuksen (EU) 2018/1999 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamissaan raporteissa yksilöiden tarvittaessa asianmukaisesti tulot ja toimet niiden kyseisen asetuksen mukaisesti toimitetun yhdenmukaisen kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman ja niiden Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1056 (*) 11 artiklan mukaisesti laaditun alueellisen oikeudenmukaista siirtymää koskevan suunnitelman täytäntöön panemiseksi.

Kyseisen raportoinnin on oltava riittävän yksityiskohtaista, jotta komissio voi arvioida, missä määrin jäsenvaltiot ovat noudattaneet ensimmäistä alakohhta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/1056, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustamisesta (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 1).”;

- j) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän direktiivin 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi huutokaupan ajoituksen, hallinnoinnin ja muiden näkökohtien osalta, mukaan lukien huutokaupan säännöt, jotka on asetettu edellytykseksi tulo-osuuden siirtämiselle unionin talousarvioon ulkoisina käyttötarkoitukseen sidottuina tuloina tämän direktiivin 30 d artiklan 4 kohdan mukaisesti tai omina varoina SEUT 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti, sen varmistamiseksi, että huutokauppa toteutetaan avoimella, yhdenmukaistetulla ja syrjimättömällä tavalla. Tämän vuoksi prosessin olisi oltava ennakoitavissa oleva, erityisesti huutokauppojen ajoituksen ja jaksottamisen sekä huutokaupan kohteeksi tulevien arvioitujen päästöoikeuksien määrien osalta.”;

- k) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio seuraa Euroopan hiilimarkkinoiden toimintaa. Se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle hiilimarkkinoiden toiminnasta ja muista asiaankuuluvista ilmasto- ja energiapolitiikoista vuosittain kertomuksen, jossa käsitellään muun muassa huutokauppojen toimintaa, likviditeettiä ja kaupankäyntimääriä ja joka sisältää yhteenvedon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA) tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti toimittamista tiedoista ja 10 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja taloudellisia toimenpiteitä koskevista jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että asiaa koskevat tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen kuin komissio hyväksyy kertomuksen.”;

- l) lisätään kohta seuraavasti:

”6. ESMA tarkastelee säännöllisesti Euroopan hiilimarkkinoiden eheyttä ja avoimuutta, erityisesti markkinoiden epävakauden ja hintakehityksen osalta, huutokauppojen toimintaa ja kaupankäyntitoimia päästöoikeuksien ja niiden johdannaisten markkinoilla, mukaan lukien pörssin ulkopuolinen kaupankäynti, likviditeettiä ja kaupattuja määriä sekä markkinaosapuolten luokkia ja kaupankäyntitapoja, mukaan lukien rahoitusalan välittäjien markkinasitoumukset. ESMA sisällyttää asiaa koskevat havainnot Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 (*) 32 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamiinsa arviointeihin ja antaa niissä tarvittaessa suosituksia. Tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen tehtävien suorittamiseksi ESMA ja asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset toimivat yhteistyössä ja vaihtavat yksityiskohtaisia tietoja kaikista liiketoimintatyypeistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 (**) 25 artiklan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).”;

- 13) muutetaan 10 a artikla seuraavasti:

- a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

- i) lisätään toisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”Jos laitosta koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU (*) 8 artiklan mukainen energiakatselmuksen suorittamista tai sertifioidun energianhallintajärjestelmän käyttöönottoa koskeva velvoite ja jos katselmusta koskevan kertomuksen tai sertifioidun energianhallintajärjestelmän suosituksia ei panna täytäntöön, maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää vähennetään 20 prosenttia, paitsi jos kyseisten investointien takaisinmaksuaika ylittää kolme vuotta tai kyseisten investointien kustannukset ovat epäsuhtaisia. Maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää ei saa vähentää, jos toiminnanharjoittaja osoittaa toteuttaneensa muita toimenpiteitä, jotka johtavat katselmusta koskevassa kertomuksessa tai sertifioidussa energianhallintajärjestelmässä suositeltuja toimenpiteitä vastaaviin kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiin kyseisen laitoksen osalta.

Komissio täydentää tätä direktiiviä vahvistamalla tämän kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä hallinnollisesti yksinkertaiset yhdenmukaistetut säännöt tämän kohdan kolmannen alakohdan soveltamiseksi siten, että varmistetaan, että ehdollisuuden soveltaminen ei vaaranna tasapuolisia toimintaedellytyksiä, ympäristötavoitteiden tinkimättömyyttä tai laitosten yhdenvertaista kohtelua kaikkialla unionissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2012/27/EU nojalla sovellettavien sääntöjen soveltamista. Näissä yhdenmukaistetuissa säännöissä on erityisesti vahvistettava määräajat ja kriteerit toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden tunnustamiselle sekä kasvihuonekaasupäästöjä vähentäville vaihtoehtoisille toimenpiteille käyttäen kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden osalta tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdan mukaista menettelyä.

Tämän kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi kyseisessä alakohdassa tarkoitettua 20 prosentin vähennystä sovelletaan, jos sellaisten laitosten toiminnanharjoittajat, joiden laitosten kasvihuonekaasupäästöt ylittävät päästötasojen 80. prosentin asiaankuuluvien tuotteiden vertailuarvojen osalta, eivät ole 1 päivään toukokuuta 2024 mennessä laatineet ilmastoneutraaliussuunnitelmaa kullekin näistä laitoksista sen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien toimintojen osalta. Suunnitelman on sisällettävä 10 b artiklan 4 kohdassa eritellyt asiat, ja se on laadittava kyseisessä artiklassa säädettyjen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti. Jäljempänä olevan 10 b artiklan 4 kohdan katsotaan viittaavan ainoastaan laitostasoon. Jäljempänä olevassa 10 b artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja välitavoitteiden saavuttaminen on todennettava 31 päivänä joulukuuta 2025 päättyvän kauden osalta ja sen jälkeen joka viidennen vuoden 31 päivänä joulukuuta päättyvän kauden osalta 15 artiklassa säädettyjä todentamis- ja akkreditointimenettelyjä noudattaen. Maksutta jaettavia päästöoikeuksia, ei myönnetä 80 prosenttia ylittävältä osalta, jos välitavoitteiden saavuttamista ei ole todennettu vuoden 2025 loppuun ulottuvan kauden tai kauden 2026–2030 osalta.

Päästöoikeudet, joita ei jaeta sen vuoksi, että maksutta jaettavia päästöoikeuksia on vähennetty tämän kohdan kolmannen ja viidennen alakohdan mukaisesti, käytetään laitosten vapauttamiseen mukautuksesta tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti. Jos päästöoikeuksia jää jäljelle, kyseisistä päästöoikeuksista 50 prosenttia asetetaan saataville innovoinnin tukemiseksi tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti. Loput 50 prosenttia kyseisistä päästöoikeuksista on huutokaupattava tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja jäsenvaltioiden olisi käytettävä näistä saatavat tulot mahdolliseen jäljelle jäävään hiilivuodon riskiin puuttumiseksi asetuksen (EU) 2023/956 liitteen I soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla siten, että tuetaan näiden toimialojen siirtymää ja edistetään niiden vähähiilistämistä valtioneuvoston sääntöjen mukaisesti.

Maksutta jaettavia päästöoikeuksia ei myönnetä toimialoilla tai toimialojen osilla toimiville laitoksille, jos ne kuuluvat muiden asetuksessa (EU) 2023/956 vahvistettujen hiilivuodon riskin torjumiseksi toteutettavien toimenpiteiden piiriin. Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä on mukautettava vastaavasti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).";

ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

"Kullakin toimialalla ja toimialan osalla vertailuarvot lasketaan periaatteessa tuotteille eikä tuotantopanoksille, jotta kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ja energiatehokkuudesta saatavat säästöt kunkin tuotantoprosessin aikana kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla ovat mahdollisimman suuret. Jotta voidaan tarjota lisäkannustimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi sekä varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset laitoksille, jotka käyttävät uusia, kasvihuonekaasupäästöjä vähentäviä tai kokonaan poistavia teknologioita ja laitoksille, jotka käyttävät olemassa olevia teknologioita, määritettyjä unionin laajuisia ennakolta asetettuja vertailuarvoja on tarkasteltava niiden soveltamiseksi kaudella 2026–2030, jotta olemassa olevien tuotteiden vertailuarvojen määritelmää ja järjestelmän rajoja voidaan mahdollisesti muuttaa pitäen ohjaavina periaatteina potentiaalia uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen ja sitä, että vertailuarvojen olisi oltava riippumattomia raaka-aineesta ja tuotantoprosessin tyypistä, jos tuotantoprosesseilla on sama tarkoitus. Komissio pyrkii hyväksymään täytäntöönpanosäädökset maksutta jaettavien päästöoikeuksien tarkistettujen vertailuarvojen määrittämiseksi 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti mahdollisimman pian ja ennen kauden 2026–2030 alkua.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jollei asetuksen (EU) 2023/956 soveltamisesta muuta johdu, maksutta jaettavia päästöoikeuksia ei myönnetä mainitun asetuksen liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotannolle.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, asetuksen (EU) 2023/956 liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotannolle myönnetään mainitun asetuksen ensimmäisinä soveltamisvuosina maksutta jaettavia päästöoikeuksia vähennettyinä määrinä. Kyseisten tavaroiden tuotantoon on sovellettava maksutta jaettavia päästöoikeuksia vähentävää kerrointa (CBAM-kerroin). CBAM-kerroin on 100 prosenttia mainitun asetuksen voimaantulon ja vuoden 2025 lopun välisellä jaksolla ja, jollei mainitun asetuksen 36 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamisesta muuta johdu, 97,5 prosenttia vuonna 2026, 95 prosenttia vuonna 2027, 90 prosenttia vuonna 2028, 77,5 prosenttia vuonna 2029, 51,5 prosenttia vuonna 2030, 39 prosenttia vuonna 2031, 26,5 prosenttia vuonna 2032 ja 14 prosenttia vuonna 2033. Vuodesta 2034 ei sovelleta mitään CBAM-kerrointa.

Maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähennys lasketaan vuosittain asetuksen (EU) 2023/956 liitteessä I lueteltujen tavaroiden tuotannolle maksutta jaettavien päästöoikeuksien kysynnän keskimääräisenä osuutena verrattuna kaikkien laitosten laskettuun maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaiskysyntään tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona. Tähän laskelmaan sovelletaan CBAM-kerrointa.

Maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähentämisestä johtuvat päästöoikeudet asetetaan saataville innovoinnin tukemiseksi 8 kohdan mukaisesti.

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä osana tämän direktiivin 10 artiklan 5 kohdan mukaista Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavaa vuosittaista kertomustaan hiilivuotoriskiä sellaisten tavaroiden osalta, jotka kuuluvat CBAM:n soveltamisalaan ja jotka tuotetaan unionissa vietäviksi kolmansiin maihin, joissa ei sovelleta EU:n päästökauppajärjestelmää tai vastaavaa hiilen hinnoittelumeکانismia. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti hiilivuotoriskiä toimialoilla, joihin CBAM:ää sovelletaan, ja varsinkin vedyn roolia ja nopeutettua käyttöönottoa sekä kyseisillä toimialoilla tuotettujen tavaroiden kauppavirtojen ja tuotesidonnaisten päästöjen kehitystä maailmanmarkkinoilla. Jos kertomuksessa todetaan, että unionissa tuotettuihin tavaroihin, jotka viedään sellaisiin kolmansiin maihin, joissa ei sovelleta EU:n päästökauppajärjestelmää tai vastaavaa hiilen hinnoittelumeکانismia, liittyy hiilivuotoriski, komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jolla puututaan mainittuun hiilivuotoriskiin tavalla, joka on Maailman kauppajärjestön sääntöjen, myös tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen XX artiklan, mukainen ja jossa otetaan huomioon laitosten vähähiilistäminen unionissa.”;

c) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan kolmannen alakohdan c alakohta seuraavasti:

”c) vertailuarvot määritetään kaudeksi 2026–2030 samalla tavoin kuin tämän alakohdan a ja d alakohdassa säädetään, ottaen huomioon tämän alakohdan e alakohta, ja perusteena käytetään vuosien 2021 ja 2022 osalta 11 artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja vuotuisen vähennyksen soveltamista kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2028 välillä.”;

ii) lisätään kolmanteen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”d) jos vuotuinen vähennys on yli 2,5 prosenttia tai alle 0,3 prosenttia, vertailuarvot kaudeksi 2026–2030 ovat kaudella 2013–2020 sovellettavat vertailuarvot vähennettynä toisella näistä kahdesta prosenttiosuudesta sen mukaan, kumpi on merkityksellinen kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2028 välillä;

e) 1 kohdan kahdeksannen alakohdan nojalla sovellettava vertailuarvojen määritelmien ja järjestelmän rajojen muuttaminen ei vaikuta kuumametallituotteen vertailuarvon vuotuisen vähennykseen kaudella 2026–2030.”;

iii) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Poiketen tästä aromaattisia aineita ja synteetikaasuja koskevia vertailuarvoja mukautetaan samalla prosenttiosuudella kuin jalostamoiden vertailuarvoja, jotta säilytetään kyseisten tuotteiden tuottajien tasapuoliset toimintaedellytykset.”;

d) kumotaan 3 ja 4 kohta;

e) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jotta noudatetaan 10 artiklassa määritettyä huutokaupattavien päästöoikeuksien osuutta, kunakin vuonna, jona maksutta jaettavien päästöoikeuksien yhteenlaskettu määrä ei saavuta huutokaupattavaa osuutta noudattavaa enimmäismäärää, jäljellä olevat päästöoikeudet kyseiseen määrään saakka on käytettävä estämään tai rajoittamaan maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähennystä, jotta noudatetaan huutokaupattavaa osuutta myöhempinä vuosina. Jos kuitenkin saavutetaan enimmäismäärä, maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää on mukautettava vastaavasti. Kaikki tällaiset mukautukset on tehtävä yhdenmukaisella tavalla. Mukautuksesta vapautetaan kuitenkin laitokset, joiden kasviuonekaasupäästöjen tasot alittavat tehokkaimpien 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskiarvon jollakin toimialalla tai toimialan osalla unionissa asiaankuuluvien vertailuarvojen osalta mukautuksen soveltamisvuonna.”;

f) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön taloudellisia toimenpiteitä tämän kohdan toisen ja neljännen alakohdan mukaisesti sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiita todelliselle hiilivuodon riskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasviuonekaasupäästöjen kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia, edellyttäen, että tällaiset taloudelliset toimenpiteet ovat valtiontukisääntöjen mukaisia eivätkä etenkin aiheuta aiheettomia kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla. Käyttöön otetuilla taloudellisilla toimenpiteillä ei pitäisi korvata maksutta jaettavien päästöoikeuksien kattamia välillisiä kustannuksia tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettuihin vertailuarvoihin perustuvien maksutta jaettavien päästöoikeuksien kattamia välillisiä kustannuksia. Jos jäsenvaltio käyttää määrän, joka on 25 prosenttia suurempi kuin 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen huutokauppatulot kyseisenä vuonna, jolloin välilliset kustannukset ovat aiheutuneet, sen on esitettävä perustelut kyseisen määrän ylittämiseksi.”;

g) korvataan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Vuodesta 2021 alkaen päästöoikeudet, joita ei 19, 20 ja 22 kohdan mukaisesti ole jaettu laitoksille, lisätään tämän kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti varattujen päästöoikeuksien määrään.”;

h) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. 345 miljoonaa päästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin jakaa maksutta tämän artiklan nojalla, ja 80 miljoonaa päästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin huutokaupata 10 artiklan nojalla, sekä tämän artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähennyksestä johtuvat päästöoikeudet on osoitettava rahastolle, jäljempänä 'innovaatorahasto', jonka tarkoituksena on tukea innovointia vähähiilisiin ja hiilettömiin tekniikkoihin, prosesseihin ja teknologioihin, jotka edistävät merkittävästi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien alojen hiilestä irtautumista sekä edistävät saasteettomuus- ja kiertotaloustavoitteita, muun muassa hankkeita, joiden tarkoituksena on tällaisten tekniikoiden, prosessien ja teknologioiden mittakaavan kasvattaminen, jotta voitaisiin edistää niiden laajaa käyttöönottoa unionissa. Tällaisiin hankkeisiin on liityttävä merkittäviä kasviuonekaasupäästöjen vähentämismahdollisuuksia, ja niiden on edistettävä energia- ja resurssisäästöjä vuoteen 2030 ulottuvien unionin ilmasto- ja energiatavoitteiden mukaisesti.

Komissio etupainottaa innovaatorahaston päästöoikeuksia varmistaakseen, että käytettävissä on riittävästi resursseja innovoinnin edistämiseen, mukaan lukien mittakaavan kasvattaminen.

Päästöoikeuksia, joita ei myönnetä ilma-alusten käyttäjille niiden toiminnan päättymisen vuoksi ja joita ei tarvita kattamaan kyseisten toiminnanharjoittajien palautusten vajetta, on käytettävä myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun innovointitukeen.

Tämän lisäksi 5 miljoonaa päästöoikeutta 3 c artiklan 5 ja 7 kohdassa tarkoitettua määrästä, joka liittyy ilmailun päästöoikeuksiin vuodeksi 2026, on asetettava saataville tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua innovointitukea varten.

Lisäksi markkinavakausvarannosta peräisin olevalla 50 miljoonalla jakamattomalla päästöoikeudella on täydennettävä jäljellä olevia, 300 miljoonasta päästöoikeudesta saatavia tuloja, jotka ovat käytettävissä kaudella 2013–2020 komission päätöksen 2010/670/EU (*) mukaisesti, ja niitä on käytettävä oikea-aikaisesti tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun innovointitukeen.

Innovaatorahasto kattaa liitteissä I ja III luetellut alat sekä tuotteet ja prosessit, joilla korvataan liitteessä I luetelluilla aloilla tuotettuja tai käytettyjä hiili-intensiivisiä tuotteita ja prosesseja, mukaan lukien innovatiiviset uusiutuvan energian ja energian varastoinnin teknologiat ja ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja hyödyntäminen, joka edistää merkittävästi ilmastomuutoksen hillitsemistä, erityisesti muiden kuin vältettävissä olevien prosessipäästöjen osalta, minkä lisäksi innovaatorahasto edistää osaltaan ympäristön kannalta turvalliseen hiilidioksidin talteenottoon, kuljetukseen ja geologiseen varastointiin erityisesti muiden kuin

vältettävissä olevien teollisuusprosessipäästöjen osalta sekä hiilidioksidin talteenottoon suoraan ilmakehästä turvallisen, kestävä ja pysyvän varastoinnin avulla tähtäävien hankkeiden rakentamista ja toimintaa maantieteellisesti tasapainoisesti jakautuneissa paikoissa. Innovaatorahastosta voidaan myös tukea läpimurto- teknologioita ja -infrastruktuureja, mukaan lukien vähähiilisten ja hiilettömien polttoaineiden tuottaminen, meriliikenne-, ilmailu-, rautatie- ja tieliikennealan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi, mukaan lukien joukkoliikenteen muodot, kuten julkinen liikenne ja linja-autoliikennepalvelut.

Ilmailun osalta siitä voidaan myös tukea sähköistämistä ja toimia ilmailun kokonaisilmastovaikutusten vähentämiseksi.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota asetuksen (EU) 2023/956 soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla toteutettaviin hankkeisiin, joilla tuetaan vähähiilisiä teknologioita, hiilidioksidin talteenottoa ja hyödyntämistä, hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia, uusiutuvaa energiaa sekä energian varastointia koskevaa innovointia tavalla, joka edistää ilmastonmuutoksen hillitsemistä, pyrkien siihen, että näiden alojen hankkeille myönnetään vuosina 2021–2030 huomattava osuus tämän artiklan 1 a kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien rahallista arvoa vastaavasta määrästä. Komissio voi lisäksi käynnistää ennen vuotta 2027 ehdotuspyyntöjä mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota myös hankkeisiin, joilla edistetään meriliikennealan vähähiilistämistä, ja sisällyttää tarvittaessa innovaatorahaston ehdotuspyyntöihin sitä koskevia aiheita, muun muassa meriliikenteen sähköistämistä ja sen kaikkiin ilmastovaikutuksiin, myös mustahiilipäästöihin, puuttumista. Tällaisissa ehdotuspyynnöissä on lisäksi kiinnitettävä hankkeiden valintaperusteissa erityisesti huomiota mahdollisuuksiin parantaa myös luonnon monimuotoisuuden suojelua sekä vähentää hankkeiden ja investointien aiheuttamaa meluhaittaa ja vesien pilaantumista.

Innovaatorahastosta voidaan 8 a kohdan mukaisesti tukea hankkeita tarjouskilpailumenettelyillä, kuten hinnanerosopimuksilla, hiilen hinnanerosopimuksilla tai kiinteän preemion sopimuksilla, sellaisten vähähiilistämisteknologioiden tukemiseksi, joissa hiilen hinta ei välttämättä ole riittävä kannustin.

Komissio pyrkii löytämään synergioita innovaatorahaston ja Horisontti Eurooppa -puiteohjelman välillä, erityisesti suhteessa eurooppalaisiin kumppanuuksiin, sekä saamaan tarvittaessa aikaan synergioita innovaatorahaston ja muiden unionin ohjelmien välillä.

Kaikkien jäsenvaltioiden alueilla toteutettavat hankkeet, myös pienimuotoiset ja keskikokoiset hankkeet, ja meriliikenteen osalta hankkeet, joilla on selvää unionin lisäarvoa, ovat tukikelpoisia. Tukea saavien teknologioiden on oltava innovatiivisia, ja ne eivät saa olla kaupallisesti toteuttamiskelpoisia samassa mittakaavassa ilman tukea, mutta niiden on edustettava läpimurtoratkaisuja tai oltava riittävän kypsiä soveltamista varten esikaupallisessa mittakaavassa.

Komissio varmistaa, että innovaatorahaston käyttöön tarkoitetut päästöoikeudet huutokaupataan tämän direktiivin 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti. Huutokaupan tuotot ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 (**), 21 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimia koskevat talousarviositoumukset voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiksi eriksi.

Komissio antaa pyynnöstä teknistä apua jäsenvaltioille, joissa tosiasiallinen osallistuminen innovaatorahaston hankkeisiin on vähäistä, jotta voidaan lisätä pyynnön esittäneiden jäsenvaltioiden valmiuksia tukea alueellaan hanke-ehdotusten tekijöiden pyrkimyksiä tehdä hakemuksia rahoituksen saamiseksi innovaatorahastosta ja siten parantaa tosiasiallista maantieteellistä osallistumista innovaatorahastoon ja esitettyjen hankkeiden yleistä laatua. Komissio huolehtii innovaatorahaston rahoituksen tosiasiallisesta laatuun perustuvasta maantieteellisestä kattavuudesta koko unionissa ja varmistaa sen edistymisen kattavan seurannan sekä asianmukaiset jatkotoimet.

Komissio ilmoittaa hakijoiden suostumuksella jäsenvaltioille ehdotuspyynnön päättymisen jälkeen hakemuksista, jotka koskevat rahoituksen saamista hankkeille näiden alueella, ja antaa jäsenvaltioille yksityiskohtaiset tiedot näistä hakemuksista, jotta niiden olisi helpompi koordinoita tukea hankkeille. Lisäksi komissio ilmoittaa jäsenvaltioille esivalittujen hankkeiden luettelosta ennen tuen myöntämistä.

Hankkeet on valittava avoimella valintamenettelyllä teknologianeutraalisti tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen innovaatorahaston tavoitteiden mukaisesti sekä objektiivisten ja avointen perusteiden mukaisesti ottaen huomioon se, missä määrin hankkeilla edistetään merkittävästi unionin ilmasto- ja energiata-

voitteita sekä edistetään saasteettomuus- ja kiertotaloustavoitteita tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, sekä tarvittaessa se, missä määrin hankkeilla edistetään sellaisten päästövähennysten saavuttamista, jotka ovat selvästi alle 2 kohdassa tarkoitettujen vertailuarvojen. Hankkeilla on oltava potentiaalia laajaan soveltamiseen tai ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisestä aiheutuvien kustannusten merkittävään vähentämiseen asiaankuuluvilla toimialoilla. Etusijalle on asetettava innovatiiviset teknologiat ja prosessit, joilla puututaan useisiin eri ympäristövaikutuksiin. Hiilidioksidin talteenottoon ja hyödyntämiseen liittyvien hankkeiden on johdettava päästöjen nettovähennykseen ja varmistettava hiilidioksidipäästöjen välttäminen tai pysyvä varastointi. Ehdotuspyyntöjen kautta myönnettyjen avustusten tapauksessa enintään 60:tä prosenttia hankkeiden asiaankuuluvista kustannuksista voidaan tukea ja näistä kustannuksista enintään 40 prosenttia ei tarvitse olla riippuvainen kasvihuonekaasupäästöjen todennetusta välttämisestä sillä edellytyksellä, että ennalta määritetyt välitavoitteet saavutetaan käytetyllä teknologialla. Tarjouskilpailumenettelyn kautta myönnetyn tuen sekä teknisen avun tapauksessa enintään 100:aa prosenttia hankkeiden asiaankuuluvista kustannuksista voidaan tukea. Yhdistettyjen hankkeiden tarjoamat päästövähennysmahdollisuudet useilla eri aloilla ja myös lähialueilla on otettava huomioon hankkeiden valintaperusteissa.

Innovaatorahastosta rahoitettavilta hankkeilta on edellytettävä tietämyksen jakamista muiden asiaan liittyvien hankkeiden sekä sellaisten unioniin sijoittautuneiden tutkijoiden kanssa, joilla on asiassa oikeutettu etu. Komissio määrittelee tietämyksen jakamisen ehdot ehdotuspyynnöissä.

Ehdotuspyyntöjen on oltava avoimia ja läpinäkyviä. Komissio pyrkii ehdotuspyyntöjä valmistellessaan varmistamaan, että kaikki alat ovat asianmukaisesti edustettuina. Komissio toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ehdotuspyynnöistä tiedotetaan mahdollisimman laajasti ja erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi siltä osin kuin on kyse innovaatorahaston toiminnan säännöistä, mukaan lukien valintamenettelyt ja -perusteet, sekä tukikelpoisista aloista ja tuen eri tyyppejä koskevista teknisistä vaatimuksista.

Hanke voi saada tämän kohdan mukaisesta mekanismista tukea enintään 15 prosenttia tähän tarkoitukseen käytettävissä olevien päästöoikeuksien kokonaismäärästä. Nämä päästöoikeudet on otettava huomioon 7 kohdan mukaisesti.

Komissio raportoi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 ja sen jälkeen joka vuosi tämän direktiivin 22 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle ilmastonmuutoskomitealle innovaatorahaston täytäntöönpanosta ja esittää tässä yhteydessä analyysin rahoitettavista hankkeista aloittain ja jäsenvaltioittain sekä siitä, miten hyväksytyjen hankkeiden odotetaan edistävän asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettua ilmastoneutraaliustavoitetta. Komission toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja julkaisee kyseisen kertomuksen.

(*) Komission päätös 2010/670/EU, annettu 3 päivänä marraskuuta 2010, sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden rahoittamista koskevista perusteista ja toimenpiteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustetun yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän yhteydessä (EUVL L 290, 6.11.2010, s. 39).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).";

i) lisätään kohdat seuraavasti:

"8 a. Tarjouskilpailumekanismiin perusteella myönnettyjen hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten osalta on huolehdittava asianmukaisesta kattamisesta talousarviositoumuksilla, jotka perustuvat innovaatorahastossa saatavilla olevien päästöoikeuksien huutokaupasta saatuihin tuloihin, ja nämä talousarviositoumukset voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiksi eriksi. Tarjouskilpailumekanismiin kahdella ensimmäisellä kierroksella hinnanerosopimuksiin ja hiilen hinnanerosopimuksiin liittyvän rahoitusvastuun kattaminen on varmistettava kokonaisuudessaan määrärahoilla, jotka perustuvat innovaatorahastolle 8 kohdan nojalla jaettujen päästöoikeuksien huutokaupasta saatuihin tuloihin.

Komissio voi sille kahdeksannessa alakohdassa siirretyn toimivallan nojalla päättää kattaa vain osan hinnanerosopimuksiin ja hiilen hinnanerosopimuksiin liittyvästä rahoitusvastuusta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun keinoihin ja loppuosan käyttäen muita keinoja, laadullisen ja määrällisen arvion perusteella, jonka komissio tekee hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten täytäntöönpanosta aiheutuvista taloudellisista riskeistä tarjouskilpailumekanismien kahden ensimmäisen kierroksen päättämisen jälkeen ja aina, kun se on jälkeensä tarpeen, noudattaen varovaisuusperiaatetta, jonka mukaan varoja ja voittoja ei saa yliarvioida eikä velkoja ja tappioita aliarvioida. Komissio pyrkii rajoittamaan muiden keinojen käyttämistä rahoitusvastuiden kattamiseksi.

Jos komissio toteaa arvion perusteella, että hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten kaikkien mahdollisuuksien hyödyntämiseksi tarvitaan muita keinoja rahoitusvelan kattamiseksi, se pyrkii siihen, että nämä muut keinot ovat keskenään tasapainossa. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 210 artiklan 1 kohdassa säädetään, komissio selvittää, missä määrin tämän kohdan kahdeksannessa alakohdassa säädetyn delegoidun säädöksen mukaisia muita keinoja on käytetty rahoitusvelan kattamiseen.

Loppuosaa rahoitusvastuusta on katettava riittävällä tavalla ottaen huomioon asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 X osaston periaatteet, joita on tarvittaessa mukautettu hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten erityispiirteisiin, poikkeamalla mainitun asetuksen 209 artiklan 2 kohdan d ja h alakohdasta, 210 artiklan 1 kohdasta, 211 artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohdasta, 212, 213 ja 214 artiklasta, 218 artiklan 1 kohdasta sekä 219 artiklan 3 ja 6 kohdasta. Muista keinoista rahoitusvelan kattamiseksi, rahoitusasteesta ja tarvittavista poikkeuksista säädetään tarvittaessa tämän kohdan kahdeksannessa alakohdassa säädettyssä delegoidussa säädöksessä.

Komissio saa käyttää enintään 30 prosenttia innovaatorahastolle 8 kohdan nojalla jaettujen päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten rahoittamiseen.

Rahoitusasteen on oltava vähintään 50 prosenttia unionin talousarviosta hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten osalta katettavan rahoitusvastuun kokonaismäärästä. Komissio ottaa rahoitusastetta vahvistaessaan huomioon tekijät, jotka voivat vähentää unionin talousarvioon kohdistuvia taloudellisia riskejä innovaatorahastossa saatavilla olevien määrärahojen lisäksi, kuten mahdollinen vastuunjako jäsenvaltioiden kanssa vapaaehtoisuuden pohjalta tai mahdollinen yksityisen sektorin jälleenvakuutusmekanismi. Komissio tarkastelee rahoitusastetta uudelleen vähintään kolmen vuoden välein sen delegoidun säädöksen soveltamispäivästä, jossa se vahvistetaan ensimmäisen kerran.

Keinottelumielessä tehtävien hakemusten välttämiseksi tarjouskilpailuun osallistumisen ehdoksi voidaan asettaa se, että hakijat maksavat vakuuden, jonka ne menettävät, jos sopimusta ei täytetä. Tällaiset menetetyt vakuudet käytetään innovaatorahastoa varten asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 21 artiklan 5 kohdan mukaisina ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina. Maksut, jotka tuensaaja maksaa tuen myöntävälle viranomaiselle hinnanerosopimuksen tai hiilen hinnanerosopimuksen ehtojen mukaisesti, jos viitehinta on toteutushintaa korkeampi (takaisinmaksut), käytetään innovaatorahastoa varten mainitun asetuksen 21 artiklan 5 kohdan mukaisina ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän direktiivin 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi, jotta voidaan antaa yksityiskohtaisia säännöksiä mahdollisista muista keinoista rahoitusvelan kattamiseksi ja tarvittaessa rahoitusasteesta ja tarvittavista lisäpoikkeuksista asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 X osastoon tämän kohdan neljännen alakohdan mukaisesti sekä lisäksi tarjouskilpailumekanismien toimintaa koskevista säännöistä erityisesti vakuuksien ja takaisinmaksujen osalta.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän kohdan viidennen alakohdan muuttamiseksi korottamalla kyseisessä alakohdassa tarkoitettua 30 prosentin rajaa enintään yhteensä 20 prosenttiyksiköllä, jos se on tarpeen hinnanerosopimusten ja hiilen hinnanerosopimusten kysyntään vastaamiseksi ottaen huomioon tarjouskilpailumekanismien ensimmäisistä kierroksista saadut kokemukset ja tarve löytää innovaatorahastosta myönnettävässä tuessa asianmukainen tasapaino avustusten ja tällaisten sopimusten välillä.

Innovaatorahastosta annettavan rahoitustuen on oltava oikeassa suhteessa tässä artiklassa vahvistettuihin toimintapoliittisiin tavoitteisiin, eikä se saa johtaa aiheettomiin sisämarkkinoiden vääristymiin. Tätä varten tukea on myönnettävä ainoastaan kattamaan lisäkustannuksia tai investointiriskejä, joita sijoittajat eivät pysty kantamaan tavanomaisissa markkinaolosuhteissa.

8 b. 40 miljoonaa päästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin jakaa maksutta tämän artiklan nojalla, ja 10 miljoonaa päästöoikeutta määrästä, joka voitaisiin muutoin huutokaupata tämän direktiivin 10 artiklan nojalla, on asetettava saataville Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2023/955 (*) perustetun sosiaalisen ilmatorahaston käyttöön. Komissio varmistaa, että sosiaalisen ilmatorahaston käyttöön tarkoitetut päästöoikeudet huutokaupataan vuonna 2025 tämän direktiivin 10 artiklan 4 kohdassa ja kyseisen artiklan mukaisesti hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä tarkoitettujen periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti. Kyseisestä huutokaupasta saadut tulot ovat asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 21 artiklan 5 kohdan mukaisia ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, ja ne käytetään sosiaaliseen ilmatorahastoon sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/955, annettu 10 päivänä toukokuuta 2023, sosiaalisen ilmatorahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2021/1060 muuttamisesta (EUVL L 130, 16.5.2023, s. 1).";

j) korvataan 19 kohta seuraavasti:

"19. Toimintansa lopettaneelle laitokselle ei saa jakaa maksutta päästöoikeuksia. Laitosten, joiden kasvihuonekaasujen päästölupa on mennyt umpeen tai peruutettu, ja laitosten, joiden toiminta tai toiminnan uudelleen aloittaminen on teknisesti mahdotonta, katsotaan lopettaneen toimintansa.";

k) Lisätään kohta seuraavasti:

"22. Kun on tarpeen tehdä korjauksia 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin, korjaukset tehdään tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti varattujen päästöoikeuksien määrästä saaduista päästöoikeuksista tai lisäämällä määrään päästöoikeuksia.";

14) lisätään 10 b artiklan 4 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"jäsenvaltioissa, joissa kaukolämmityksen päästöjen osuus unionin kyseisistä kokonaispäästöistä, jotka on jaettu jäsenvaltioiden BKT-osuudella unionin yhteenlasketusta BKT:stä, oli keskimäärin vuosina 2014–2018 enemmän kuin viisi kaukolämmön osalta, kaukolämmölle myönnetään kaudella 2026–2030 maksutta ylimääräisiä päästöoikeuksia, jotka ovat 30 prosenttia 10 a artiklan nojalla vahvistetusta määrästä, edellyttäen, että kyseisten ylimääräisten maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa vastaava investointimäärä sijoitetaan päästöjen merkittävään vähentämiseen ennen vuotta 2030 tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen ilmastoneutraaliussuunnitelmien mukaisesti ja että kyseisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja välitavoitteiden saavuttaminen vahvistetaan tämän kohdan neljännen alakohdan mukaisesti suoritettussa todentamisessa.

Kaukolämmöntuotannon toiminnanharjoittajien on 1 päivään toukokuuta 2024 mennessä laadittava ilmastoneutraaliussuunnitelma laitoksille, joille ne hakevat ylimääräisiä maksutta jaettavia päästöoikeuksia tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Suunnitelman on oltava johdonmukainen asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa, ja siinä on esitettävä:

- a) toimenpiteet ja investoinnit, joilla saavutetaan ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä laitos- tai yritystasolla, lukuun ottamatta päästöhyvitysten käyttöä;
- b) välitavoitteet, joilla mitataan edistymistä 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä ja sen jälkeen joka viidennen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä ilmastoneutraaliuden saavuttamisessa tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla;
- c) arvio kunkin tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden ja investoinnin vaikutuksesta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen.

Tämän kohdan kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttaminen on todennettava 31 päivänä joulukuuta 2025 päättyvän kauden osalta ja tämän jälkeen kunkin viidennen vuoden 31 päivänä joulukuuta päättyvän kauden osalta 15 artiklassa säädettyjä todentamis- ja akkreditointimenettelyjä noudattaen. Maksutta jaettavia päästöoikeuksia ei myönnetä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päästöoikeusmäärän ylittävältä osin, jos välitavoitteiden saavuttamista ei ole todennettu vuoden 2025 loppuun ulottuvan kauden tai kauden 2026–2030 osalta.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään tämän kohdan kolmannen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tietojen vähimmäissisältö sekä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa ja 10 a artiklan 1 kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitettujen ilmastoneutraaliussuunnitelmien muoto. Komissio pyrkii löytämään synergioita unionin lainsäädännössä säädettyjen vastaavien suunnitelmien kanssa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”;

15) korvataan 10 c artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on vaadittava edunsaajina olevia sähköä tuottavia laitoksia ja verkonhaltijoita raportoimaan viimeistään kunkin vuoden 28 päivänä helmikuuta niiden valittujen investointien täytäntöönpanosta, mukaan lukien maksutta jaettujen päästöoikeuksien ja investoinneista aiheutuneiden kulujen tasapaino ja tuettujen investointien tyypit. Jäsenvaltioiden on raportoitava tästä komissiolle, ja komissio julkistaa nämä raportit.”;

16) lisätään artikla seuraavasti:

”10 c a artikla

Aikaisempi määräaika siirtymäajan maksutta jaettaville päästöoikeuksille energia-alan nykyaikaistamiseksi

Poiketen siitä, mitä 10 c artiklassa säädetään, asianomaiset jäsenvaltiot voivat antaa laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia kyseisen artiklan mukaisesti ainoastaan 31 päivään joulukuuta 2024 saakka toteutettavia investointeja varten. Kulloisenkin jäsenvaltion määrittämä osa asianomaisten jäsenvaltioiden käytettävissä 10 c artiklan mukaisesti kaudella 2021–2030 olevista päästöoikeuksista, joita ei käytetä tällaisiin investointeihin, on:

- a) lisättävä niiden päästöoikeuksien kokonaismäärään, jotka asianomainen jäsenvaltio saa huutokaupattavaksi 10 artiklan 2 kohdan nojalla; tai
- b) käytettävä investointien tukemiseen 10 d artiklassa tarkoitettua modernisaattorahaston puitteissa 10 d artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksista saatuihin tuloihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2024 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan sekä 10 d artiklan 4 kohdan toisesta virkkeestä poiketen 10 d artiklan mukaisesti käytettävät päästöoikeuksien määrät.”;

17) muutetaan 10 d artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Perustetaan kaudeksi 2021–2030 rahasto tukemaan edunsaajajäsenvaltioiden ehdottamia investointeja, mukaan lukien pienimuotoisten investointihankkeiden rahoitus, energiajärjestelmien nykyaikaistamiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi, jäljempänä 'modernisaattorahasto'. Modernisaattorahasto rahoitetaan 10 artiklan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saaduilla tuloilla kyseisessä artiklassa tarkoitettujen edunsaajajäsenvaltioiden osalta.

Tuettujen investointien on oltava tämän direktiivin tavoitteiden sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon ja asetuksen (EU) 2021/1119 sekä Pariisin sopimuksessa esitettyjen pitkän aikavälin tavoitteiden mukaisia. Edunsaajajäsenvaltiot voivat tarvittaessa käyttää modernisaattorahaston varoja rahoittamaan investointeja, joihin osallistuu unionin vierekkäisiä raja-alueita. Modernisaattorahastosta ei anneta tukea fossiilisia polttoaineita käyttäville energiantuotantolaitoksille. Tämän artiklan 4 kohdan mukaisen ilmoituksen piiriin kuuluvista päästöoikeuksista saatavat tulot voidaan kuitenkin käyttää investointeihin, joihin liittyy kaasumaisia fossiilisia polttoaineita.

Lisäksi tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista saatavat tulot voidaan käyttää investointeihin, joihin liittyy kaasumaisia fossiilisia polttoaineita, jos toimintaa pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852 (*) mukaisesti ympäristön kannalta kestävässä ja asianmukaisesti perusteltuna energiaturvallisuuden varmistamiseksi, edellyttäen, että energiantuotannon osalta päästöoikeudet huutokaupataan ennen 31 päivää joulukuuta 2027 ja sellaisten investointien osalta, joihin liittyy kaasun käyttöä jakeluketjun loppupäässä, päästöoikeudet huutokaupataan ennen 31 päivää joulukuuta 2028.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Vähintään 80 prosenttia 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista ja tämän artiklan 4 kohdan mukaisen ilmoituksen piiriin kuuluvista päästöoikeuksista saatavista tuloista ja vähintään 90 prosenttia 10 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista saatavista tuloista on käytettävä tukemaan investointeja seuraaviin:

- a) uusiutuvista lähteistä saatavan sähkön tuotanto ja käyttö, mukaan lukien uusiutuva vety;
- b) uusiutuvista energialähteistä tuotettu lämpö ja jäähdytys;
- c) energian kokonaiskulutuksen vähentäminen parantamalla energiatehokkuutta muun muassa teollisuudessa, liikenteessä, rakennuksissa, maataloudessa ja jätehuollossa;
- d) energian varastointi ja energiaverkkojen nykyaikaistaminen, mukaan lukien kysyntäpuolen hallinta, kaukolämpöverkot, sähkönsiirtoverkot, jäsenvaltioiden välisten yhteenliittäntöjen lisääminen ja infrastruktuuri päästötöntä liikkuvuutta varten;
- e) pienituloisten kotitalouksien tukeminen, myös maaseudulla ja syrjäseudulla, energiaköyhyyteen puuttumiseksi ja lämmitysjärjestelmien nykyaikaistamiseksi; ja
- f) oikeudenmukainen siirtymä edunsaajajäsenvaltioissa hiilestä riippuvaisilla alueilla niin, että tuetaan työntekijöiden uudelleensijoittamista, uudelleenkoulutusta ja ammattitaidon parantamista, koulutusta, työnhakualoitteita ja startup-yrityksiä käyden vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan ja työmarkkinaosapuolten kanssa, tapauksen mukaan jäsenvaltioiden alueellisiin oikeudenmukaista siirtymää koskeviin suunnitelmiinsa asetuksen (EU) 2021/1056 8 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohdan mukaisesti sisällyttämien asiaan liittyvien toimien mukaisesti ja niitä edistään.”

c) korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11. Investointikomitea raportoi komissiolle vuosittain investointien arvioinnista saaduista kokemuksista, erityisesti päästövähennysten ja niiden kustannusten osalta. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 investointikomitean havainnot huomioon ottaen 2 kohdassa tarkoitettuja hankkeiden aloja ja perusteita, joilla investointikomitea tekee suosituksensa.

Investointikomitea huolehtii vuosikertomuksen julkaisemisesta. Komissio toimittaa julkaisun Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”;

18) lisätään artikla seuraavasti:

”10 f artikla

Ei merkittävää haittaa -periaate

Edunsaajajäsenvaltiot ja komissio käyttävät 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen innovaatorahaston käyttöön tämän direktiivin 10 a artiklan 8 kohdan nojalla tarkoitettujen päästöoikeuksien ja tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien huutokaupasta kertyvät tulot asetuksen (EU) 2020/852 17 artiklassa vahvistettujen ”ei merkittävää haittaa” -kriteerien mukaisesti, jos tällaisia tuloja käytetään taloudelliseen toimintaan, jolle on vahvistettu mainitun asetuksen 10 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tekniset arviointikriteerit, joilla määritetään, aiheuttaako taloudellinen toiminta merkittävää haittaa yhdelle tai useammalle asiaankuuluvalla ympäristötavoitteelle.”;

- 19) korvataan 11 artiklan 2 kohdassa päivämäärä ”helmikuun 28 päivään” päivämäärällä ”kesäkuun 30 päivään”;
- 20) korvataan IV luvun otsikko seuraavasti:

”Ilmailuun, meriliikenteeseen ja kiinteisiin laitoksiin sovellettavat säännökset”;

- 21) muutetaan 12 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämät päästöoikeudet tunnustetaan toiminnanharjoittajan, ilma-aluksen käyttäjän tai laivayhtiön 3 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.”;

- b) kumotaan 2 a kohta;

- c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden, hallinnoivien jäsenvaltioiden ja laivayhtiöstä vastaavien hallinnointiviranomaisten on varmistettava, että kunkin vuoden 30 päivään syyskuuta mennessä

- a) kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja palauttaa kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia;
- b) kukin ilma-aluksen käyttäjä palauttaa sen edellisenä kalenterivuonna aiheuttamia ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia;
- c) kukin laivayhtiö palauttaa sen edellisenä kalenterivuonna aiheuttamia ja 3 g e artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia.

Jäsenvaltioiden, hallinnoivien jäsenvaltioiden ja laivayhtiöstä vastaavien hallinnointiviranomaisten on varmistettava, että ensimmäisen alakohdan mukaisesti palautetut päästöoikeudet mitätöidään tämän jälkeen.”;

- d) lisätään 3 kohdan jälkeen kohdat seuraavasti:

”3 -e. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädetään, laivayhtiöt voivat palauttaa 5 prosenttia vähemmän päästöoikeuksia kuin niiden todennetut päästöt, jotka syntyvät 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä jääluokitelluilla aluksilla, edellyttäen, että tällaisilla aluksilla on HELCOM-suosituksen 25/7 perusteella vahvistettu jääluokka IA tai IA Super tai vastaava jääluokka.

Jos palautettujen päästöoikeuksien määrä on pienempi kuin todennetut päästöt, erotusta vastaava määrä päästöoikeuksia on mitätöitävä, kun todennettujen päästöjen ja palautettujen päästöoikeuksien välinen ero on todettu kunkin vuoden osalta, eikä huutokaupattava 10 artiklan mukaisesti.

3 -d. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ja 16 artiklassa säädetään, komissio säätää täytäntöönpanosäädöksellä jäsenvaltion pyynnöstä, että jäsenvaltioiden on katsottava, että kyseisissä säännöksissä esitetyt vaatimukset täyttyvät eikä niiden pidä ryhtyä toimiin laivayhtiöitä vastaan niiden 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä syntyvien päästöjen osalta, jotka aiheutuvat muilla matkustaja-aluksilla kuin risteilymatkustaja-aluksilla ja ro-ro-matkustaja-aluksilla suoritetuista matkoista kyseisen pyynnön esittäneen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan saaren, jolla ei ole maantie- tai rautatieyhteyttä mantereeseen ja jonka vakituinen väkiluku on alle 200 000 pysyvää asukasta vuonna 2022 viimeisimpien saatavilla olevien parhaiden tietojen mukaan, sataman ja saman jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan sataman välillä, sekä tällaisten alusten kyseisiin matkoihin liittyvistä toimista satamassa.

Komissio julkaisee luettelon ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista saarista ja asianomaisista satamista ja pitää luettelon ajan tasalla.

3 -c. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ja 16 artiklassa säädetään, komissio säätää täytäntöönpanosäädöksellä kahden sellaisen jäsenvaltion yhteisestä pyynnöstä, joista yhdellä ei ole maarajaa muiden jäsenvaltioiden kanssa ja joista toinen jäsenvaltio on maantieteellisesti lähimpänä jäsenvaltiota, jolla ei ole tällaista maarajaa, että jäsenvaltioiden on katsottava, että näissä säännöksissä asetetut vaatimukset täyttyvät eikä niiden pidä ryhtyä toimiin laivayhtiöitä vastaan niiden 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä syntyvien päästöjen osalta, jotka aiheutuvat näiden kahden jäsenvaltion välillä matkustaja- tai ro-ro-matkustaja-aluksilla suoritetuista matkoista ylikansallisen palveluhankintasopimuksen tai ylikansallisen julkisen palvelun velvoitteen yhteydessä, yhteisessä pyynnössä esitetyn mukaisesti, sekä tällaisten alusten tällaisiin matkoihin liittyvistä toimista satamassa.

3 -b. Päästöoikeuksien palauttamisvelvoitetta ei muodostu päästöistä, jotka syntyvät 31 päivään joulukuuta 2030 mennessä matkoista jäsenvaltion syrjäisimmällä alueella sijaitsevan sataman ja samassa jäsenvaltiossa sijaitsevan sataman välillä, mukaan lukien saman jäsenvaltion syrjäisemmällä alueella sijaitsevien satamien väliset matkat ja saman jäsenvaltion syrjäisimmillä alueilla sijaitsevien satamien väliset matkat, sekä tällaisten alusten tällaisiin matkoihin liittyvästä toimista satamassa.”;

- e) korvataan 3 -a kohta seuraavasti:

”3 -a. Tarpeen mukaan ja niin kauan kuin tämä on tarpeellista EU:n päästökauppajärjestelmän ympäristötoimien tunkimättömyyden suojelemiseksi EU:n päästökauppajärjestelmän toiminnanharjoittajat, ilma-aluksen käyttäjät ja laivayhtiöt eivät saa käyttää sellaisen jäsenvaltion myöntämiä päästöoikeuksia, jonka toiminnanharjoittajia, ilma-aluksen käyttäjiä ja laivayhtiöitä koskevat velvoitteet ovat päättyneet. Jäljempänä 19 artiklassa tarkoitettuun delegoituun säädökseen on sisällyttävä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.”;

f) lisätään kohta seuraavasti:

”3 b. Velvoitetta palauttaa päästöoikeuksia ei muodostu sellaisista kasvihuonekaasupäästöistä, jotka katsotaan talteen otetuiksi ja hyödynnetyiksi siten, että ne ovat pysyvästi kemiallisesti sitoutuneet tuotteeseen siten, että ne eivät joudu ilmakehään tavanomaisessa käytössä, mukaan lukien tuotteen käyttöänsä jälkeen tapahtuva tavanomainen toiminta.

Komissio antaa 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vaatimuksia katsoa, että kasvihuonekaasut ovat pysyvästi kemiallisesti sitoutuneet tuotteeseen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.”;

g) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet varmistaakseen, että päästöoikeudet mitätöidään milloin tahansa sen henkilön pyynnöstä, jonka hallussa ne ovat. Jos sähköntuotantokapasiteettia suljetaan jäsenvaltioiden alueella kansallisten lisätoimenpiteiden vuoksi, jäsenvaltiot voivat mitätöidä päästöoikeuksia 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua huutokaupattavasta kokonaismäärästään enintään määrän, joka vastaa asianomaisen laitoksen todennettuja keskimääräisiä päästöjä viiden vuoden aikana ennen sulkemista, ja niitä kannustetaan voimakkaasti tekemään näin. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaisesta suunnitellusta mitätöinnistä tai ilmoitettava sille mitätöimättä jättämisen syyt 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.”;

22) korvataan 14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisista järjestelyistä, jotka koskevat päästöjen sekä tarvittaessa tämän direktiivin liitteessä I lueteltuja toimintoja koskevien tietojen tarkkailua ja raportointia sekä sellaista tämän direktiivin nojalla raportoitavilla reiteillä syntyvien ilmailusta johtuvien muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutusten tarkkailua ja raportointia, joka perustuu tämän direktiivin liitteessä IV vahvistettuihin tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin ja tämän artiklan 2 ja 5 kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä on täsmennettävä myös kunkin kasvihuonekaasun lämmitysvaikutus ja otettava huomioon ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksia koskeva ajan tasalla oleva tieteellinen tietämys päästöjen ja niiden vaikutusten, myös ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutusten, tarkkailu- ja raportointivaatimuksissa. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä on säädettävä, että on sovellettava direktiivissä (EU) 2018/2001 vahvistettuja biomassan käyttöä koskevia kestävyyskriteerejä ja kasvihuonekaasupäästövähennyyskriteerejä, joihin on tehty tarvittavat mukautukset tämän direktiivin soveltamiseksi, jotta biomassan päästökerroin voidaan katsoa nollassi. Niissä on täsmennettävä, miten otetaan huomioon nollakertoimen lähteiden ja muiden kuin nollakertoimen lähteiden seoksista aiheutuvien päästöjen varastointi. Niissä on myös täsmennettävä, miten otetaan huomioon muuta kuin biologista alkuperää olevien uusiutuvien polttoaineiden ja kierrätettyjen hiilipitoisten polttoaineiden päästöt, ja varmistettava, että tällaiset päästöt otetaan huomioon ja vältetään kaksinkertainen laskenta.”;

23) muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden toiminnanharjoittajien, ilma-alusten käyttäjien ja laivayhtiöiden nimien julkistaminen, jotka ovat rikkoneet tämän direktiivin vaatimuksia palauttaa riittävä määrä päästöoikeuksia.”;

b) korvataan 3 kohdassa päivämäärä ”huhtikuun 30 päivänä” päivämäärällä ”syyskuun 30 päivänä”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Edellä 3 kohdassa säädettyjä seuraamuksia sovelletaan myös laivayhtiöihin.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”11 a. Tulosataman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi, kun se on antanut ensin asianomaiselle laivayhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, antaa laivayhtiöille, jotka eivät ole täyttäneet palautusvelvoitteita kahdella tai useammalla perättäisellä raportointikaudella ja joiden osalta vaatimusten noudattamista ei ole onnistuttu varmistamaan muilla täytäntöönpanotoimenpiteillä, karkotusmääräyksen, joka on annettava tiedoksi komissiolle, Euroopan meriturvallisuusvirastolle (EMSA), muille jäsenvaltioille ja asianomaiselle lippuvaltiolle. Karkotusmääräyksen seurauksena jokaisen jäsenvaltion, lukuun ottamatta sitä jäsenvaltiota, jonka lipun alla alus purjehtii, on kiellettyä asianomaisen laivayhtiön aluksilta pääsy satamiinsa, kunnes laivayhtiö täyttää palautusvelvoitteet 12 artiklan mukaisesti. Kun alus purjehtii jonkin jäsenvaltion lipun alla ja saapuu johonkin sen satamista tai havaitaan jossakin sen satamista, asianomaisen jäsenvaltion on, kun se on antanut ensin asianomaiselle yhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, pysäytettävä alus, kunnes laivayhtiö täyttää palautusvelvoitteensa.

Kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu laivayhtiön alus havaitaan jossakin sen jäsenvaltion satamista, jonka lipun alla se purjehtii, asianomainen jäsenvaltio voi, kun se on antanut ensin asianomaiselle laivayhtiölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa, antaa pysäyttämismääräyksen, kunnes laivayhtiö täyttää palautusvelvoitteensa. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle, EMSAlle ja muille jäsenvaltioille. Tällaisen pysäyttämismääräyksen antamisen seurauksena jokaisen jäsenvaltion on toteutettava samat toimenpiteet kuin ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen mukaisen karkotuspäätöksen jälkeen.

Tämän kohdan säännökset eivät rajoita merihädässä olevien alusten tapauksessa sovellettavien kansainvälisten merenkulkua koskevien sääntöjen soveltamista.”;

24) korvataan 18 b artikla seuraavasti:

”18 b artikla

Komission, EMSAn ja muiden asiaankuuluvien organisaatioiden antama apu

1. Komissio, hallinnoiva jäsenvaltio ja laivayhtiöstä vastaavat hallinnointiviranomaiset voivat 3 c artiklan 4 kohdan sekä 3 g, 3 g d, 3 g e, 3 g f, 3 g g ja 18 a artiklan mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi pyytää apua EMSAlta tai muulta asiaankuuluvilta organisaatioilta ja tehdä tätä varten asianmukaisia sopimuksia näiden organisaatioiden kanssa.

2. Komissio pyrkii EMSAn avustamana kehittämään asianmukaisia välineitä ja ohjausta, jotta voidaan helpottaa ja koordinoita todentamis- ja täytäntöönpanotoimia, jotka liittyvät tämän direktiivin soveltamiseen meriliikenteeseen. Siinä määrin kuin käytännössä mahdollista tällainen ohjaus ja tällaiset välineet asetetaan jäsenvaltioiden ja todentajien saataville tiedonjakotarkoituksissa ja jotta voidaan varmistaa paremmin niiden kansallisten säännösten tehokas täytäntöönpano, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.”;

25) muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle 8 päivästä huhtikuuta 2018 määräämättömäksi ajaksi 3 c artiklan 6 kohdassa, 3 d artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa, 10 a artiklan 1, 8 ja 8 a kohdassa, 10 b artiklan 5 kohdassa, 12 artiklan 3 b kohdassa, 19 artiklan 3 kohdassa, 22 artiklassa, 24 artiklan 3 kohdassa, 24 a artiklan 1 kohdassa, 25 a artiklan 1 kohdassa, 28 c artiklassa ja 30 j artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 c artiklan 6 kohdassa, 3 d artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa, 10 a artiklan 1, 8 ja 8 a kohdassa, 10 b artiklan 5 kohdassa, 12 artiklan 3 b kohdassa, 19 artiklan 3 kohdassa, 22 artiklassa, 24 artiklan 3 kohdassa, 24 a artiklan 1 kohdassa, 25 a artiklan 1 kohdassa, 28 c artiklassa ja 30 j artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Edellä olevien 3 c artiklan 6 kohdassa 3 d artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 4 kohdan, 10 a artiklan 1, 8 tai 8 a kohdan, 10 b artiklan 5 kohdan, 12 artiklan 3 b kohdan, 19 artiklan 3 kohdan, 22 artiklan, 24 artiklan 3 kohdan, 24 a artiklan 1 kohdan, 25 a artiklan 1 kohdan, 28 c artiklan tai 30 j artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”;

26) korvataan 29 artikla seuraavasti:

”29 artikla

Hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettava kertomus

Jos hiilimarkkinoista 10 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen määräajoin annettavat kertomukset sisältävät näyttöä siitä, että hiilimarkkinat eivät toimi asianmukaisesti, komissio antaa kolmen kuukauden kuluessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotuksia, joiden tarkoituksena on lisätä hiilimarkkinoiden ja niihin liittyvien johdannaismarkkinoiden avoimuutta ja parantaa niiden eheyttä ja joissa käsitellään korjaavia toimenpiteitä, joilla parannetaan niiden toimintaa sekä tehostetaan markkinoiden väärinkäytön ehkäisemistä ja havaitsemista.”;

27) korvataan 29 a artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Liiallisten hinnanvaihtelujen johdosta toteutettavat toimenpiteet

1. Jos päästöoikeuksien keskihinta kuutena edeltävänä kalenterikuukautena on yli 2,4-kertainen verrattuna päästöoikeuksien keskihintaan edeltävien kahden vuoden viitejakson aikana, markkinavakausvarannosta vapautetaan 75 miljoonaa päästöoikeutta päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päästöoikeuksien hinta on II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien osalta 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti järjestettyjen huutokauppojen hinta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edeltävien kahden vuoden viitejakso on kahden vuoden jakso, joka päättyy ennen kyseisessä alakohdassa tarkoitettua kuuden kalenterikuukauden kauden ensimmäistä kuukautta.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan edellytys täyttyy eikä 2 kohtaa sovelleta, komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asiaa koskevan ilmoituksen, jossa ilmoitetaan päivämäärä, jona edellytys on täyttynyt.

Komissio julkaisee kunkin kuukauden kolmen ensimmäisen työpäivän kuluessa päästöoikeuksien keskihinnan edeltäviltä kuudelta kalenterikuukaudelta ja päästöoikeuksien keskihinnan edeltävien kahden vuoden viitejaksolta. Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edellytys ei täyty, komissio julkaisee myös hintatason, joka päästöoikeuksien keskihinnan olisi saavutettava seuraavan kuukauden aikana kyseisessä alakohdassa tarkoitetun edellytyksen täyttämiseksi.

2. Kun 1 kohdan mukainen edellytys päästöoikeuksien vapauttamiselle markkinavakauserävarannosta on täyttynyt, kyseisessä kohdassa tarkoitetun edellytyksen katsotaan täyttyneen uudestaan vasta vähintään 12 kuukauden kuluttua edellisen vapauttamisen päättymisestä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä.”;

28) muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä direktiiviä tarkastellaan säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon kansainvälinen kehitys ja pyrkimykset Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi sekä ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen osapuolten konferensseista johtuvat asiaan liittyvät sitoumukset.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Myös tämän direktiivin 10 a ja 10 b artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä eräiden sellaisten energiaintensiivisten teollisuudenalojen tukemiseksi, jotka saattavat olla alttiina hiilivuodolle, tarkastellaan säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon muiden merkittävien talouksien ilmastopoliittiset toimenpiteet. Tässä yhteydessä komissio tarkastelee myös, olisiko välillisten kustannusten kompensoimiseen liittyviä toimenpiteitä yhdenmukaistettava edelleen. CBAM:n toimialoihin sovellettavia toimenpiteitä tarkastellaan säännöllisesti uudelleen asetuksen (EU) 2023/956 soveltamisen perusteella. Komissio arvioi ennen 1 päivää tammikuuta 2028 ja sen jälkeen joka toinen vuosi osana mainitun asetuksen 30 artiklan 6 kohdan mukaista kertomustaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle CBAM:n vaikutuksia hiilivuodon riskiin, myös viennin osalta.

Kertomuksessa arvioidaan tarvetta toteuttaa lisätoimenpiteitä, myös lainsäädäntötoimenpiteitä, hiilivuotoriskeihin puuttumiseksi. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotus.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle aina Pariisin sopimuksen mukaisesti tehtävän maailmanlaajuisen tilannekatsauksen jälkeen ja tarkastelee tällöin erityisesti unionin lisäpolitiikkojen ja -toimenpiteiden tarvetta ottaen huomioon unionin ja sen jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen tarpeelliset vähennykset, myös suhteessa tämän direktiivin 9 artiklassa tarkoitettuun lineaariseen vähennyskertoimeen. Komissio voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tämän direktiivin muuttamisesta erityisesti asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmastoneutraaliustavoitteen ja mainitun asetuksen 4 artiklassa vahvistettujen unionin ilmastotavoitteiden noudattamisen varmistamiseksi. Tätä varten komissio ottaa lainsäädäntöehdotusta tehdessään huomioon muun muassa mainitun asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ennustetun ohjeellisen unionin kasvihuonekaasubudjetin kaudeksi 2030–2050.”;

d) lisätään kohdat seuraavasti:

”5. Komissio raportoi 31 päivään heinäkuuta 2026 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavista näkökohdista ja liittää kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen ja vaikutustenarvioinnin:

a) miten ilmakehästä poistettavien ja turvallisesti ja pysyvästi varastoitavien kasvihuonekaasujen aikaansaamat negatiiviset päästöt voitaisiin ottaa huomioon ja miten nämä negatiiviset päästöt voitaisiin kattaa päästökaupalla, mukaan lukien tarvittaessa tällaisen kattamisen selkeä soveltamisala ja tiukat kriteerit sekä takeet sen varmistamiseksi, että tällaisilla poistumilla ei korvata asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettujen unionin ilmastotavoitteiden mukaisia välttämättömiä päästövähennyksiä;

b) 20 MW:n nimellisen kokonaislämpötehon kynnysarvojen alentamisen toteutettavuus liitteen I mukaisissa toiminnoissa vuodesta 2031 alkaen;

c) onko kaikki tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kasvihuonekaasupäästöt tosiasiallisesti katettu ja onko kaksinkertainen laskenta tosiasiallisesti vältetty; se arvioi erityisesti niiden kasvihuonekaasupäästöjen laskentaa, jotka katsotaan talteen otetuiksi ja hyödynnetyiksi tuotteessa muulla kuin 12 artiklan 3 b kohdassa tarkoitetulla tavalla.

6. Tarkastellessaan tätä direktiiviä uudelleen tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti komissio analysoi, miten voidaan luoda kytköksiä EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden hiilimarkkinoiden välille estämättä asetuksessa (EU) 2021/1119 vahvistettujen ilmastoneutraaliustavoitteen ja unionin ilmastotavoitteiden saavuttamista.

7. Komissio esittää 31 päivään heinäkuuta 2026 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se arvioi yhdyskuntajätteen polttolaitosten EU:n päästökauppajärjestelmään sisällyttämisen toteutettavuutta, myös niiden vuodesta 2028 tapahtuvaa sisällyttämistä silmällä pitäen ja siten, että mukana on arvio mahdollisesta tarpeesta antaa jäsenvaltiolle mahdollisuus jättäytyä ulkopuolelle 31 päivään joulukuuta 2030 saakka. Komissio ottaa tässä yhteydessä huomioon kaikkien päästövähennyksiä edistävien alojen merkityksen sekä mahdollisen jätteen uudelleensuuntaamisen loppusijoitukseen kaatopaikoille unionissa ja jätteiden viennin kolmansiin maihin. Komissio ottaa lisäksi huomioon asiaankuuluvat perusteet, kuten vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, ympäristötavoitteiden tinkimättömyys, yhteensopivuus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (*) tavoitteiden kanssa sekä luotettavuus ja tarkkuus päästöjen tarkkailun ja laskennan osalta. Komissio liittää kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen tämän luvun säännösten soveltamiseksi kasvihuonekaasujen päästölupiin sekä lisäpäästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen yhdyskuntajätteen polttolaitoksille sekä mahdollisen jätteen uudelleensuuntaamisen estämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun direktiivin 4 artiklan soveltamista.

Komissio arvioi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa myös mahdollisuutta sisällyttää EU:n päästökauppajärjestelmään muita jätehuoltoprosesseja, erityisesti kaatopaikkoja, jotka aiheuttavat metaani- ja dityppioksidipäästöjä unionissa. Komissio voi tarvittaessa liittää kertomukseen myös lainsäädäntöehdotuksen tällaisten muiden jätehuoltoprosessien sisällyttämisestä EU:n päästökauppajärjestelmään.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).”;

29) lisätään 30 artiklan jälkeen luku seuraavasti:

”IV a luku

Rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökauppajärjestelmä

30 a artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan päästöihin, kasvihuonekaasujen päästölupiin, päästöoikeuksien myöntämiseen ja palauttamiseen, tarkkailuun, raportointiin ja todentamiseen liitteessä III tarkoitetun toiminnan osalta. Tätä lukua ei sovelleta II ja III luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin.

30 b artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen mikään säännelty yhteisö ei harjoita liitteessä III tarkoitettua toimintaa, ellei kyseisellä säännellyllä yhteisöllä ole toimivaltaisen viranomaisen tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti myöntämää lupaa.

2. Säännellyn yhteisön toimivaltaiselle viranomaiselle tämän artiklan 1 kohdan nojalla jättämän tämän luvun mukaista kasvihuonekaasujen päästölupaa koskevan hakemuksen on sisällettävä vähintään kuvaus seuraavista:

a) säännelty yhteisö;

- b) polttoainetyypit, joita se luovuttaa kulutukseen ja joita käytetään polttoon liitteessä III tarkoitetuilla toimialoilla, sekä tapa, jolla se vapauttaa kyseiset polttoaineet kulutukseen;
- c) liitteessä III tarkoitettua toimintaa varten kulutukseen luovutettujen polttoaineiden loppukäyttö;
- d) päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi suunnitellut toimenpiteet 14 ja 30 f artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti;
- e) yleistajuinen tiivistelmä tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

3. Toimivaltainen viranomainen myöntää kasvihuonekaasujen päästöluvan, jolla myönnetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle säännellylle yhteisölle lupa liitteessä III tarkoitettua toimintaa varten, jos se on vakuuttunut siitä, että kyseinen yhteisö kykenee tarkkailemaan päästöjä, jotka vastaavat liitteen III mukaisesti kulutukseen luovutettuja polttoainemääriä, ja raportoimaan niistä.

4. Kasvihuonekaasujen päästölupien on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) säännellyn yhteisön nimi ja osoite;
- b) kuvaus tavoista, joilla säännelty yhteisö luovuttaa polttoaineet kulutukseen tämän luvun soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;
- c) luettelo polttoaineista, joita säännelty yhteisö luovuttaa kulutukseen tämän luvun soveltamisalaan kuuluvilla toimialoilla;
- d) 14 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetut vaatimukset täyttävä tarkkailusuunnitelma;
- e) 14 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetut raportointivaatimukset;
- f) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaava määrä tämän luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia 30 e artiklan 2 kohdassa säädetyn määräajan mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että säännellyt yhteisöt päivittävät tarkkailusuunnitelmia lupaa muuttamatta. Säänneltyjen yhteisöjen on toimitettava päivitetty tarkkailusuunnitelmat toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyttäväksi.

6. Säännellyn yhteisön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista muutoksista, jotka koskevat sen toiminnan luonnetta tai sen kulutukseen luovuttamia polttoaineita ja jotka saattavat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa päivitettävä lupa 14 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti. Jos tämän luvun soveltamisalaan kuuluva säännelty yhteisö vaihtuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden säännellyn yhteisön nimi ja osoite.

30 c artikla

Päästöoikeuksien koko unionin lukumäärä

1. Tämän luvun mukaisesti vuodesta 2027 alkaen myönnettävien päästöoikeuksien koko unionin lukumäärää vähennetään vuosittain lineaarisesti vuodesta 2024 alkaen. Vuoden 2024 määrä määritellään vuoden 2024 päästörajoiksi, jotka lasketaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842 (*) 4 artiklan 2 kohdan mukaisten, tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien toimialojen vertailupäästöjen perusteella soveltaen lineaarista vähennyskerrointa kaikkiin mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluviin päästöihin. Määrää vähennetään vuoden 2024 jälkeen vuosittain 5,10 prosentin lineaarisella vähennyskertoimella. Komissio julkaisee 1 päivään tammikuuta 2025 mennessä koko unionin päästöoikeuksien määrän vuodeksi 2027.

2. Tämän luvun mukaisesti kunakin vuonna vuodesta 2028 alkaen myönnettävien koko unionin päästöoikeuksien määrää vähennetään vuosittain lineaarisesti vuodesta 2025 alkaen tämän luvun mukaisesti raportoitujen vuosien 2024–2026 keskimääräisten päästöjen perusteella. Päästöoikeuksien määrä vähenee 5,38 prosentin lineaarisella vähennyskertoimella, paitsi jos sovelletaan liitteessä III a olevan 1 kohdan edellytyksiä, jolloin määrä vähenee lineaarisella vähennyskertoimella, joka on mukautettu liitteessä III a olevassa 2 kohdassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Komissio julkaisee 30 päivään kesäkuuta 2027 mennessä koko unionin päästöoikeuksien määrän vuodeksi 2028 sekä tarvittaessa mukautetun lineaarisen vähennyskertoimen.

3. Tämän luvun mukaisesti myönnettävää unionin laajuista päästöoikeuksien määrää mukautetaan kunkin vuoden osalta vuodesta 2028 alkaen palautettujen päästöoikeuksien määrän kompensoimiseksi 30 f artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa ei ole ollut mahdollista välttää päästöjen kaksinkertaista laskentaa tai joissa on palautettu tämän luvun soveltamisalaan kuulumattomia päästöjä vastaavia päästöoikeuksia. Mukautuksen on vastattava tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien kokonaismäärää, joka on kompensoitu kyseisenä raportointivuotena 30 f artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Jäsenvaltion, joka sisällyttää 30 j artiklan nojalla yksipuolisesti liitteessä III tarkoitettua toiminnan aloille toimialoja, joita ei ole lueteltu kyseisessä liitteessä, on varmistettava, että säännelty yhteisö toimittaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään asianomaisen vuoden 30 päivänä huhtikuuta asianmukaisesti perustellun raportin 30 f artiklan mukaisesti. Jos toimitetut tiedot ovat asianmukaisesti perusteltuja, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä komissiolle viimeistään asianomaisen vuoden 30 päivänä kesäkuuta. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettävien päästöoikeuksien määrää mukautetaan ottaen huomioon säänneltyjen yhteisöjen asianmukaisesti perusteltu raportti.

30 d artikla

Päästöoikeuksien huutokauppa liitteessä III tarkoitettua toimintaa varten

1. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöoikeudet huutokaupataan vuodesta 2027 alkaen, paitsi jos ne lisätään päätöksellä (EU) 2015/1814 perustettuun markkinavakauserävarantoon. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöoikeudet huutokaupataan erillään tämän direktiivin II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvista päästöoikeuksista.

2. Tämän luvun mukainen päästöoikeuksien huutokauppa aloitetaan vuonna 2027 määrällä, joka vastaa 130:tä prosenttia vuonna 2027 huutokaupattavien päästöoikeuksien määrästä ja joka määritetään kyseisen vuoden koko unionin päästöoikeuksien määrän ja vastaavien huutokauppaosuuksien ja -määrien perusteella tämän artiklan 3–6 kohdan nojalla. Huutokaupattavaa ylimääräistä 30 prosenttia on käytettävä ainoastaan päästöoikeuksien palauttamiseen 30 e artiklan 2 kohdan nojalla, ja ne voidaan huutokaupata 31 päivään toukokuuta 2028 saakka. Ylimääräiset 30 prosenttia on vähennettävä kaudella 2029–2031 huutokaupattavista määristä. Näitä varhaisia huutokauppoja koskevat ehdot vahvistetaan tämän artiklan 7 kohdan ja 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Vuonna 2027 luodaan 600 miljoonaa tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta markkinavakauserävarantoon päätöksen (EU) 2015/1814 1 a artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Tämän luvun mukaisesti myönnetty 150 miljoonaa päästöoikeutta huutokaupataan ja kaikki näistä huutokaupoista saatavat tulot asetetaan asetuksella (EU) 2023/955 perustetun sosiaalisen ilmastonrahaston käyttöön vuoteen 2032 saakka.

4. Komissio varmistaa jäljellä olevasta päästöoikeuksien määrästä ja saavuttaakseen yhdessä tämän artiklan 3 kohdassa ja tämän direktiivin 10 a artiklan 8 b kohdassa tarkoitetuista päästöoikeuksista saatujen tulojen kanssa 65 000 000 000 euron enimmäismäärän, että tämän luvun soveltamisalaan kuuluvia päästöoikeuksia huutokaupataan lisämäärä, joka asetetaan asetuksella (EU) 2023/955 perustetun sosiaalisen ilmastonrahaston käyttöön vuoteen 2032 saakka.

Komissio varmistaa, että tämän artiklan 3 kohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettua sosiaalisen ilmastonrahaston käyttöön tarkoitettua päästöoikeuksia huutokaupataan 10 artiklan 4 kohdassa ja kyseisen artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä tarkoitettujen periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti.

Tämän artiklan 3 kohdassa ja tässä kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien huutokaupasta saadut tulot ovat asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 21 artiklan 5 kohdan mukaisia ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, ja ne käytetään sosiaaliseen ilmastonrahastoon sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

Sosiaaliseen ilmastonrahastoon 10 a artiklan 8 b kohdan, tämän artiklan 3 kohdan ja tämän kohdan mukaisesti kohdennettava vuotuinen määrä saa olla enintään

- a) 4 000 000 000 euroa vuonna 2026;
- b) 10 900 000 000 euroa vuonna 2027;

- c) 10 500 000 000 euroa vuonna 2028;
- d) 10 300 000 000 euroa vuonna 2029;
- e) 10 100 000 000 euroa vuonna 2030;
- f) 9 800 000 000 euroa vuonna 2031;
- g) 9 400 000 000 euroa vuonna 2032.

Jos tämän luvun mukaisesti perustettua päästökauppajärjestelmää lykätään 30 k artiklan nojalla vuoteen 2028, sosiaalisen ilmastorahaston käyttöön tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti asetettava enimmäismäärä on 54 600 000 000 euroa. Tällöin sosiaaliseen ilmastorahastoon kohdennettavat vuotuiset määrät saavat yhteenlaskettuina olla enintään 4 000 000 000 euroa vuosina 2026 ja 2027, ja 1 päivän tammikuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2032 välisenä ajanjaksona asianomainen vuotuinen määrä saa olla enintään

- a) 11 400 000 000 euroa vuonna 2028;
- b) 10 300 000 000 euroa vuonna 2029;
- c) 10 100 000 000 euroa vuonna 2030;
- d) 9 800 000 000 euroa vuonna 2031;
- e) 9 000 000 000 euroa vuonna 2032.

Jos tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta huutokaupasta saadut tulot todetaan omiksi varoiksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti, tämän direktiivin 10 a artiklan 8 a kohtaa, tämän artiklan 3 kohtaa ja tätä kohtaa ei sovelleta.

5. Jäsenvaltioiden on huutokaupattava tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien kokonaismäärä sen jälkeen, kun siitä on vähennetty tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut määrät, ja jaettava se jäsenvaltioiden välillä osuuksina, jotka ovat saman suuruiset kuin kyseisen jäsenvaltion osuus asetuksen (EU) 2018/842 4 artiklan kohdan mukaisista, mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti perusteellisesti tarkastelluista vertailupäästöistä tämän direktiivin liitteessä III olevan toisen kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen päästölähde-luokkien osalta keskimäärin kaudella 2016–2018.

6. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään, lukuun ottamatta tuloja, jotka ovat tämän artiklan 4 kohdan mukaisia ulkoisia käyttötarkoituksensa sidottuja tuloja, tai tuloja, jotka on todettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan mukaisiksi omiksi varoiksi ja otettu unionin talousarvioon. Jäsenvaltioiden on käytettävä tulonsa tai näiden tulojen rahallista arvoa vastaava määrä yhteen tai useampaan tämän direktiivin 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista tarkoituksista siten, että etusijalle asetetaan toimet, joilla voidaan osaltaan vaikuttaa tämän luvun mukaisen päästökaupan sosiaalisiin näkökohtiin, tai yhteen tai useampaan seuraavista:

- a) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on edistää rakennusten lämmityksen ja jäähdytyksen vähähiilistämistä tai rakennusten energiatarpeiden vähentämistä, mukaan lukien uusiutuvien energialähteiden integrointi ja niihin liittyvät direktiivin 2012/27/EU 7 artiklan 11 kohdan ja 12 ja 20 artiklan mukaiset toimenpiteet, sekä toimenpiteet taloudellisen tuen antamiseksi energiatehokkuudeltaan heikoimmissa rakennuksissa asuville pienituloisille kotitalouksille;
- b) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on päästöttömien ajoneuvojen käyttöönoton nopeuttaminen tai taloudellisen tuen antaminen päästöttömien ajoneuvojen täysin yhteentoimivan tankkaus- ja latausinfrastruktuurin käyttöönottoon, tai toimenpiteet, joilla kannustetaan siirtymistä julkiseen liikenteeseen ja parannetaan multimodaalisuutta tai joilla annetaan taloudellista tukea pieni- ja keskituloisiin liikenteen käyttäjiin liittyviin sosiaalisiin näkökohtiin puuttumiseksi;
- c) niiden ilmastotoimien sosiaalisen tuen suunnitelman rahoittaminen asetuksen (EU) 2023/955 15 artiklan mukaisesti;
- d) taloudellisen korvauksen myöntäminen polttoaineiden loppukuluttajille 30 f artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa ei ole ollut mahdollista välttää päästöjen kaksinkertaista laskentaa tai joissa on palautettu tämän luvun soveltamisalaan kuulumattomia päästöjä vastaavia päästöoikeuksia.

Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja tai rahoitustukea tarjoavia sääntelypolitiikkoja, jotka on laadittu tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa tässä luvussa tarkoitettua päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja kyseisessä alakohdassa tarkoitettuja tuloja.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tulojen käytöstä ja tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista sisällyttämällä nämä tiedot asetuksen (EU) 2018/1999 nojalla toimitettuihin raportteihinsa.

7. Tämän luvun mukaisesti myönnettyihin päästöoikeuksiin sovelletaan 10 artiklan 4 ja 5 kohtaa.

30 e artikla

Päästöoikeuksien siirto, palautus ja mitätöiminen

1. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin, säännelyihin yhteisöihin ja päästöoikeuksiin sovelletaan 12 artiklaa, lukuun ottamatta kyseisen artiklan 3 ja 3 a kohtaa, 4 kohdan toista ja kolmatta virkettä sekä 5 kohtaa. Tätä varten

- a) viittauksia päästöihin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin;
- b) viittauksia laitosten toiminnanharjoittajiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin säännelyihin yhteisöihin;
- c) viittauksia päästöoikeuksiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöoikeuksiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 päivästä tammikuuta 2028 alkaen, että säännely yhteisö palauttaa joka vuosi 31 päivään toukokuuta mennessä 15 ja 30 f artiklan mukaisesti säännellyn yhteisön tämän luvun soveltamisalaan kuuluvia, 15 ja 30 f artiklan mukaisesti todennettuja edellisen kalenterivuoden kokonaispäästöjä vastaavan määrän, joka vastaa liitteen III mukaisesti kulutukseen luovutettujen polttoaineiden määrää ja että nämä päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos tiettyyn jäsenvaltioon sijoittautuneeseen säännelyyn yhteisöön sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2030 saakka kansallista hiiliveroa, joka on voimassa vuosina 2027–2030 ja joka kattaa liitteessä III tarkoitetun toiminnan, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi vapauttaa kyseisen säännellyn yhteisön tämän artiklan 2 kohdan mukaisesta velvoitteesta palauttaa päästöoikeuksia tietynä viitevuonna edellyttäen, että:

- a) asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle mainitusta kansallisesta hiiliverostaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 ja että kansallinen lainsäädäntö, jossa vahvistetaan vuosina 2027–2030 sovellettavat verokannat, on viimeistään kyseisenä päivänä tullut voimaan; asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikista kansallisen hiiliveron myöhemmistä muutoksista;
- b) kyseisen säännellyn yhteisön tosiasiallisesti maksama asianomaisen jäsenvaltion kansallinen hiilivero on viitevuonna korkeampi kuin tämän luvun nojalla perustetun päästökauppajärjestelmän keskimääräinen huutokaupan selvityshinta;
- c) säännely yhteisö noudattaa täysimääräisesti kasvihuonekaasujen päästölupia koskevan 30 b artiklan ja päästöjänsä tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevan 30 f artiklan mukaisia veloitteita;
- d) asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle tällaisen vapautuksen soveltamisesta ja sitä vastaavan tämän alakohdan g alakohdan ja 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti mitätöitävien päästöoikeuksien määrän viimeistään viitevuotta seuraavan vuoden toukokuun 31 päivänä;
- e) komissio ei vastusta poikkeuksen soveltamista sillä perusteella, että ilmoitettu toimenpide ei ole tässä kohdassa säädettyjen edellytysten mukainen, kolmen kuukauden kuluessa tämän alakohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta tai kahden kuukauden kuluessa tämän alakohdan d alakohdassa tarkoitettua asianomaista vuotta koskevasta ilmoituksesta;

- f) asianomainen jäsenvaltio ei huutokauppaa 30 d artiklan 5 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien määrää tietyin viitevuoden osalta ennen kuin tämän kohdan mukaisesti mitätöitävien päästöoikeuksien määrä on määritetty tämän alakohdan g alakohdan mukaisesti; asianomainen jäsenvaltio ei saa huutokaupata mitään 30 d artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesta lisäpäästöoikeuksien määrästä;
- g) asianomainen jäsenvaltio mitätöi viitevuoden osalta 30 d artiklan 5 kohdassa tarkoitettua huutokauppaamiensa päästöoikeuksien kokonaismäärästä tietyin määrän päästöoikeuksia, joka vastaa kyseisen säännellyn yhteisön tämän luvun mukaisia todennettuja päästöjä viitevuoden osalta; jos tämän alakohdan f alakohdan soveltamista seuraavana viitevuonna huutokaupattavien päästöoikeuksien määrä on pienempi kuin tämän kohdan mukaisesti mitätöitävien päästöoikeuksien määrä, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että se mitätöi erotusta vastaavan päästöoikeuksien määrän viitevuotta seuraavan vuoden loppuun mennessä; ja
- h) asianomainen jäsenvaltio sitoutuu tämän alakohdan a alakohdan mukaisen ensimmäisen ilmoituksen yhteydessä käyttämään yhteen tai useampaan 30 d artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltuun tai tarkoitettuun toimenpiteeseen määrän, joka vastaa tuloja, joihin 30 d artiklan 6 kohtaa olisi sovellettu ilman tätä poikkeusta; sovelletaan 30 d artiklan 5 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa, ja komissio varmistaa, että niiden nojalla saadut tiedot ovat tässä alakohdassa tehdyn sitoumuksen mukaisia.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdan mukaisesti mitätöitävien päästöoikeuksien määrä ei vaikuta tämän direktiivin 30 d artiklan 4 kohdan nojalla käyttöön otettuihin ulkoisiin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin tai neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053 (**) mukaisiin unionin talousarvion omiin varoihin, jotka ovat peräisin tämän direktiivin 30 d artiklan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, jos nämä omat varat on otettu käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 311 artiklan kolmannen kohdan nojalla.

4. Sairaaloille, jotka eivät kuulu III luvun soveltamisalaan, voidaan myöntää taloudellinen korvaus niille tämän luvun mukaisten päästöoikeuksien palauttamisen vuoksi siirretyistä kustannuksista. Tätä varten sovelletaan soveltuvin osin tämän luvun säännöksiä, joita sovelletaan kaksinkertaiseen laskentaan.

30 f artikla

Tarkkailu, raportointi, päästöjen todentaminen ja akkreditointi

1. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin, säännelyihin yhteisöihin ja päästöoikeuksiin sovelletaan 14 ja 15 artiklaa. Tätä varten
- a) viittauksia päästöihin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin;
- b) viittauksia liitteessä I lueteltuun toimintaan on pidettävä viittauksina liitteessä III tarkoitettuun toimintaan;
- c) viittauksia toiminnanharjoittajiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin säännelyihin yhteisöihin;
- d) viittauksia päästöoikeuksiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöoikeuksiin
- e) viittauksia 15 artiklassa olevaan päivämäärään pidetään viittauksina 30 päivään huhtikuuta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin säännelty yhteisö tarkkailee kunakin kalenterivuonna vuodesta 2025 alkaen päästöjä, jotka vastaavat liitteen III nojalla kulutukseen luovutettujen polttoaineiden määriä. Niiden on myös varmistettava, että kukin säännelty yhteisö raportoi nämä päästöt toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavana vuonna vuodesta 2026 alkaen 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 päivästä tammikuuta 2028 alkaen, että kukin säännelty yhteisö raportoi joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä vuoteen 2030 saakka, kuinka suuren osuuden tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien palauttamiseen liittyvistä kustannuksista se on keskimäärin siirtänyt kuluttajille edellisenä vuonna. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat tällaisten raporttien vaatimuksia ja asiakirjamalleja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelunnettelyä noudattaen. Komissio arvioi toimitetut raportit ja raportoi havainnoistaan vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jos komissio toteaa, että hiilidioksidikustannusten siirtämiseen liittyy epäasianmukaisia käytäntöjä, raportin yhteydessä voidaan tarvittaessa antaa lainsäädäntöehdotuksia, joilla pyritään puuttumaan tällaisiin epäasianmukaisiin käytäntöihin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin säännelty yhteisö, jolla on 30 b artiklan mukainen lupa 1 päivänä tammikuuta 2025, raportoi vuoden 2024 historialliset päästönsä 30 päivään huhtikuuta 2025 mennessä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännellyt yhteisöt pystyvät yksilöimään ja dokumentoimaan luotettavasti ja täsmällisesti polttoainetyypeittäin kulutukseen luovutetun polttoaineen täsmälliset määrät, joita käytetään polttoon liitteessä III tarkoitetuilla toimialoilla, sekä säänneltyjen yhteisöjen kulutukseen luovuttamien polttoaineiden loppukäytön. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet rajoittaakseen riskiä, että tämän luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöt ja II ja III luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöt lasketaan kahteen kertaan, sekä riskiä, että palautetaan tämän luvun soveltamisalaan kuulumattomia päästöjä koskevia päästöoikeuksia.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi ja sen välttämiseksi, että palautetaan tämän luvun soveltamisalaan kuulumattomia päästöjä koskevia päästöoikeuksia, sekä taloudellisen korvauksen myöntämiseksi polttoaineiden loppukuluttajille tapauksissa, joissa tällaista kaksinkertaista laskentaa tai palauttamista ei voida välttää. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Polttoaineiden loppukuluttajille myönnettävän taloudellisen korvauksen laskenta perustuu päästöoikeuksien keskihintaan kyseisenä raportointivuotena 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti järjestetyissä huutokaupoissa.

6. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöjen tarkkailua ja raportointia koskevat periaatteet esitetään liitteessä IV olevassa C osassa.

7. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöjen todentamisperusteet esitetään liitteessä V olevassa C osassa.

8. Jäsenvaltiot voivat 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti sallia yksinkertaistettuja tarkkailu-, raportointi- ja todentamistoimenpiteitä säännellyille yhteisöille, joiden kulutukseen luovutettujen polttoaineiden määriä vastaavat vuotuiset päästöt ovat alle 1 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia.

30 g artikla

Hallinnointi

Tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin, säännelyihin yhteisöihin ja päästöoikeuksiin sovelletaan 13 ja 15 a artiklaa, 16 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 12 kohtaa sekä 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22 a, 23 ja 29 artiklaa. Tätä varten

- a) viittauksia päästöihin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöihin;
- b) viittauksia toiminnanharjoittajiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin säännelyihin yhteisöihin;
- c) viittauksia päästöoikeuksiin on pidettävä viittauksina tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöoikeuksiin.

30 h artikla

Liiallisen hinnannousun johdosta toteutettavat toimenpiteet

1. Jos päästöoikeuksien keskihinta tämän direktiivin 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti järjestetyissä huutokaupoissa on yli kolmena peräkkäisenä kuukautena yli kaksinkertainen verrattuna päästöoikeuksien keskihintaan edeltävinä kuutena peräkkäisenä kuukautena tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien huutokaupoissa, 50 miljoonaa tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta vapautetaan markkinavakausvarannosta päätöksen (EU) 2015/1814 1 a artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Vuosina 2027 ja 2028 ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy, kun yli kolmena peräkkäisenä kuukautena päästöoikeuksien keskihinta on yli puolitoistakertainen verrattuna päästöoikeuksien keskihintaan edeltävien kuuden peräkkäisen kuukauden viitejakson aikana.

2. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päästöoikeuksien keskihinta ylittää 45 euron hinnan kahden peräkkäisen kuukauden ajan, 20 miljoonaa tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta vapautetaan markkinavakausvarannosta päätöksen (EU) 2015/1814 1 a artiklan 7 kohdan mukaisesti. Hinnat sidotaan vuoden 2020 Euroopan kuluttajahintaindeksiin. Päästöoikeuksia vapautetaan tässä kohdassa säädetyllä mekanismilla 31 päivään joulukuuta 2029 saakka.

3. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien keskihinta on yli kolminkertainen verrattuna päästöoikeuksien keskihintaan edeltävinä kuutena peräkkäisenä kuukautena, 150 miljoonaa tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta vapautetaan markkinavakausvarannosta päätöksen (EU) 2015/1814 1 a artiklan 7 kohdan mukaisesti.
4. Jos 2 kohdassa tarkoitettu edellytys on täyttynyt samana päivänä kuin 1 tai 3 kohdassa tarkoitettu edellytys, lisäpäästöoikeuksia vapautetaan ainoastaan 1 tai 3 kohdan nojalla.
5. Komissio esittää ennen 31 päivää joulukuuta 2029 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se arvioi, onko 2 kohdassa tarkoitettu mekanismi ollut tehokas ja olisiko sen soveltamista jatkettava. Komissio liittää tarvittaessa kertomukseen lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin muuttamisesta mekanismin mukauttamiseksi.
6. Jos yksi tai useampi 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä on täyttynyt ja päästöoikeuksia on sen johdosta vapautettu, lisäpäästöoikeuksia ei vapauteta tämän artiklan nojalla aiemmin kuin 12 kuukautta sen jälkeen.
7. Jos tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu edellytys on täyttynyt uudelleen tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettun 12 kuukauden ajanjakson jälkipuoliskolla, komissio arvioi asetuksen (EU) 2018/1999 44 artiklalla perustettun komitean avustamana toimenpiteen tehokkuutta ja voi päättää täytäntöönpanosäädöksellä, että tämän artiklan 6 kohtaa ei sovelleta. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään tämän direktiivin 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
8. Jos yksi tai useampi 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä on täyttynyt eikä 6 kohtaa sovelleta, komissio julkaisee viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* päivämäärän, jona 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu edellytys on täyttynyt tai tarkoitettut edellytykset ovat täyttyneet.
9. Jäsenvaltioiden, joita koskee velvoite toimittaa korjaava toimintasuunnitelma asetuksen (EU) 2018/842 8 artiklan mukaisesti, on otettava asianmukaisesti huomioon kahden edellisen vuoden aikana tapahtuneen tämän artiklan 2 kohdan mukaisen lisäpäästöoikeuksien vapauttamisen vaikutukset, kun ne harkitsevat mainitun asetuksen 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen lisätoimien toteuttamista mainitun asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi.

30 i artikla

Tämän luvun uudelleentarkastelu

Komissio antaa 1 päivään tammikuuta 2028 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän luvun säännösten täytäntöönpanosta siltä osin kuin on kyse niiden tehokkuudesta, hallinnoinnista ja käytännön soveltamisesta, mukaan lukien päätöksen (EU) 2015/1814 mukaisten sääntöjen soveltaminen. Komissio liittää tarvittaessa kyseiseen kertomukseen lainsäädäntöehdotuksen tämän luvun muuttamisesta. Komissio arvioi 31 päivään lokakuuta 2031 mennessä, onko mahdollista sisällyttää tämän direktiivin liitteen III soveltamisalaan kuuluvat alat päästökauppajärjestelmään, joka kattaa tämän direktiivin liitteessä I luetellut alat.

30 j artikla

Menettelyt liitteessä III tarkoitettun toiminnan yksipuoliseksi laajentamiseksi muille aloille, joihin ei sovelleta II ja III lukua

1. Vuodesta 2027 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästökauppaa tämän luvun mukaisesti toimialoihin, joita ei ole lueteltu liitteessä III, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollinen kilpailun vääristyminen, tämän luvun nojalla perustettun päästökauppajärjestelmän tinkimättömyys ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuus, edellyttäen, että komissio hyväksyy toiminnan laajentamisen liitteessä III tarkoitetuille toimialoille.

Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun laajentamisen hyväksymistä, lupaa lisäpäästöoikeuksien myöntämiseen ja luvan myöntämistä muille jäsenvaltioille liitteessä III tarkoitetun toiminnan laajentamiseen. Hyväksyessään tällaisia delegoituja säädöksiä komissio voi myös täydentää toiminnan laajentamista lisäsäännöillä, jotka koskevat toimenpiteitä, joilla puututaan mahdolliseen kaksinkertaiseen laskentaan, mukaan lukien lisäpäästöoikeuksien myöntäminen sellaisten päästöoikeuksien kompensoimiseksi, jotka on palautettu polttoaineiden käytöstä liitteessä I luetelluissa toiminnoissa. Taloudellisten toimenpiteiden, joita jäsenvaltiot toteuttavat yritysten hyväksi toimialoilla ja toimialojen osilla, jotka ovat alttiita todelliselle hiilivuotoriskille sen vuoksi, että polttoaineiden hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu merkittäviä välillisiä kustannuksia yksipuolisen laajentamisen vuoksi, on oltava valtioneuvoston päätösten mukaisia, eivätkä ne saa aiheuttaa aiheettomia kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla.

2. Tämän artiklan mukaisen luvan nojalla myönnetty lisäpäästöoikeudet on huutokaupattava 30 d artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Sen estämättä, mitä 30 d artiklan 1–6 kohdassa säädetään, liitteessä III tarkoitettua toimintaa tämän artiklan mukaisesti yksipuolisesti laajentaneiden jäsenvaltioiden on päätettävä, miten kyseisten lisäpäästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään.

30 k artikla

Rakennusten, tieliikenteen ja muiden toimialojen päästökaupan lykkäminen vuoteen 2028, jos energianhinnat ovat poikkeuksellisen korkeat

1. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 15 päivään heinäkuuta 2026 mennessä ilmoituksen siitä, onko jompikumpi tai kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttynyt:

- a) kaasun keskimääräinen TTF-hinta 30 päivänä kesäkuuta 2026 päättyneen kuuden kalenterikuukauden aikana on korkeampi kuin kaasun keskimääräinen TTF-hinta helmi- ja maaliskuussa 2022;
- b) Brent-raakaöljyn keskihinta 30 päivänä kesäkuuta 2026 päättyneen kuuden kalenterikuukauden aikana on yli kaksinkertainen verrattuna Brent-raakaöljyn keskihintaan viitenä edeltävänä vuotena; tämä viiden vuoden viitejakso on viiden vuoden jakso, joka päättyy ennen kyseisen kuuden kalenterikuukauden kauden ensimmäistä kuukautta.

2. Jos jompikumpi tai kumpikin 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) poiketen siitä, mitä 30 c artiklan 1 kohdassa säädetään, vuosi 2028 on ensimmäinen vuosi, jonka osalta vahvistetaan koko unionin päästöoikeuksien määrä ja, poiketen siitä, mitä 30 c artiklan 3 kohdassa säädetään, vuosi 2029 on ensimmäinen vuosi, jonka osalta mukautetaan koko unionin päästöoikeuksien määrää;
- b) poiketen siitä, mitä 30 d artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päästöoikeuksien huutokaupan alkamista lykätään vuoteen 2028;
- c) poiketen siitä, mitä 30 d artiklan 2 kohdassa säädetään, ensimmäisenä vuonna huutokaupattavat päästöoikeuksien lisämäärät vähennetään kaudella 2030–2032 huutokaupattavista määristä ja ensimmäiset päästöoikeudet markkinavakausvarantoon luodaan vuonna 2028;
- d) poiketen siitä, mitä 30 e artiklan 2 kohdassa säädetään, määräaika, johon mennessä päästöoikeudet on palautettava ensimmäisen kerran, lykätään 31 päivään toukokuuta 2029 vuoden 2028 kokonaispäästöjen osalta;
- e) poiketen siitä, mitä 30 i artiklassa säädetään, määräaika, johon mennessä komissio antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle, lykätään 1 päivään tammikuuta 2029.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

(**) Neuvoston päätös (EU, Euratom) 2020/2053, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom kumoamisesta (EUVL L 424, 15.12.2020, s. 1).";

30) lisätään luku seuraavasti:

”IV b luku

Tieteellinen neuvonta ja rahoituksen näkyvyys

30 l artikla

Tieteellinen neuvonta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009 (*) 10 a artiklalla perustettu ilmastonmuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta, jäljempänä 'neuvottelukunta', voi omasta aloitteestaan antaa tätä direktiiviä koskevaa tieteellistä neuvontaa ja laatia sitä koskevia raportteja. Komissio ottaa huomioon neuvottelukunnan neuvonnan ja raportit, erityisesti siltä osin kuin ne koskevat:

- a) tarvetta toteuttaa muita unionin politiikkatoimia ja toimenpiteitä tämän direktiivin 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja päämäärien noudattamisen varmistamiseksi;
- b) unionin täydentävien politiikkatoimien ja toimenpiteiden tarvetta, kun otetaan huomioon ICAOn sopimukset maailmanlaajuisista toimenpiteistä ilmailun ilmastovaikutusten vähentämiseksi sekä tämän direktiivin 3 g artiklassa tarkoitettun IMO:n maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen tavoitetaso ja ympäristötavoitteiden tinkimättömyys.

30 m artikla

Tiedotus, viestintä ja julkisuus

1. Komissio varmistaa 10 a artiklan 8 kohdassa tarkoitettun EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista peräisin olevan rahoituksen näkyvyyden

- a) varmistamalla, että tällaisen rahoituksen saajat ilmaisevat kyseisen rahoituksen alkuperän ja varmistavat unionin rahoituksen näkyvyyden, erityisesti kun ne tekevät tunnetuksi hankkeita ja niiden tuloksia, tarjoamalla johdonmukaista, olennaista ja oikeasuhteista kohdennettua tietoa useille kohderyhmille, mukaan lukien tiedotusvälineet ja suuri yleisö; ja
- b) varmistamalla, että tällaisen rahoituksen saajat käyttävät asianmukaista merkintää, jossa lukee "(Osa) rahoitettu EU:n päästökauppajärjestelmästä (innovaatorahasto)" ja jossa on esillä unionin tunnus ja rahoituksen määrä; jos merkinnän käyttö ei ole toteutettavissa, innovaatorahasto on mainittava kaikessa viestintätoiminnassa, myös strategisissa paikoissa yleisön näkyvillä olevilla ilmoitustauluilla.

Komissio vahvistaa 10 a artiklan 8 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä tarvittavat vaatimukset, joilla varmistetaan innovaatorahastosta myönnettävän rahoituksen näkyvyys, mukaan lukien vaatimus mainita kyseinen rahasto.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 10 d artiklassa tarkoitettun EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista peräisin olevan rahoituksen näkyvyys tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetyn mukaisesti, mukaan lukien vaatimus mainita modernisaatorahasto.

3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä kansalliset olosuhteet huomioon ottaen varmistamaan EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista, joiden käytöstä ne päättävät 3 d artiklan 4 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan ja 30 d artiklan 6 kohdan mukaisesti, rahoitettujen toimien tai hankkeiden rahoituksen lähteen näkyvyys.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 401/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta (EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13).”;

31) muutetaan direktiivin 2003/87/EY liitteet I, II b, IV ja V tämän direktiivin liitteen I mukaisesti, ja lisätään direktiiviin 2003/87/EY liitteet III ja III a tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Päätöksen (EU) 2015/1814 muuttaminen

Muutetaan päätös (EU) 2015/1814 seuraavasti:

1) muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio julkaisee kunakin vuonna kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän seuraavan vuoden 1 päivään kesäkuuta mennessä. Kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on 1 päivästä tammikuuta 2008 laitosten ja laivayhtiöiden osalta myönnettyjen ja muiden kuin varantoon lisättyjen päästöoikeuksien kumulatiivinen määrä, mukaan lukien päästöoikeuksien määrä, joka kyseisellä kaudella on myönnetty direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se oli voimassa 18 päivään maaliskuuta 2018, 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä laitosten hyödyntämät oikeudet käyttää EU:n päästökauppajärjestelmän nojalla kansainvälisiä hyvityksiä, kyseisen vuoden 31 päivään joulukuuta saakka; tästä vähennetään EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvista laitoksista ja laivayhtiöistä peräisin olevien todennettujen päästöjen kumulatiivinen määrä tonneina 1 päivän tammikuuta 2008 ja kyseisen vuoden 31 päivän joulukuuta väliseltä ajalta sekä direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti mitätöidyt päästöoikeudet. Huomioon ei oteta vuosien 2005 ja 2007 välisenä kolmivuotiskautena syntyneitä päästöjä sekä näitä päästöjä varten myönnettyjä päästöoikeuksia. Ensimmäisen kerran määrä julkaistaan viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2017.;"

b) lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän laskennassa otetaan vuodesta 2024 alkaen huomioon ilmailun osalta myönnettyjen päästöoikeuksien kumulatiivinen määrä sekä EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisten ilmailun todennettujen päästöjen kumulatiivinen määrä tonneina 1 päivän tammikuuta 2024 ja kunkin saman vuoden 31 päivän joulukuuta väliseltä ajalta, lukuun ottamatta lentojen päästöjä reiteillä, joihin sovelletaan direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 6 kohdan nojalla laskettuja hyvityksiä.

Kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärää laskettaessa direktiivin 2003/87/EY 3 g b artiklan mukaisesti mitätöidyt päästöoikeudet katsotaan myönnetyiksi päästöoikeuksiksi.;"

c) korvataan 5 ja 5 a kohta seuraavasti:

"5. Jos kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on 833–1 096 miljoonaa, jäsenvaltioiden direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 2 kohdan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrästä vähennetään päästöoikeuksia määrä, joka vastaa kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän, sellaisena kuin se on vahvistettu uusimmassa tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa julkaisussa, ja 833 miljoonan erotusta, ja mainittu määrä lisätään varantoon 12 kuukauden jaksoksi, joka alkaa kyseisen vuoden syyskuun 1 päivästä. Jos kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on yli 1 096 miljoonaa, jäsenvaltioiden direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 2 kohdan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrästä vähennetään päästöoikeuksia määrä, joka vastaa 12:ta prosenttia kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärästä, ja mainittu määrä lisätään varantoon 12 kuukauden jaksoksi, joka alkaa kyseisen vuoden syyskuun 1 päivästä. Poiketen siitä, mitä tämän alakohdan toisessa virkkeessä säädetään, virkkeessä tarkoitettu prosenttiosuus kaksinkertaistetaan 31 päivään joulukuuta 2030 saakka.

Direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja päästöoikeuksia ei 31 päivään joulukuuta 2030 saakka oteta huomioon määrittäessä jäsenvaltioiden osuuksia kyseisestä kokonaismäärästä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tämän kohdan mukaisesti vähennettävien päästöoikeuksien kokonaismäärään.

5 a. Ellei 3 artiklan mukaisesti toteutetussa ensimmäisessä uudelleentarkastelussa toisin päätetä, vuodesta 2023 alkaen ne varannossa säilytettävät päästöoikeudet, joiden määrä on yli 400 miljoonaa, eivät enää ole voimassa.;"

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Jos jonakin vuonna ei sovelleta tämän artiklan 6 kohtaa ja direktiivin 2003/87/EY 29 a artiklan 1 kohdan edellytys on täyttynyt, varannosta vapautetaan 75 miljoonaa päästöoikeutta ja ne lisätään jäsenvaltioiden mainitun direktiivin 10 artiklan 2 kohdan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrään. Jos varannossa on alle 75 miljoonaa päästöoikeutta, kaikki varannossa olevat päästöoikeudet vapautetaan tämän kohdan nojalla. Jos mainitun direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan edellytys täyttyy, varannosta kyseisen artiklan mukaisesti vapautettavat määrät on

jaettava tasaisesti kolmen kuukauden ajanjaksolle, joka alkaa viimeistään kahden kuukauden kuluttua päivästä, jona mainitun direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan edellytys täyttyy, minkä komissio on ilmoittanut kyseisen kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.”;

2) lisätään artikla seuraavasti:

”1 a artikla

Markkinavakausvarannon toiminta rakennusten ja tieliikenteen aloilla ja muilla aloilla

1. Direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöoikeudet lisätään tämän päätöksen 1 artiklan nojalla perustetun varannon erilliseen osioon ja vapautetaan siitä tässä artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Tämän artiklan mukainen päästöoikeuksien varantoon lisääminen alkaa 1 päivänä syyskuuta 2028. Direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvat päästöoikeudet lisätään varantoon, säilytetään siellä ja vapautetaan sieltä erillään tämän päätöksen 1 artiklan soveltamisalaan kuuluvista päästöoikeuksista.

3. Vuonna 2027 luodaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu osio direktiivin 2003/87/EY 30 d artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeudet, joita ei ole vapautettu varannosta, eivät ole 1 päivästä tammikuuta 2031 alkaen enää voimassa.

4. Komissio julkaisee direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien kunakin vuonna kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärän seuraavan vuoden 1 päivään kesäkuuta mennessä erikseen tämän päätöksen 1 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvien kierrossa olevien päästöoikeuksien määrästä. Tämän artiklan mukainen kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on kyseisen luvun soveltamisalaan kuuluvien 1 päivästä tammikuuta 2027 myönnettyjen päästöoikeuksien kumulatiivinen määrä, josta vähennetään kyseisen luvun soveltamisalaan kuuluvien todennettujen päästöjen kumulatiivinen määrä tonneina 1 päivän tammikuuta 2027 ja kyseisen vuoden 31 päivän joulukuuta väliseltä ajalta sekä kyseisen luvun soveltamisalaan kuuluvat direktiivin 2003/87/EY 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti mitätöidyt päästöoikeudet. Ensimmäisen kerran määrä julkaistaan viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2028.

5. Jos kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä, sellaisena kuin se on vahvistettu uusimmassa tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa julkaisussa, on yli 440 miljoonaa, direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien, jäsenvaltioiden mainitun direktiivin 30 d artiklan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrästä vähennetään 100 miljoonaa päästöoikeutta ja mainittu määrä lisätään varantoon 12 kuukauden jaksoksi, joka alkaa kyseisen vuoden syyskuun 1 päivästä.

6. Jos kierrossa kunakin vuonna olevien päästöoikeuksien kokonaismäärä on alle 210 miljoonaa, varannosta vapautetaan 100 miljoonaa direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvaa päästöoikeutta ja mainittu määrä lisätään kyseisen luvun soveltamisalaan kuuluvien, jäsenvaltioiden mainitun direktiivin 30 d artiklan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrään. Jos varannossa on alle 100 miljoonaa päästöoikeutta, kaikki varannossa olevat päästöoikeudet vapautetaan tämän kohdan nojalla.

7. Direktiivin 2003/87/EY 30 h artiklan mukaisesti varannosta vapautettavat määrät lisätään mainitun direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien, jäsenvaltioiden mainitun direktiivin 30 d artiklan nojalla huutokauppaamien päästöoikeuksien määrään. Varannosta vapautettavat määrät on jaettava tasaisesti kolmen kuukauden ajanjaksolle, joka alkaa viimeistään kahden kuukauden kuluttua päivästä, jona edellytykset ovat *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* direktiivin 2003/87/EY 30 h artiklan 8 kohdan mukaisesti julkaistun ilmoituksen perusteella täyttyneet.

8. Direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluviin päästöoikeuksiin sovelletaan tämän päätöksen 1 artiklan 8 kohtaa ja 3 artiklaa.

9. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, jos jompikumpi tai kumpikin direktiivin 2003/87/EY 30 k artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy, tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päästöoikeuksien varantoon lisääminen alkaa 1 päivänä syyskuuta 2029 ja tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja päivämääriä lykätään vuodella.”;

3) korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio seuraa varannon toimintaa direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 5 kohdassa säädettyssä kertomuksessa. Kertomuksessa olisi otettava huomioon asian kannalta merkitykselliset vaikutukset kilpailukykyyn, erityisesti teollisuuden alalla, mukaan lukien suhteessa BKT-, työllisyys- ja investointi-indikaattoreihin. Kolmen vuoden kuluessa varannon toiminnan alkamisesta ja tämän jälkeen viiden vuoden välein komissio tarkastelee varantoa Euroopan hiilimarkkinoiden sujuvaa toimintaa koskevan analyysin perusteella ja tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kussakin uudelleentarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota prosenttimäärään, jota käytetään määrittämään varantoon tämän päätöksen 1 artiklan 5 kohdan mukaisesti lisättävien päästöoikeuksien määrä, kierrossa olevien päästöoikeuksien kokonaismäärään liittyvän kynnyksarvon numeerinen arvo, myös kyseisen kynnyksarvon mahdollisen mukautuksen toteuttamiseksi direktiivin 2003/87/EY 9 artiklassa tarkoitetun lineaarisen kertoimen mukaisesti, sekä tämän päätöksen 1 artiklan 6 tai 7 kohdan mukaisesti varannosta vapautettavien päästöoikeuksien määrä. Uudelleentarkastelunsa yhteydessä komissio tarkastelee myös varannon vaikutusta kasvuun, työllisyyteen ja unionin teollisuuden kilpailukykyyn sekä hiilivuotoriskiin.”

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2024.

Jäsenvaltioiden on tästä poiketen saatettava seuraavien artiklojen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2024:

- a) tämän direktiivin 1 artiklan 3 alakohdan a–a i alakohta;
- b) tämän direktiivin 1 artiklan 29 alakohta lukuun ottamatta kyseisellä alakohdalla lisättyä direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 4 kohtaa; ja
- c) tämän direktiivin 1 artiklan 31 alakohta kyseisellä alakohdalla direktiiviin 2003/87/EY lisättyjen liitteiden III ja III a osalta.

Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Siirtymäsäännökset

Noudattaessaan tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvoitettaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallista lainsäädäntöä, jolla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohta, 10 a artiklan 3 ja 4 kohta, 10 c artiklan 7 kohta ja liitteessä I olevat 1 ja 3 kohta, sellaisena kuin niitä sovelletaan 4 päivänä kesäkuuta 2023, sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2025. Poiketen siitä, mitä 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetään, niiden on sovellettava kansallisia säännöksiään, joilla näihin säännöksiin tehdyt muutokset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, 1 päivästä tammikuuta 2026.

*5 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 2 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2024.

*6 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 10 päivänä toukokuuta 2023.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
R. METSOLA

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. ROSWALL

LIITE

1) Muutetaan direktiivin 2003/87/EY liite I seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja prosessien tutkimiseen, kehittämiseen tai testaamiseen. Tämä direktiivi ei koske laitoksia, joissa 14 artiklan mukaisesti vahvistettujen kriteerien mukaisesta biomassan poltosta aiheutuvat päästöt muodostavat 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla edeltävällä asiaankuuluvalla viisivuotiskaudella keskimäärin yli 95 prosenttia kasvihuonekaasujen keskimääräisistä kokonaispäästöistä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laskettaessa laitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa, jotta voidaan päättää sen sisällyttämisestä EU:n päästökauppajärjestelmään, on laskettava yhteen nimelliset lämpötehot kaikista siihen kuuluvista teknisistä yksiköistä, joissa laitoksessa poltetaan polttoaineita. Kyseisiä yksiköitä voivat olla muun muassa kaikentyyppiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut ja termiset tai katalyyttiset jälkipolttoyksiköt. Nimellistä kokonaislämpötehoa laskettaessa ei oteta huomioon yksiköitä, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 3 MW.”;

c) muutetaan taulukko seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen rivi seuraavasti:

”Polttoaineiden poltto laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätteen ja yhdyskuntajätteen polttolaitoksia) Tammikuun 1 päivästä 2024 alkaen polttoaineiden poltto yhdyskuntajätteen polttolaitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW, 14 ja 15 artiklaa sovellettaessa	Hiilidioksidi”
---	----------------

ii) korvataan toinen rivi seuraavasti:

”Öljyn jalostaminen polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW	Hiilidioksidi”
--	----------------

iii) korvataan viides rivi seuraavasti:

”Raudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi”
--	----------------

iv) korvataan seitsemäs rivi seuraavasti:

”Primaarialumiinin tai alumiinioksidin tuotanto	Hiilidioksidi ja perfluorihiihivedyt”
---	---------------------------------------

v) korvataan viidestoista rivi seuraavasti:

”Kipsin kuivaus tai kalsinointi tai kipsilevyjen ja muiden kipsituotteiden valmistus, kun kalsinoidun kipsin tai kuivatun sekundaarisen kipsin tuotantokapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä	Hiilidioksidi”
--	----------------

vi) korvataan kahdeksastoista rivi seuraavasti:

"Hiilimustan tuotanto, johon liittyy orgaanisten aineiden kuten öljyn ja tervan sekä krakkaus- ja tislusjäännösten karbonointi, kun tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä	Hiilidioksidi"
---	----------------

vii) korvataan kahdeskymmenesneljäs rivi seuraavasti:

"Vetykaasun (H ₂) ja synteesikaasun tuotanto, jonka tuotantokapasiteetti ylittää 5 tonnia päivässä	Hiilidioksidi"
--	----------------

viii) korvataan kahdeskymmenesseitsemäs rivi seuraavasti:

"Kasvihuonekaasujen kuljettaminen geologista varastointia varten direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan, lukuun ottamatta päästöjä, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan muun toiminnan piiriin	Hiilidioksidi"
--	----------------

ix) lisätään viimeisen uuden rivin jälkeen viivalla erotettu rivi seuraavasti:

"Meriliikenne Asetuksen (EU) 2015/757 soveltamisalaan kuuluva meriliikennetoiminta, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 2 artiklan 1 a kohdan sekä 31 päivään joulukuuta 2026 saakka 2 artiklan 1 b kohdan soveltamisalaan kuuluvaa meriliikennetoimintaa	Hiilidioksidi 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen, metaani ja dityppioksidi"
--	--

2) korvataan direktiivin 2003/87/EY liite II b seuraavasti:

"LIITE II b

A OSA

10 ARTIKLAN 1 KOHDAN KOLMANNESSA ALAKOHDASSA TARKOITETTU VAROJEN JAKAMINEN MODERNISAATIORA-HASTOSTA

	Osuus
Bulgaria	5,84 %
Tšekki	15,59 %
Viro	2,78 %
Kroatia	3,14 %
Latvia	1,44 %
Liettua	2,57 %
Unkari	7,12 %
Puola	43,41 %
Romania	11,98 %
Slovakia	6,13 %

B OSA

10 ARTIKLAN 1 KOHDAN NELJÄNNESSÄ ALAKOHDASSA TARKOITETTU VAROJEN JAKAMINEN MODERNISAATIORAHASTOSTA

	Osuus
Bulgaria	4,9 %
Tšekki	12,6 %
Viro	2,1 %
Kreikka	10,1 %
Kroatia	2,3 %
Latvia	1,0 %
Liettua	1,9 %
Unkari	5,8 %
Puola	34,2 %
Portugali	8,6 %
Romania	9,7 %
Slovakia	4,8 %
Slovenia	2,0 %

3) Lisätään direktiiviin 2003/87/EY liitteet III ja III a ja seuraavasti:

"LIITE III

IV a LUVUN SOVELTAMISALAAN KUULUVA TOIMINTA

Toiminta	Kasvihuonekaasut
<p>Rakennusten, tieliikenteen ja muilla toimialoilla polttoon käytettävien polttoaineiden luovutus kulutukseen. Tähän toimintaan eivät sisälly:</p> <p>a) liitteessä I luetelluissa toiminnoissa käytettyjen polttoaineiden luovutus kulutukseen, paitsi jos niitä käytetään polttoon kuljetettaessa kasvihuonekaasuja geologista varastointia varten, kuten kyseisessä liitteessä olevan taulukon kahdennellakymmenennelläseitsemännellä rivillä esitetään tai polttoon EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle 27 a artiklan nojalla jätetyissä laitoksissa;</p> <p>b) sellaisten polttoaineiden luovutus kulutukseen, joiden päästökerroin on nolla;</p> <p>c) polttoaineena käytettävän ongelmajätteen tai yhdyskuntajätteen luovutus kulutukseen.</p> <p>Rakennusten ja tieliikenteen alojen on vastattava seuraavia päästölähteitä, jotka on määriteltävä IPCC:n vuonna 2006 antamissa kansallisia kasvihuonekaasuinventaariorioita koskeissa ohjeissa, ja näihin määritelmiin on tehtävä tarvittavat muutokset seuraavasti:</p> <p>a) lämmön ja sähkön yhteistuotanto (päästölähdeluokan koodi 1A1a ii) ja lämpölaitokset (päästölähdeluokan koodi 1A1a iii), sikäli kuin ne tuottavat lämpöä tämän kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja toimintoja varten joko suoraan tai kaukolämpöverkkojen kautta;</p>	Hiilidioksidi
<p>b) tieliikenne (päästölähdeluokan koodi 1A3b), lukuun ottamatta maatalousajoneuvojen käyttöä päällystetyillä teillä;</p> <p>c) kaupallinen / julkinen (päästölähdeluokan koodi 1A4a);</p> <p>d) asuinrakennukset (päästölähdeluokan koodi 1A4b).</p>	

Toiminta	Kasvihuonekaasut
Muiden alojen on vastattava seuraavia päästölähteitä, jotka on määritelty IPCC:n vuonna 2006 antamissa kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskevista ohjeista: a) energiateollisuus (päästölähdeluokan koodi 1A1), lukuun ottamatta tämän liitteen toisen kohdan a alakohdassa määriteltyjä luokkia; b) teollisuus ja rakentaminen (päästölähdeluokan koodi 1A2).	

LIITE III a

30 c ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTU LINEAARISEN VÄHENNYSKERTOIMEN MUKAUTTAMINEN

1. Jos IV a luvun mukaisesti raportoidut keskimääräiset päästöt vuosilta 2024–2026 ovat yli 2 prosenttia suuremmat kuin 30 c artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty vuoden 2025 määrä ja jos kyseiset erot eivät johdu alle 5 prosentin erosta IV a luvun mukaisesti raportoitujen päästöjen ja IV a luvun soveltamisalaan kuuluvia aloja koskevista UNFCCC:n päästölähdeluokista peräisin olevia unionin vuoden 2025 kasvihuonepäästöjä koskevien inventaariotietojen välillä, lineaarinen vähennyskerroin lasketaan mukauttamalla 30 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lineaarista vähennyskerrointa.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukainen mukautettu lineaarinen vähennyskerroin määritetään seuraavasti:

$$\text{LRF}_{\text{adj}} = 100 \% \cdot [\text{MRV}_{[2024-2026]} - (\text{ESR}_{[2024]} - 6 \cdot \text{LRF}_{[2024]} \cdot \text{ESR}_{[2024]})] / (5 \cdot \text{MRV}_{[2024-2026]}), \text{ jossa}$$

LRF_{adj} on mukautettu lineaarinen vähennyskerroin;

$\text{MRV}_{[2024-2026]}$ on IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien todennettujen päästöjen keskiarvo vuosilta 2024–2026;

$\text{ESR}_{[2024]}$ on vuoden 2024 päästöjen arvo, joka määritetään 30 c artiklan 1 kohdan mukaisesti IV a luvun soveltamisalaan kuuluvien alojen osalta;

$\text{LRF}_{[2024]}$ on 30 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lineaarinen vähennyskerroin.”

4) Muutetaan direktiivin 2003/87/EY liite IV seuraavasti:

a) muutetaan A osan jakso ”Laskenta” seuraavasti:

i) korvataan kolmannen kohdan viimeinen virke ”Biomassan päästökerroin on 0.” seuraavasti:

”Biomassan, joka täyttää direktiivissä (EU) 2018/2001 vahvistetut biomassan käyttöä koskevat kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästövähennyskriteerit, joihin on tehty tämän direktiivin soveltamiseksi tarvittavat mukautukset, jotka vahvistetaan tämän direktiivin 14 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, päästökerroin on nolla.”;

ii) korvataan viides kohta seuraavasti:

”Direktiivin 2010/75/EU mukaisia hapettumiskertoimia on käytettävä, ellei toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että toiminnalle ominaiset kertoimet ovat tarkempia.”

b) Korvataan B osan jakson ”Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu” neljännen kohdan viimeinen virke ”Biomassan päästökerroin on nolla.” seuraavasti:

”Biomassan, joka täyttää direktiivissä (EU) 2018/2001 vahvistetut biomassan käyttöä koskevat kestävyyskriteerit ja kasvihuonekaasupäästövähennyskriteerit, joihin on tehty tämän direktiivin soveltamiseksi tarvittavat mukautukset, jotka vahvistetaan tämän direktiivin 14 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä, päästökerroin on nolla.”;

c) lisätään C osa seuraavasti:

”C OSA

Liitteessä III tarkoitettua toimintaa vastaavien päästöjen tarkkailu ja raportointi

Päästöjen tarkkailu

Päästöjä tarkkaillaan laskennallisesti.

Laskenta

Päästöt on laskettava seuraavalla kaavalla:

Kulutukseen luovutettu polttoaine × päästökerroin

Kulutukseen luovutettuun polttoaineeseen on sisällyttävä säännellyn yhteisön kulutukseen luovuttaman polttoaineen määrä.

Laskelmissa on käytettävä IPCC:n vuoden 2006 inventaario-ohjeista tai kyseisten ohjeiden päivityksistä saatuja oletuspäästökertoimia, elleivät hyväksytyjä analyttisiä menetelmiä käyttävien riippumattomien ja akkreditoitujen laboratorioiden määrittämät polttoainekohtaiset päästökertoimet ole tarkempia.

Kunkin säännellyn yhteisön ja polttoaineen osalta on laadittava erilliset laskelmat.

Päästöjen raportointi

Kunkin säännellyn yhteisön on sisällytettävä raporttiinsa seuraavat tiedot:

A. Säännellyn yhteisön tunnistetiedot, muun muassa

- säännellyn yhteisön nimi;
- sen osoite, johon kuuluu mm. postinumero ja maa;
- sen kulutukseen luovuttamien polttoaineiden tyyppi ja sen toiminta, jonka kautta se luovuttaa polttoaineet kulutukseen, sekä käytetty teknologia;
- yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite; ja
- säännellyn yhteisön omistajan ja mahdollisen emoyhtiön nimi.

B. Kustakin kulutukseen luovutetun polttoaineen tyypistä, jota käytetään polttoon liitteessä III tarkoitetuilla aloilla ja jonka päästöt lasketaan,

- kulutukseen luovutetun polttoaineen määrä;
- päästökertoimet;
- kokonaispäästöt;
- kulutukseen luovutetun polttoaineen loppukäyttö; ja
- epävarmuus.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, joiden avulla raporttien laatimista koskevat vaatimukset voidaan yhdistää jo olemassa oleviin raportointivaatimuksiin, jotta voidaan minimoida yrityksille raportoinnista aiheutuva taakka.”;

5) Lisätään direktiivin 2003/87/EY liitteeseen V C osa seuraavasti:

”C OSA

Liitteessä III tarkoitettua toimintaa vastaavien päästöjen todentaminen

Yleiset periaatteet

1. Todentamisen piiriin kuuluvat kunkin liitteessä III tarkoitettua toimintaa vastaavat päästöt.
2. Todentamisen menettelyssä otetaan huomioon 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettava päästöraportti ja edellisen vuoden tarkkailutiedot. Todentamisen kohteena ovat tarkkailujärjestelmien luotettavuus, uskottavuus ja tarkkuus sekä ilmoitetut päästöluvut ja -tiedot, erityisesti:
 - a) raportoidut kulutukseen luovutetut polttoaineet ja niihin liittyvät laskelmat;

- b) päästökertoimien valinta ja käyttö;
- c) kokonaispäästöjen määrittämiseksi laaditut laskelmat.
3. Raportoidut päästöt voidaan vahvistaa vain, jos päästöt ovat luotettavien ja uskottavien lukujen ja tietojen perusteella kohtalaisen varmasti määritettävissä. Kohtalainen varmuus edellyttää säännellyn yhteisön osoittavan, että:
- a) raportoiduissa tiedoissa ei ole ristiriitaisuuksia;
- b) tiedot on kerätty sovellettavissa olevien tieteellisten vaatimusten mukaisesti; ja
- c) säännellyn yhteisön keräämät tiedot ovat täydellisiä ja johdonmukaisia.
4. Todentajalle on järjestettävä pääsy kaikkiin todentamisen kohteena oleviin paikkoihin, ja todentajalle on annettava kaikki tiedot todentamisen kohteesta.
5. Todentajan on otettava huomioon, onko säännelty yhteisö rekisteröity unionin ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).
- Menetelmät
- Strategia-analyysi
6. Todentamisen on perustuttava kaikkien säännellyn yhteisön kulutukseen luovuttamien polttoaineiden määrien strategia-analyysiin. Todentajalla on tämän vuoksi oltava yleiskäsitys kaikista toiminnoista, joiden kautta säännelty yhteisö luovuttaa polttoaineita kulutukseen, ja niiden merkityksestä päästöjen kannalta.
- Prosessianalyysi
7. Esitetyt tiedot todennetaan paikalla säännellyn yhteisön tiloissa silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Todentaja määrittelee pistokokein raportoitujen lukujen ja tietojen luotettavuuden.
- Riskianalyysi
8. Todentaja arvioi kaikki tavat, joilla säännelty yhteisö luovuttaa polttoaineita kulutukseen, todetakseen säännellyn yhteisön kokonaispäästöjä koskevien tietojen luotettavuuden.
9. Todentajan on edellä mainitun arvioinnin perusteella nimenomaisesti nimettävä tekijät, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja muita päästöjen tarkkailuun ja raportointiin liittyviä seikkoja, jotka voivat aiheuttaa virheitä kokonaispäästöjen määrittelyssä. Tämä koskee erityisesti yksittäisten päästölähteiden päästöjen tason määrittämiseksi tarvittavia laskelmia. Erityistä huomiota on kiinnitettävä tekijöihin, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja edellä mainittuihin tarkkailuun liittyviin seikkoihin.
10. Todentajan on otettava huomioon tehokkaat riskinhallintamenetelmät, jos säännelty yhteisö käyttää sellaisia epävarmuuden minimoimiseksi.
- Raportti
11. Todentaja laatii päästöjen vahvistamisesta raportin, jossa todetaan, onko 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päästöraportti tyydyttävä. Selvityksessä on nimettävä kaikki tehdyn todentamisen kannalta oleelliset seikat. 14 artiklan 3 kohdan mukainen päästöraportti voidaan julistaa tyydyttäväksi, jos kokonaispäästöjä ei todentajan mielestä ole ilmoitettu oleellisesti väärin.
- Todentajan vähimmäispätevyysvaatimukset
12. Todentajan on oltava säännelystä yhteisöstä riippumaton ja suoritettava tehtävänsä ammattimaisen johdonmukaisesti ja objektiivisesti. Todentajan on tunnettava:
- a) tämän direktiivin säännökset ja asiaa koskevat standardit sekä komission 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamat ohjeet;

- b) todennettavia toimintoja koskevat lainsäädännölliset ja hallinnolliset vaatimukset; ja
 - c) kaikkia tapoja, joilla säännely yhteisö luovuttaa polttoaineita kulutukseen, ja erityisesti lukujen keräämistä, mittaamista, laskentaa ja raportointia koskevien tietojen syntyä.
-